

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

3 Δεκέμβρη 2014

www.sekonline.gr

No 1150

Τρόικα και Σαμαροβενιζέλοι φέρνουν νέο, χειρότερο Μνημόνιο

ΝΑ ΤΟΥΣ

Η άποψή μας

Γυρίστε στη σελίδα 3

ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ

Στηρίξτε τη
δική σας εφημερίδα.
Ελάτε στη γιορτή της
Εργατικής Αλληλεγγύης
Σάββατο 20 Δεκέμβρη
στο Ρομάντζο

Γενική απεργία 27/11

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

Προσυγκέντρωση Συντονισμού
Άγαμα Κολοκοτρώνη 4.30μμ

Συντονισμός - Όλοι στο Σύνταγμα

Σύσκεψη του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες έγινε την Δευτέρα 1 Δεκέμβρη στο ΕΚΑ με θέμα την αποτίμηση της Γενικής Απεργίας και τις πρωτοβουλίες που έχει να πάρει ο Συντονισμός από εδώ και πέρα.

Στη σύσκεψη συμμετείχαν εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία, από τη Γ' ΕΛΜΕ, την ΕΡΤ, το υπουργείο Πολιτισμού, τις Καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, την Βιβλιοσυνεργατική, τον Συντονισμό Συνταξιούχων, το Τραμ.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση που εκδόθηκε μετά από την σύσκεψη: «Στις 27 Νοέμβρη χιλιάδες εργαζόμενοι βγήκαν στον δρόμο απεργώντας ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης, του ΔΝΤ, της ΕΕ και του κεφαλαίου. Έδωσαν έτσι τη δική τους απάντηση, δείχνοντας για μια ακόμη φορά ότι οι εργαζόμενοι δεν είναι διατεθειμένοι να αφήσουν τρόικα και κυβέρνηση να διαλύσουν ακόμη περισσότερο τις ζωές μας. Έδωσαν όμως απάντηση και σε όσους προσπαθούν να μας πείσουν ότι οι εργαζόμενοι είναι «στον καναπέ τους», δεν είναι διατεθειμένοι να παλέψουν, δεν μπορούμε να κλιμα-

Γενική απεργία 27/11

κώσουμε απεργιακά».

Επόμενο μεγάλο ραντεβού για τον Συντονισμό είναι το συλλαλητήριο την ημέρα που θα ψηφίζεται ο προ-υπολογισμός, **την Κυριακή 7/12 στο Σύνταγμα στις 5μμ. Η προσυγκέντρωση του Συντονισμού θα είναι στις**

4.30 στην πλατεία Κολοκοτρώνη.

Στη σύσκεψη κεντρική ήταν η συζήτηση για την ανάγκη απεργιακής κλιμάκωσης. Η ανακοίνωση αναφέρει: «Χρειάζεται νέα απεργιακή κλιμάκωση με 48ωρες και τριήμερες απεργίες και όχι αναμονή για τις

προεδρικές εκλογές. Η επιτυχία της πανεργατικής απεργίας στις 27 Νοέμβρη, μετά από 7 μήνες αδράνειας των τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων, δείχνει ότι μπορούμε».

Προσθέτει ακόμα ότι ο Συντονισμός στηρίζει τις κινητοποιήσεις το

επόμενο διάστημα: «Συμμετέχουμε στην κινητοποίηση των νοσοκομείων της Δυτικής Αθήνας, την Πέμπτη 4 Δεκέμβρη στις 6μμ, στο Περιστέρι. Συμμετέχουμε στην κινητοποίηση για την επέτειο της δολοφονίας του Α. Γρηγορόπουλου, το Σάββατο 6 Δεκέμβρη, στις 2μμ στα Προπύλαια. Στηρίζουμε την κινητοποίηση των συνταξιούχων, την Τετάρτη 10 Δεκέμβρη στις 6μμ στο Σύνταγμα. Στηρίζουμε την εκδήλωση της ΕΡΤ την Πέμπτη 11 Δεκέμβρη στο εrtopen».

Τέλος, μπήκαν δύο προτάσεις από εργαζόμενους που συμμετείχαν στη σύσκεψη. Να στηρίξει ο Συντονισμός την ημερίδα που θα οργανώσουν οι εργαζόμενοι του ΤΕΕ με θέμα «Κρίση, Μνημόνιο, δημόσιο χρέος, εργασιακές σχέσεις» και να πάρει πρωτοβουλία στήριξης των εργαζόμενων στη Βιβλιοσυνεργατική που έχουν περάσει σε επίσχεση εργασίας απέναντι στην εργοδοσία που τους κρατάει μήνες απλήρωτους.

Νεκ. Δ.

«**Τ**ο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ είναι χειρότερο και από εκείνο των κομμουνιστών». Τα ΜΜΕ αναπαρήγαγαν ευρέως το παραπάνω σχόλιο από το ραπόρτο ενός εκπροσώπου του fund Capital μετά την επίσκεψη Σταθάκη - Μηλιού στο City του Λονδίνου.

Η κινδυνολογία και οι σκοπιμότητες, σαφείς. Οι Σαμαροβενιζέλοι εκπέμπουν SOS και επαναλαμβάνουν μονότονα ότι η κοινωνία δεν μπορεί να κυβερνηθεί από κανένα άλλο εκτός από τους ίδιους και το σινάφι τους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε ότι ο υπογράφων το ραπόρτο ονόματι **Sponer**, δεν συμμετείχε καν στις συναντήσεις, ενώ τα αφεντικά του στην Capital Group ανακοίνωσαν ότι η εταιρία "δεν έχει επίσημη θέση για την εσωτερική κατάσταση της Ελλάδας".

Τι έκαναν όμως στο Λονδίνο σχεδόν ταυτόχρονα με την μεγάλη πανεργατική απεργία στην Ελλάδα, ο Μηλιός και ο Σταθάκης; Σύμφωνα με την περιγραφή που οι ίδιοι δίνουν στην Αυγή:

«**Η επίσκεψη στο Λονδίνο υλοποιήθηκε ύστερα από πρόσκληση της εταιρείας Nomura... Στη συνέχεια άλλες δύο εταιρείες, η Merrill Lynch / Bank of America και η Kepler Cheuvreux, οργάνωσαν ανάλογες συναντήσεις. Τελικά, στις ομιλίες και στα τραπέζια που οργανώθηκαν στο περιθώριο των συζητήσεων παρευρέθηκαν περί τους 65 εκπροσώπους επενδυτικών φορέων**» (Σταθάκης).

«**Στο Λονδίνο βρέθηκαν σε τρία ανάλογα τραπέζια συζητήσεων. Το ένα οργανώθηκε από την Hellenic Bankers Association (HBA) και ήταν ένα τραπέζι 20 στελεχών διεθνών τραπεζών, που ήταν Έλληνες. Τα άλλα δύο τραπέζια, με περίπου 20 στελέχη διεθνών τραπεζών το καθένα, οργανώθηκαν από την Ντόιτσε Μπάνκ**». (Μηλιός)

Προκαλεί από μόνη της εντύπωση η συνάντηση των εκπροσώπων του ΣΥΡΙΖΑ με αυτούς που μέχρι τώρα συνήθιζε να χαρακτηρίζει κερ-

Ο ΣΥΡΙΖΑ στο Σίτι

Το κεφάλαιο δεν κατευνάζεται με υποχωρήσεις

δοσκόπους και υπεύθυνους για την κρίση. Ακόμα μεγαλύτερο το πάθος της Αυγής και των εκπροσώπων του ΣΥΡΙΖΑ να πείσουν ότι τα κερδοσκοπικά funds τον αντιμετώπισαν «θετικά».

«Υπήρξε καλό κλίμα στις συζητήσεις. Οι τοποθετήσεις των συνομιλητών μου ήταν από θετικές μέχρι κριτικές, αλλά πάντα εποικοδομητικές και σε καλό κλίμα» δήλωσε ο Μηλιός. «Όλη η συζήτηση που ανακυκλώνεται εκ νέου σχετικά με την αναγκαιότητα ενός Plan B βασίζεται σε μια αντίληψη ότι μια διαπραγμάτευση είναι μια διαδικασία στην οποία τα επιμέρους μέρη προσέρχονται με σκοπό να πλήξουν αυτόν που κάθεται στην απέναντι μεριά του τραπέζιού... Εμείς αντίθετα πιστεύουμε ότι υπάρχει χώρος για συμφωνία με αμοιβαίο όφελος» δήλωσε ο Σταθάκης.

«Χώρος συμφωνίας»

Πόσο ξεχειλωμένος μπορεί να είναι ο «χώρος συμφωνίας» του Σταθάκη; Ας δούμε τι γράφει το ενημερωτικό σημείωμα της Merrill Lynch (που μέχρι στιγμής δεν έχει διαψευσθεί από κανένα) για την συνάντηση (πηγή, TVXS):

Ο Σταθάκης στην σχετική συνάντηση υποστήριξε ότι (στον ΣΥΡΙΖΑ) «**θα διακόψουν το πρόγραμμα του ΔΝΤ**», αλλά «**θα είναι πρόθυμοι να διαπραγματευτούν ένα πρόγραμμα μόνο με την υπόλοιπη Ευρώπη**»: Δηλαδή συνέχι-

ση της λιτότητας.

Ότι «**θα προτιμούσαν ένα haircut, (σ.σ. κούρεμα) αλλά ίσως το πρώτο βήμα να είναι η παράταση του χρόνου αποπληρωμής**». Δηλαδή ούτε καν κούρεμα, αλλά «επιμήκυνση», «πρόταση» της τοκογλυφίας.

Ότι «**θα συνεχίσουν να εξυπηρετούν τα ελληνικά κρατικά ομόλογα. Δεν θα υπάρξει άλλο haircut για τον ιδιωτικό τομέα**». Δηλαδή ότι θα εξακολουθήσουν να πληρώνουν στα κερδοσκοπικά funds. Ότι «**σε κάθε σενάριο, η Ελλάδα θα παραμείνει στο ευρώ**».

Ότι «**μια συμφωνία της σημερινής κυβέρνησης με την τρόικα μπορεί να διευκολύνει μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, καθώς θα τους δώσει περισσότερο χρόνο για να διαπραγματευτούν μια αναδιάρθρωση των επίσημων δανείων και βοήθεια από την ΕΚΤ με την τρόικα στη συνέχεια...**»!

Το σημείωμα της Merrill Lynch καταλήγει να διαψεύδει την «θετική» εικόνα των «αγορών»: «**Κατά τη διάρκεια των ερωταπαντήσεων οι περισσότεροι πελάτες υποστήριξαν ότι δεν μπορούσαν να δουν πώς η υπόλοιπη Ευρώπη και ακόμα περισσότερο η ΕΚΤ θα υποχωρούσε και θα ικανοποιούσε τις επιθυμίες του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε σεβαστεί τους συμφωνημένους στόχους του προγράμματος...**»

«Καλά κάνει ο κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ και ανησυχεί μπροστά σε αυτές τις εξελίξεις. Συμμεριζόμαστε τις προσδοκίες του για ανατροπή αυτής της κυβέρνησης, συμμεριζόμαστε και τις ανησυχίες του» τόνισε ο **Πάνος Γκαργκάνας**, διευθυντής της Εργατικής Αλληλεγγύης και μέλος της ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην ομιλία του στην εκδήλωση με θέμα «**Τι αλλαγή θα φέρει ο ΣΥΡΙΖΑ**» που έγινε την Κυριακή στα πλαίσια των μαρξιστικών εκδηλώσεων στην ΑΣΟΕΕ.

«Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα ρεφορμιστικό κόμμα, ανήκει στην κατηγορία των κομμάτων που όπως υποστήριξε ο Λένιν, η βάση τους είναι εργατική και η ηγεσία τους ακολουθεί αστική πολιτική.

Η τοποθέτηση ότι 'δεν θα συγκρουστούμε με θεσμούς όπως η ΕΕ ή το ΝΑΤΟ' (για να μην ανοίξουμε πολλά μέτωπα και εμποδίσουμε την διαπραγμάτευση) είναι από την αρχή στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ.

Διολίσθηση

Από αυτήν τη λογική αρχίζει η διολίσθηση την οποία βλέπουμε επιταχυνόμενη το τελευταίο διάστημα. Στο θέμα του χρέους, π.χ, η υπόσχεση ήταν 'θα διαγράψουμε ένα μεγάλο κομμάτι του χρέους' και έχουμε φτάσει στο σημείο αυτές τις μέρες ο Μηλιός με τον Σταθάκη να μας λένε από το City του Λονδίνου, ότι οι λεγόμενες 'αγορές' βλέπουν 'θετικά' τον ΣΥΡΙΖΑ.

Το τί είδους συγκρούσεις θα γίνουν αν ο ΣΥΡΙΖΑ επιδιώξει να εφαρμόσει τα 'μέτρα ανακούφισης' που υπόσχεται στους εργαζόμενους, δεν θα εξαρτηθεί από τις προσπάθειες της ηγεσίας να κατευνάσει το κεφάλαιο, αλλά από το πόσο οργανωμένος είναι ο κόσμος που παλεύει. Το αν θα υπάρξουν, κάτω από μια αριστερή κυβέρνηση, νίκες των εργατών, δεν θα παιχθεί στο κοινοβούλιο αλλά στους χώρους δουλειάς.

Και γι' αυτό δουλειά της αντικαπιταλιστικής αριστεράς είναι να παραμείνει αριστερή αντιπολίτευση ακόμα και σε μια κυβέρνηση «με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ», «εθνικής σωτηρίας» ή όπως αλλιώς ειπωθεί. Ο μόνος δρόμος είναι αυτός του αγώνα, της αντίστασης, της οργάνωσης από τα κάτω, μιας επαναστατικής αριστεράς που μαζί με τον κόσμο της Αριστεράς θα τα διεκδικήσει όλα».

Γ. Π.

Μπήκαμε στον τελευταίο μήνα του 2014 και η κυβέρνηση που έλεγε ότι κάπου εδώ τελειώνουν τα μνημόνια, τώρα προσπαθεί να παρουσιάσει ως επιτυχία την ... επιστροφή της Τρόικας στην Αθήνα! Μάταια, όμως. Γιατί οι εργαζόμενοι έδειξαν με την Πανεργατική απεργία της περασμένης Πέμπτης ότι η δύναμη που μπορεί πραγματικά να βάλει τέλος στα μνημόνια είναι εδώ.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του τύπου, ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος προβληματίζονται αν θα φέρουν στη Βουλή μετά τον Προϋπολογισμό ένα πολυνομοσχέδιο με τα μέτρα που απαιτεί η Τρόικα, ή θα τα επιβάλουν με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου για να αποφύγουν την ψηφοφορία στη Βουλή. Είναι και αυτό μια επιβεβαίωση για το πολιτικό αδιέξοδο στο οποίο έχουν φτάσει.

Ταυτόχρονα, όμως, δεν σταματάνε ούτε λεπτό να ψάχνουν τις μεθοδεύσεις για να περάσουν αυτό το πακέτο που είναι το χειρότερο μνημόνιο των μνημονίων.

Χειρότερο

Είναι το χειρότερο, γιατί πρώτα απ' όλα έρχεται μετά από όλες αυτές τις προηγούμενες περικοπές. Το 2014 δεν είναι 2010, γιατί στο μεταξύ οι μισθοί και οι συντάξεις έχουν χάσει ένα 30%, οι άνεργοι έχουν φτάσει το 1 500 000 και οι απλήρωτοι τις 850 000. Κάθε εργατική οικογένεια έχει να στηρίξει άνεργους και απλήρωτους ενώ έχει χάσει την πρόσβαση σε βασικές κοινωνικές υπηρεσίες πρόνοιας και περίθαλψης. Πάνω σε όλα αυτά, έρχεται τώρα το νέο πακέτο να ζητήσει ξανά περικοπές μισθών και συντάξεων, να ακριβύνει είδη πρώτης ανάγκης όπως τα φάρμακα και να υψώσει εμπόδια στη συνδικαλιστική και πολιτική δράση.

Ταυτόχρονα, η νέα προσπάθεια να παρατείνουν το καθεστώς των μνημονίων είναι χειρότερη από τις προηγούμενες γιατί η κρίση επιδεινώνεται ξανά. Όλα τα παραμύθια ότι τάχα με τις θυσιές νοικοκυρεύονται τα δημόσια οικονομικά και έρχεται η ανάπτυξη που θα επουλώσει τις πληγές, αποδεικνύονται ψεύτικα. Όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε διεθνή κλίμακα. Χώρες-κολοσσοί, όπως η Ρωσία, συγκλονίζονται από την απότομη πτώση του νομίσματος που θυμίζει μέρες του 1998. Το υπόβαθρο είναι η πτώση της τιμής του πετρελαιο, καθώς η παγκόσμια οικονομία δεν περπατάει με τους

Πανό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πανεργατική 27/11

Δώστε μας τα κλειδιά και φύγετε!

ρυθμούς ανάπτυξης που περίμεναν οι πολυεθνικές της ενέργειας. Οι επιπτώσεις ακουμπάνε ήδη ξανά το τραπεζικό σύστημα. Η κρίση του καπιταλισμού επιστρέφει με πιο άγριες απαιτήσεις.

Αυτός είναι ένας λόγος παραπάνω γιατί η απάντησή μας πρέπει να είναι πιο σκληρή από όσα κάναμε το 2010, όταν πρωτοήρθε η Τρόικα. Τότε, στην Πανεργατική της 5 Μάη οι απεργοί διαδηλωτές είχαν κοντέψει να εισβάλουν εξαγριωμένοι στο κτίριο της Βουλής. Τώρα το κύμα των κινητοποιήσεων που δίνει συνέχεια μετά την Πανεργατική της 27 Νοέμβρη,

οι διαδηλώσεις της νεολαίας στην επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου, το συλλαλητήριο στο Σύνταγμα την Κυριακή και οι απεργίες αν φέρουν το νέο πακέτο είτε σαν πολυνομοσχέδιο είτε σαν ΠΝΠ, πρέπει να έχει στη σημαία του το σύνθημα που πρώτη καθιέρωσε η ΕΡΤ: «Δώστε μας τα κλειδιά και φύγετε».

Σοφότεροι

Σήμερα, δεν είμαστε απλά και μόνο εξαγριωμένοι. Έχουμε γίνει πολιτικά σοφότεροι. Παλεύουμε για να γκρεμίσουμε το θιάσο κυ-

βέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ που έφερε την καταστροφή και να για να αρχίσουν να κάνουν κουμάντο οι απλοί άνθρωποι της δουλειάς. Έχουμε πιο πολύ εμπιστοσύνη στις μαχόμενες καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών παρά στους υπουργούς που εδρεύουν στην Καραγιώργη Σερβίας. Και γι' αυτό, πρέπει να συσπειρωθούμε στην Αριστερά που παλεύει για να ανατρέψει αυτό το σύστημα, στην αντικαπιταλιστική αριστερά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

εργατική αλληλεγγυη
Οικονομική εξόρμηση

ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ ΤΡΟΙΚΕΣ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΝΕΟΝΑΖΙ

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

Γραφτείτε συνδρομητές

Στείλτε εισφορά στον λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας: 162/768 339-16 ή στην ιστοσελίδα www.sekonline.gr τηλ. 210 5241001

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ Στόχος 120.000€

Άλλα 7.330 ευρώ συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα ανεβάζοντας τον δείκτη της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης στα 78.200 ευρώ.

Ευχαριστούμε όλες και όλους που συμμετείχαν και ενίσχυσαν οικονομικά το μονοήμερο εκδηλώσεων «Μαρξισμός» στην ΑΣΟ-ΕΕ, βοηθώντας να συγκεντρωθούν 1.800 ευρώ. Ευχαριστούμε επίσης τους Αλέκο Γ. Μαρία Π., Γιάννη Σ. Γιώργο Τ., Τάκη Π. που γράφτηκαν σπασμένοι στην Εργατική Αλληλεγγύη καθώς και για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Λεάνδρος Μ. 200 ευρώ, από 75 ευρώ Κώστας Π. και Αμαλία Π., από 50 ευρώ Γιώργος Τ. Κώστας Τ., Μαρία Π., Ειρήνη Κ., Παναγιώτης Π. 35 ευρώ, Άννα Κ.

30, Αντώνης Β. 25, από 20 ευρώ Μαίρη Μ., Νίκος Τ., Παναγιώτης Π., Γιάννης Κ., από 15 ευρώ Νικηφόρος Π., Μαργαρίτα Π., Νίκος Γ., από 10 ευρώ Ηλίας Κ., Τιάννα Α., Γιώργος Κ., Γιάννης Τ., από 5 ευρώ Γιώτα Κ. και Μαρία Σ.

Συνεχίζουμε ορμητικά την οικονομική καμπάνια και σας καλούμε στη μεγάλη Γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης που ετοιμάζουμε στις 20 Δεκέμβρη, στον αναβαθμισμένο πολυχώρο «Ρομάντσο» (Αναξαγόρα 3-5), με ζωντανή μουσική, ποιοτικό φαγητό και ποτά. Κυκλοφορούν ήδη οι προσκλήσεις και σας καλούμε να προμηθευτείτε για εσάς και τους γνωστούς σας. Τιμή πρόσκλησης 10 ευρώ (συμπεριλαμβάνει φαγητό και ποτό).

Γιορτή για να ενισχύσουμε την εργατική αλληλεγγυη

Παλεύουμε μαζί.. Γιορτάζουμε μαζί!

ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 8μμ

POMANTZO στην οδό Αναξαγόρα 3-5
ΦΑΓΗΤΟ, ΠΟΤΟ, ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
Τιμή ενίσχυσης 10 ευρώ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκαν το Σάββατο 29/11, οι εκδηλώσεις με τίτλο "Νέα Ιωνία Πόλη Αντιφασιστική - Χτυπάμε το φασισμό και το σύστημα που τον γεννά", στο 1ο ΓΕΛ Ν.Ιωνίας. Το μονοήμερο συνδιοργάνωσαν φορείς, εργατικά σωματεία και συλλογικότητες της περιοχής, μεταξύ αυτών και η τοπική ΚΕΕΡΦΑ.

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν με προβολή του ντοκιμαντέρ της εκπαιδευτικού Ν.Γεωργιάδου, "Το αυγό του φιδιού" κι ακολούθησε συζήτηση με τον ιστορικό Σπύρο Αλεξίου, τον δικηγόρο Θανάση Καμπαγιάννη από την Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χ.Α και τον δημοσιογράφο και σκιτσογράφο, Στάθη Σταυρόπουλο.

Ο Σ. Αλεξίου, αναφέρθηκε στη διαχρονική σχέση των φασιστών με το κεφάλαιο, από τις γνωστές διασυνδέσεις των ναζί με τους μεγαλοεπιχειρηματίες στη Γερμανία, τις δεκαετίες

Ν. Ιωνία Πόλη Αντιφασιστική

’30 και ’40, μέχρι τη σχέση Χρυσής Αυγής κι εφοπλιστών, σήμερα, φέρνοντας ως παράδειγμα την προσπάθεια για στήσιμο εργοδοτικού σωματείου στη ζώνη του Περάματος.

Ο Θ.Καμπαγιάννης, μεταξύ άλλων, θύμησε τις μεγάλες αντιρατσιστικές

κι αντιφασιστικές μάχες του πρόσφατου παρελθόντος, με αποκορύφωμα τον ξεσηκωμό που ακολούθησε μετά τη δολοφονία του Π.Φύσσα και κατήγγειλε τις σχέσεις κράτους και νεο-ναζί, όπως αποδεικνύονται και μέσα από την ίδια τη δικογραφία. Τόνισε τη

σημασία της δίκης και της καταδίκης της Χρυσής Αυγής, με καθοριστικό παράγοντα και για τα δύο, να αποτελέι η μαζική κινητοποίηση του αντιφασιστικού κινήματος.

Ο Σ. Σταυρόπουλος, μίλησε για πτυχές του φασισμού που δεν περιορίζονται στην Χ.Α, αλλά φτάνουν στις ίδιες τις πολιτικές και πρακτικές της ακροδεξιάς κυβέρνησης Σαμαρά.

Στη συζήτηση που ακολούθησε έγιναν παρεμβάσεις εκ μέρους της Ένωσης Γονέων, της ΚΕΕΡΦΑ Ν.Ιωνίας, της Αριστερής Ριζοσπαστικής Κίνησης "Εκτός Σχεδίου" και του Σωματείου Εργαζομένων δήμου Ν.Ιωνίας.

Ακολούθησε συναυλία με τα συγκροτήματα The Super Normals και The Paugamix Delight, με χαρακτηριστική τη μαζική συμμετοχή δεκάδων μαθητών και μαθητριών της περιοχής.

Ισόβια στους νεοναζί της Χ.Α.

Κλιμακώνεται η καμπάνια που ξεκίνησε με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ και απαιτεί να οριστεί άμεσα η δίκη της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής, καλεί σε αντιφασιστική αντιρατσιστική συγκέντρωση στα δικαστήρια την πρώτη μέρα της δίκης απαιτώντας να μπουν ισόβια οι δολοφόνοι, καθώς και στην παγκόσμια ημέρα δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού στις 21 Μάρτη 2015.

Ήδη το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Βριλησσιών ψήφισε σχετικό ψήφισμα, ενώ με ψηφίσματά τους στηρίζουν την πρωτοβουλία μία σειρά φοιτητικές συνελεύσεις όπως ΣΤΕΦ ΤΕΙ Πειραιά, Χημικό Αθήνας, ΣΓΤΚΣ ΤΕΙ Αθήνας, ΑΣΚΤ, Φιλοσοφική Αθήνας, Πολιτικό Νομικής, Πάντειος και ΑΕΙ Ρεθύμνου.

Το σχέδιο ψηφίσματος που απευθύνει η ΚΕΕΡΦΑ σε σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, δημοτικά συμβούλια, αναφέρει: "Απαιτούμε να οριστεί άμεσα η δίκη της Χρυσής Αυγής για τις δολοφονικές επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου που κόστισαν την ζωή στον **Πάυλο Φύσσα**, τον **Σαχζάτ Λουκμάν** και τους τραυματισμούς με μαχαίρια, σιδηρολοστούς και σιδηρογροθιές εκατοντάδων ανθρώπων, μεταναστών, συνδικαλιστών, γυναικών, ομοφυλόφιλων, Ρομά, μουσουλμάνων και εβραίων. Αυτή η δίκη πρέπει να γίνει χωρίς τη παραμικρή έκπτωση για την εγκληματική δράση της οργάνωσης των νεοναζί που φοράνε τη προβιά του «πολιτικού κόμματος».

Χωρίς εμπόδια

Στη δίκη θα πρέπει να ακουστούν χωρίς εμπόδια οι φωνές των συγγενών των δολοφονημένων καθώς και των θυμάτων των επιθέσεων των νεοναζί. Την πρώτη μέρα της δίκης αλλά και σταθερά στην εξέλιξή της, θα χρειαστεί να οργανωθούν μαζικά αντιφασιστικά συλλαλητήρια.

Η τιμωρία των ενόχων των δολοφονιών, των επιθέσεων καθώς και των οργανωτών των ταγμάτων εφόδου χρειάζεται να είναι παραδειγματική θέτοντας τέλος στο σκανδαλώδες καθεστώς ασυλίας στη δράση της εγκληματικής ναζιστικής οργάνωσης που φοράει το μανδύα του πολιτικού κόμματος. Ισόβια στους δολοφόνους και όχι να πέσουν στα μαλακά!

Να χυθεί άπλετο φως στη δράση των φασιστικών συμμοριών και να αναδειχθούν οι ευθύνες των κυβερνήσεων, της Αστυνομίας καθώς και όλων των μηχανισμών του κράτους που δημιούργησαν το έδαφος για να συνεχίζουν οι νεοναζί τις επιθέσεις τους. Χρειάστηκαν οι μεγάλες κινητοποιήσεις του αντιφασιστικού κινήματος και των συνδικάτων για να αρχίσει η διερεύνηση της εγκληματικής δράσης των νεοναζί και θα χρειαστεί να συνεχίσουμε για να φτάσουμε να βάλουμε τέλος στη φασιστική απειλή. Άλλωστε, οι εξελίξεις στη Γαλλία δεν αφήνουν περιθώρια για κανένα εφησυχασμό για την φασιστική απειλή σε περίοδο που οι κυβερνήσεις σκορπάνε την απόγνωση με τα μέτρα λιτότητας και τα Μνημόνια τους.

Καλούμε σε στήριξη της κινητοποίησης για να μην πέσουν στα μαλακά οι δολοφόνοι νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Για να ανοίξουμε το δρόμο να ξηλώσου με οριστικά τη φασιστική απειλή βάζοντας τέλος στις επιθέσεις στις γειτονιές. Καλούμε σε στήριξη της πανευρωπαϊκής ημέρας δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού στις 21 Μάρτη το 2015".

Επίθεση στο Παγκράτι

Φασιστική επίθεση δέχτηκε συνεργείο αφισκοδόλλησης της εφημερίδας «εργατική αλληλεγγύη» την Παρασκευή 28/11, ώρα 6μμ, έξω από το 7ο ΓΕΛ, στην οδό Σπύρου Μερκούρη, στο Παγκράτι.

“Όταν ο τραμπούκος ζήτησε να αφαιρεθούν οι αφίσες που μόλις είχαν κολληθεί έξω από το 7ο ΓΕΛ και εισέπραξε την κατηγορηματική άρνηση από την μεριά του συνεργείου της «ΕΑ» τότε άρχισε να βρίζει και να χτυπάει τον **Νίκο Βούλτσο**, μέλος του Κεντρικού Συντονιστικού της ΚΕΕΡΦΑ και του ΣΕΚ Παγκρατίου, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό του. Το περιστατικό έλαβε τέλος χάρη στην έγκαιρη παρέμβαση των περαστικών”. Η ΚΕΕΡΦΑ Παγκρατίου-Βύρωνα-Καισαριανής καλεί σε αντιφασιστική μέρα δράσης το Σάββατο 13/12, στις 11πμ, στο Σιντριβάνι, Υμηττού, δίνοντας μία πρώτη απάντηση και καλώντας σε στήριξη της καμπάνιας για να μπουν ισόβια φυλακή οι δολοφόνοι της ΧΑ.

Εκδηλώσεις στις γειτονιές

Αντιφασιστική συγκέντρωση γίνεται την Πέμπτη 4 Δεκέμβρη στις 4μμ στο Δημαρχείο Πυλαίας Θεσσαλονίκης, όπου πριν από δύο εβδομάδες ξυλοκοπήθηκε μία τρανς γυναίκα και ένας περαστικός που προσπάθησε να αποτρέψει την επίθεση, από δύο άνδρες που φορούσαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής. Τη συγκέντρωση καλούν μία σειρά Lgbtq και αντιφασιστικές - αντιρατσιστικές οργανώσεις, ανάμεσά τους και η ΚΕΕΡΦΑ.

Εκδήλωση με αφορμή το νέο βιβλίο του **Δ. Ψαρρά** «η Χρυσή Αυγή μπροστά στη Δικαιοσύνη», διοργανώνει την Πέμπτη 4 Δεκέμβρη στις 7μμ στο Δημαρχείο Ν. Σμύρνης η κίνηση **Ανήσυχoi Γονείς**. Πρόκειται για την κίνηση γονέων που ανέδειξε την απόπειρα ανθρωποκτονίας μαθητή στο Παλιό Φάληρο από φασίστες της Χρυσής Αυγής το Γενάρη του 2013. Ομιλητές θα είναι ο συγγραφέας του βιβλίου και δημοσιογράφος Δημήτρης Ψαράς και ο δικηγόρος μέλος της ΚΕΕΡΦΑ και της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, Θανάσης Καμπαγιάννης.

«Κρίση-Φασισμός: Το αντιφασιστικό κίνημα σήμερα», έχει τίτλο η εκδήλωση που διοργανώνει την Παρασκευή 5/12 στις 7.30μμ, στο Πνευματικό Κέντρο Αγίου Στεφάνου, η Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Διονύσου. Ομιλητές θα είναι η **Ελένη Πορτάλιου**, Καθηγήτρια Αρχιτεκτονικής ΕΜΠ και μέλος Κ.Ε ΣΥΡΙΖΑ και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας.

ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ ΚΕΕΡΦΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 6/12

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
Λαϊκή 12πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/12

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Π. Τσαλδάρη, 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 13/12

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Πλ. Γαρδένιας, 11πμ

ΚΥΨΕΛΗ
Φωκίωνος Νέγρη, 11πμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Υμηττού (Συντριβάνι), 11πμ

ΝΙΚΑΙΑ
Κονδύλη, 11πμ

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ
Πλ. Ηρώων, 11πμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Πλ. Κύπρου, 11πμ

ΑΙΓΑΛΕΩ
Πλ Εσταυρωμένου, 11πμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Πλ Χαλανδρίου, 11πμ

ΙΛΙΟΝ
Πλ. Ιλίου, 11πμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Πλ. Μερκούρη, 12 μες

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία, 11πμ

ΠΕΜΠΤΗ 18/12

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
Δημαρχείο, 6μμ

ΠΑΤΡΑ
Πλατεία Όλγας 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20/12

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Καλλιδρομίου-Λαϊκή, 11πμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Σωτήρος, 10πμ

Ν.ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Πλατεία Πατριάρχου 11πμ

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Ακαδημία Πλάτωνος 11πμ

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΗΣΑΠ, 11πμ

ΞΑΝΘΗ
Κεντρική Πλατεία,11πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 11πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 21/12

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Άγαλμα Λαμπράκη, 11πμ

"Δεν ζητάμε ελεημοσύνη αλλά το αυτονόητο δικαίωμα στη ζωή"

“Εμείς οι Σύριοι πρόσφυγες που βρισκόμαστε στο Σύνταγμα από τις 19 Νοέμβρη με γυναίκες και παιδιά, και που εδώ και πέντε ημέρες είμαστε σε απεργία πείνας, που είδαμε τα σπίτια μας να γκρεμίζονται, τους δικούς μας να σκοτώνονται, τα παιδιά μας να ακρωτηριάζονται, τη ζωή μας να καταστρέφεται, που ξεφύγαμε από τη φρίκη του πολέμου, που περάσαμε μήνες στο δρόμο, έχοντας σπίτι τα πάγκα και στρώμα τη γη, είμαστε εδώ όχι για να ζητήσουμε ελεημοσύνη, αλλά διεκδικώντας το αυτονόητο δικαίωμα στη ζωή”, ανακοίνωσαν οι Σύριοι πρόσφυγες που πραγματοποιούν κατασκήνωση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα στη συνέντευξη τύπου που έδωσαν την Παρασκευή 28/11.

“Ζητάμε από τις ευρωπαϊκές χώρες να αναλάβουν το μερίδιο της ευθύνης τους για τα δεινά του Συριακού λαού και να υποδεχθούν στο έδαφός τους τους πρόσφυγες του πολέμου. Ζητάμε από την ελληνική κυβέρνηση να κινηθεί τις διαδικασίες για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε το ταξίδι μας”.

“Ήρθαμε από το Πεδίο του Άρεως όπου μέναμε ως άστεγοι και αποφασίσαμε να ζητήσουμε τα δικαιώματά μας”, είπε ο Αμντούλ Νταρίς εκπρόσωπος των Σύρων Προσφύγων.

“Αποφασίσαμε να έρθουμε στην πλατεία Συντάγματος για να μας βλέπουν όλοι. Γιατί το ελληνικό κράτος ξέρει ότι οι Σύριοι είναι εδώ και 3,5 χρόνια πρόσφυγες πολέμου και έχουν το δικαίωμα να πάνε σε όποια χώρα μπορούν για να έχουν μία καλύτερη ζωή. Ζητάμε από το ελληνικό κράτος ή να μας δώσει μία καλή ζωή εδώ ή να μας ανοίξει το δρόμο για να συνεχίσουμε νόμιμα τη ζωή μας αλλού”.

Εκπρόσωποι

Στη διάρκεια της συνέντευξης μίλησαν εκπρόσωποι αντιρατσιστικών οργανώσεων και φορέων όπως του Δικτύου Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών, της ΚΑΡ, την Περιφέρεια Αττικής, την Ομάδα Ιατρικής Υποστήριξης, την ΚΕΕΡΦΑ, το ΣΥΡΙΖΑ, την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες κ.α. Την Κυριακή 30/11 πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση συμπαραστάσης στο Σύνταγμα, ενώ ανακοίνωση συμπαραστάσης που απαιτεί την ικανοποίηση των αιτημάτων των Σύρων προσφύγων έβγαλε το Εργατικό Κέντρο Αθήνας.

“Έχουμε το αίτημα άσυλο στους πρόσφυγες του πολέμου. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι σε αυτόν τον πόλεμο συμμετέχει και η δική μας κυβέρνηση στέλνοντας βοήθεια στον

πόλεμο του Ομπάμα», είπε η Νίκη Αργύρη εκπροσωπώντας την ΚΕΕΡΦΑ στη συνέντευξη τύπου. «Ταυτόχρονα παίζουν το χαρτί του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας. Είναι υποκρισία να λένε ότι δεν έχουν λεφτά για φιλοξενία και να δίνουν εκατομμύρια για στρατόπεδα συγκέντρωσης όπως στην Αμυγδαλέζα, όπου πριν από ένα μήνα είχαμε έναν νεκρό μετανάστη από το Πακιστάν τον Μοχάμετ Ασφάκ.

Την ίδια στιγμή δίνουν δισεκατομμύρια για τη Frontex για να κρατάνε κλειστά τα σύνορα και να έχουμε πνιγμούς όπως στο Φαρμακονήσι και τη Λαμπενούζα. Αυτή η ρατσιστική πολιτική είναι που δίνει το πράσινο φως στα τάγματα εφόδου να δολοφονούν μετανάστες και αντιφασίστες. Χρειάζεται να παλέψουμε αυτή τη ρατσιστική πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης και να υπερασπιστούμε το δικαίωμα των προσφύγων όσοι θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα και να έχουν σίτιση και στέγαση. Γι' αυτό χρειάζεται να κλιμακώσουμε την καμπάνια αλληλεγγύης διεκδικώντας από τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, το Δήμο Αθήνας και την Περιφέρεια Αττικής να στηρίξουν τον αγώνα των προσφύγων”.

Κατερίνα Θωίδου

ΑΝΟΙΞΤΕ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

- Όχι στον πόλεμο
- Όχι στη Frontex

Οι Σύριοι πρόσφυγες που βρίσκονται στη πλατεία Συντάγματος διεκδικούν να τους επιτραπεί η ελεύθερη μετακίνηση για την αναζήτηση καλύτερης ζωής σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και γι' αυτό δεν θέλουν να υποβάλουν αίτηση ασύλου στην Ελλάδα που σύμφωνα με τη νομοθεσία θα τους εγκλωβίσει εδώ για πάντα. Διεκδικούν επίσης, από την ελληνική κυβέρνηση όσοι μείνουν εδώ να έχουν ανθρώπινη μεταχείριση με παροχή στέγης, περίθαλψης και δικαίωμα να εργαστούν, να σπουδάσουν τα παιδιά τους όπως δικαιούνται όλοι οι πρόσφυγες πολέμου.

Η ελληνική κυβέρνηση με έγγραφο του υπουργείου Εσωτερικών απάντησε στο αίτημά τους ότι “η μόνη οδός που έχετε είναι η υποβολή αίτησης για άσυλο. Το άσυλο διασφαλίζει νόμιμη παραμονή, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και δυνατότητα νόμιμης εργασίας”, συμπληρώνοντας ότι “το ελληνικό κράτος δεν έχει τη δυνατότητα να στεγάσει όλους όσους έχουν έρθει από τη Συρία” καθώς επίσης και ότι “όσοι δεν έχουν υποβάλει αίτηση για άσυλο δεν έχουν δικαίωμα εργασίας. Ακόμη και σε αυτή την περίπτωση θα είναι δύσκολο να βρεθεί εργασία. Στην Ελλάδα υπάρχουν 1.240.000 άνεργοι”.

Η κυβέρνηση δείχνει για άλλη μία φορά το σκληρό πρόσωπο του ρατσισμού, σε χιλιάδες ανθρώπους κηρυγμένους από τη φτώχεια και τον πόλεμο. Την ίδια στιγμή ο φασίστας Αδωνης Γεωργιάδης με μία απαράδεκτη δήλωση κάλεσε την αστυνομία να τους εκποτίσει από την πλατεία Συντάγματος «Η εικόνα που έχει το Σύνταγμα τις τελευταίες μέρες απωθεί τον κόσμο να πάει στο Σύνταγμα που είναι η καρδιά του εμπορίου» δήλωσε στο ΣΚΑΪ, καλώντας τον υπ. Δημοσίας Τάξης να λάβει μέτρα για την εκκαθάριση με «ανθρώπινο τρόπο» της πλατείας Συντάγματος, από τους Σύρους πρόσφυγες.

Με βάση τον Ευρωπαϊκό Κανονισμό Δουβλίνο 2 και 3 αλλά και το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου, ο αιτών άσυλο σε μία χώρα δεν έχει δικαίωμα μετακίνησης, ενώ αν οι παράτυποι μετανάστες συλληφθούν σε μία ευρωπαϊκή χώρα, οι αρχές εκείνης της χώρας θα πρέπει να τον απελάσουν πίσω στο κράτος από το οποίο μπήκε για πρώτη φορά στα ευρωπαϊκά σύνορα.

Η ελληνική κυβέρνηση είναι συνυπεύθυνη μαζί με όλα τα κράτη της ΕΕ για την άθλια κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι πρόσφυγες από τη Συρία, όχι μόνο για τη νομοθεσία που αφορά το άσυλο αλλά και γιατί συμμετέχει

στους “πρόθυμους” του Ομπάμα που κλιμακώνουν τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις σε Συρία και Ιράκ, δήθεν για τη καταπολέμηση της τρομοκρατίας του Ισλαμικού Κράτους.

Την ίδια στιγμή που υποστηρίζουν ότι η Ελλάδα της κρίσης δεν αντέχει άλλους μετανάστες και πρόσφυγες, σπαταλούν δισεκατομμύρια για να στείλουν δήθεν ανθρωπιστική βοήθεια για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ και για τις φρεγάτες που περιπολούν στην Ανατολική Μεσόγειο. Δίνουν δισεκατομμύρια χτίζοντας φράχτες στα σύνορα και για ενίσχυση της FRONTEX στα θαλάσσια σύνορα με αποτέλεσμα να πνίγονται γυναίκες και παιδιά από το Φαρμακονήσι μέχρι τη Λαμπενούζα.

Drones

Ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Κικίλιας, είχε την προηγούμενη εβδομάδα επίσημη επίσκεψη στο Ισράηλ, όπου συζήτησε με τους δολοφόνους των Παλαιστίνων τη δυνατότητα απόκτησης τηλεκατευθυνόμενων μη επανδρωμένων αεροπλάνων (Drones) που θα χρησιμοποιηθούν στη φύλαξη των συνόρων. Κομμάτι της ίδιας ρατσιστικής πολιτικής είναι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, στα οποία βρίσκονται φυλακισμένοι χιλιάδες αιτούντες άσυλο για 18 μήνες.

Το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα δεν έχει κανένα συμφέρον να συνταχθεί στο πλευρό της ελληνικής κυβέρνησης που παίζει το χαρτί του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας, στρώνοντας για άλλη μία φορά το δρόμο στους φασίστες της Χρυσής Αυγής. Ο αγώνας των Σύρων προσφύγων χρειάζεται να γίνει υπόθεση των συνδικάτων, των φοιτητικών συλλόγων και όλου του εργατικού κινήματος, ξεκαθαρίζοντας ότι είναι καλοδεχούμενοι και στηρίζοντας την κατασκήνωση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα μέχρι την νίκη.

“Καλούμε τα συνδικάτα, τα κόμματα και τις οργανώσεις της Αριστεράς, κάθε κίνηση υπεράσπισης των δικαιωμάτων να στηρίξουν τον αγώνα των προσφύγων. Διεκδικούμε: Να εξασφαλίσει η κυβέρνηση την μεταφορά όσων Σύρων προσφύγων επιθυμούν να κάνουν αίτηση για άσυλο σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Να δοθεί άσυλο με πλήρη δικαιώματα. Ταξιδιωτικά έγγραφα χωρίς περιορισμούς μετακίνησης στην ΕΕ. Να κινηθούν χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις η Περιφέρεια Αττικής και ο Δήμος της Αθήνας για να εξασφαλίσουν στέγαση και διατροφή στους Σύρους πρόσφυγες” ανακοίνωσε η ΚΕΕΡΦΑ.

Κύμα συμπαράστασης στον Νίκο Ρωμανό

Από τις 10 Νοέμβρη ο Νίκος Ρωμανός, κρατούμενος με την κατηγορία της ληστείας τράπεζας στο Βελβεντό Κοζάνης, έχει προχωρήσει σε απεργία πείνας, δημιουργώντας ένα τεράστιο κύμα συμπαράστασης. Ο λόγος είναι γιατί διεκδικεί το δικαίωμά του στην εκπαίδευση. Παρά το γεγονός ότι έδωσε πανελλήνιες μέσα από τη φυλακή και πέρασε στο ΤΕΙ Αθήνας, ο Αθανασίου (υπουργός δικαιοσύνης) και η κυβέρνηση, ανέστειλαν το δικαίωμα του ίδιου και άλλων τριών κρατούμενων στη φοίτηση.

Την Τρίτη 2 Δεκέμβρη έγινε συνέντευξη τύπου στο θέατρο Εμπρός, από τις οικογένειες των απεργών πείνας, τη γιατρό τους και δικηγόρους. Η **Λίνα Βεργοπούλου**, γιατρός, εστίασε στην απεργία πείνας ως μέσο διεκδίκησης τονίζοντας πως οι απεργοί πάντα νικάνε, γιατί παλεύουν για αξιοπρέπεια.

Ο **Πέτρος Δαμιανός**, διευθυντής του σχολείου φυλακών ανηλίκων Αυλώνα, το οποίο λειτουργεί 15 χρόνια, τόνισε πως το θέμα δεν είναι νομικό, αλλά πολιτικό. “Χρειαζόμαστε μαθητές σαν το Νίκο”, είπε, “για να μας δίνουν ελπίδα, να μας δείχνουν το δρόμο”. Είπε επίσης πως οι εκπαιδευτικοί σε όλες τις φυλα-

κές της χώρας έχουν φτιάξει κοινό κείμενο συμπαράστασης στους μαθητές τους.

Η **Νατάσσα Τσουκαλά**, δικηγόρος, είπε πως η πρόταση Αθανασίου να φοιτήσει ο Ρωμανός εξ αποστάσεως, είναι απλά ένα νομικό τερτίπι. Το θέμα των εκπαιδευτικών αδειών στους κρατούμενους υπάρχει για να μη στερούνται την κοινωνικοποίηση, να μην τους μετατρέψει η φυλακή σε αγρίμια.

Μετά πήραν το λόγο οι γονείς του **Γιάννη Μιχαηλίδη** και του **Δημήτρη Μπουρζούκου**, οι οποίοι βρίσκονται επίσης σε απεργία πείνας.

Η **Όλγα Κοσμοπούλου** από την **ΟΕΝΓΕ**, ανέφερε την ανακοίνωση του σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου “Γεννηματάς” όπου βρίσκεται ο Νίκος Ρωμανός, αλλά και της ΕΙΝΑΠ οι οποίοι δηλώνουν τη συμπαράστασή τους, καταγγέλλουν την αστυνομοκρατία στο νοσοκομείο και δηλώνουν πως δε θα προβούν σε αναγκαστική σίτισή του, όπως αποφάσισε η εισαγγελία μια μέρα πριν, δηλώνοντας πως είναι αντιδεοντολογικό στον ιατρικό τους όρκο.

Ανάμεσα στους ομιλητές ήταν η **Ζωή Κωνσταντοπούλου** από

το ΣΥΡΙΖΑ, και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ο οποίος είπε: “Κατ’αρχάς ζητώ να φύγει η κάμερα της ΝΕΡΙΤ από την αίθουσα. Είναι προσβολή για το Νίκο και για όλους όσους παλεύουν για ελευθερία. Εμείς στεκόμαστε στο πλευρό του Νίκου και των υπολοίπων. Ζητάμε όχι μόνο την άδεια να φοιτήσει αλλά και την απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων. Ο Γρηγορόπουλος πέθανε στα χέρια του Νίκου. Η κυβέρνηση και το κράτος με τη στάση τους απέναντι στο Ρωμανό, εκδικούνται την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008. Δε θα τους αφήσουμε”.

Δεκάδες ψηφίσματα συμπαράστασης έχουν συγκεντρωθεί. Ανάμεσά τους ο σύλλογος καθηγητών στα ΤΕΙ, οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΤΕΙ Αθήνας, η ΑΔΕΔΥ, αρκετοί φοιτητικοί σύλλογοι, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενώ 71 δημοσιογράφοι και 400 εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων υπογράφουν το κείμενο συμπαράστασης, που μπορείτε να βρείτε στο διαδίκτυο. Την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, βρισκόταν σε εξέλιξη πορεία στο Μοναστηράκι στην οποία καλούσε και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Έξι χρόνια από τη δολοφονία του Αλέξη Ο Δεκέμβρης προάγγελος ξεσηκωμού

Λίγες μέρες πριν την επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου στις 6 Δεκέμβρη του 2008, η συγκυβέρνηση είναι κοντά στο να ξαναβάψει τα χέρια της με το αίμα ενός φίλου του, του Νίκου Ρωμανού ο οποίος βρίσκεται από τις 10 Νοέμβρη σε απεργία πείνας. Το 2008 η εξέγερση που ακολούθησε, στοίχισε στη Νέα Δημοκρατία την εξουσία.

Ο Δεκέμβρης του 2008 είναι ένα ορόσημο για το κίνημα της νεολαίας και όχι μόνο. Η δολοφονία του Αλέξη ήρθε να ξεχειλίσει το ποτήρι της οργής μιας εργατικής τάξης και μιας νεολαίας που όλο το προηγούμενο διάστημα πολεμούσε τη λιτότητα και τις απολύσεις.

Εκείνη η χρονιά ήταν γεμάτη από μάχες. Από τους απεργούς της siemens και του Λαναρά, μέχρι τις μάχες στα νοσοκομεία για αυξήσεις μισθών και προσλήψεις. Από τη μάχη των εργαζομένων της Ολυμπιακής ενάντια στο κλείσιμο μέχρι τον ΟΣΕ και την αντίσταση στις απολύσεις 3.000 εργαζομένων. Τους αγώνες των εργαζομένων στο Μετρό και την Ιντρακόμ για συλλογικές συμβάσεις και ενάντια στις απολύσεις.

Και από τον Οκτώβρη της ίδιας χρονιάς, η νεολαία μπήκε στο προσκήνιο. Ο τότε υπουργός Παιδείας, **Στυλιανίδης**, επέλεξε να εξισώσει τα πτυχία των δημόσιων πανεπιστημίων με αυτά των ιδιωτικών κολεγίων. Έχοντας υποστεί την ήττα του σχεδίου για την αναθεώρηση του άρθρου 16 και την εφαρμογή του νόμου πλαισίου ενάμισι χρόνο πριν, το υπουργείο επέλεξε αυτή τη φορά, την πλάγια οδό προς την ιδιωτικοποίηση. Οι φοιτητές και οι καθηγητές της ΠΟΣΔΕΠ ξεκίνησαν κινητοποιήσεις με την προοπτική κλιμάκωσης με καταλήψεις και απεργίες. Παράλληλα οι μαθητές ξεκίνησαν καταλήψεις σε πάνω από 400 σχολεία κόντρα στο δεύτερο σκέλος της επίθεσης που αφορούσε την κατάργηση της βάσης του 10, και οι καθηγητές δευτεροβάθμιας προσανατολιζονταν για 5ήμερες απεργίες μέσα στο Δεκέμβρη.

Όλη αυτή η δυναμική συντονίστηκε στην πα-

7/12/08, διαδήλωση οργής την επόμενη της δολοφονίας του Α. Γρηγορόπουλου

νεργατική απεργία στις 21 Οκτώβρη όπου διαδήλωσαν δεκάδες χιλιάδες. Τα αιτήματα συνοψίζονταν στο κεντρικό σύνθημα “την κρίση να πληρώσουν οι καπιταλιστές”. Η επιτυχία της πανεργατικής έδωσε ώθηση για τη συνέχεια. Όλοι αυτοί οι χώροι πίεσαν για νέα γενική απεργία στις 10 του Δεκέμβρη.

6/12/08

Όταν το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη ο **Γρηγορόπουλος πέφτει νεκρός στα Εξάρχεια από τις σφαίρες του ειδικού φρουρού Κορκονέα, ο ξεσηκωμός απέναντι στην κυβέρνηση των δολοφόνων είναι αναπόφευκτος. Από το ίδιο βράδυ ξεκινούν συγκεντρώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία στην περιοχή, ενώ το επόμενο πρωί οργανώνονται τεράστιες διαδηλώσεις.**

Στην Αθήνα η διαδήλωση από το Μουσείο φτάνει μέχρι τη ΓΑΔΑ και τη Βουλή. Το σύνθημα που επικρατεί είναι το “Στις τράπεζες λεφτά στη νεολαία σφαίρες, για τούτη την κυβέρνηση τελειώσανε οι μέρες” (λίγες βδομάδες πριν ο **Καραμανλής** είχε ανακοινώσει ότι η

κυβέρνηση θα δώσει 28 δις στις τράπεζες για να τις σώσει από τη χρεοκοπία). Τη Δευτέρα 8 Δεκέμβρη τα σχολεία σε όλη τη χώρα κλείνουν και οι μαθητές οργανώνουν διαδηλώσεις έξω από τα τοπικά αστυνομικά τμήματα. Ταυτόχρονα οι φοιτητές οργανώνουν έκτακτες συνελεύσεις, αποφασίζουν καταλήψεις και βγαίνουν στους δρόμους μαζί με τους μαθητές. Όλη την ημέρα οι δρόμοι της Αθήνας είναι πλημμυρισμένοι από τη νεολαία ενώ το απόγευμα ενώνονται μαζί τους και οι εργαζόμενοι σε μια διαδήλωση σεισμό, παρά την άγρια καταστολή της αστυνομίας που έπνιξε τους δρόμους στα χημικά. Ξεκινά μια βδομάδα καθημερινών μαζικών διαδηλώσεων. Μέχρι και η κηδεία του Αλέξη μετατρέπεται σε μια τεράστια οργισμένη διαδήλωση.

Μπροστά σε αυτό το κλίμα, οι πρυτάνεις αποφασίζουν να κλείσουν τις σχολές, αυτό όμως δε μπορεί να εφαρμοστεί καθώς οι φοιτητικές καταλήψεις έχουν το πάνω χέρι. Μετά τις διαδηλώσεις οργανώνονται συντονιστικές συνελεύσεις. Στη Νομική, στον πρώτο όροφο

**Όλοι στη διαδήλωση
Σάββατο 6/12,
Προπύλαια 2μμ**

συνεδριάζουν οι σύλλογοι των εργαζομένων. Στον πέμπτο οι φοιτητές και στον έβδομο οι μαθητές. Κάθε απόφαση του ενός κομματιού διαπερνά τις υπόλοιπες συνελεύσεις μέσα από έναν ζωντανό συντονισμό. Οργανώνονται τα επόμενα ραντεβού και το κάλεσμα της απεργίας στις 10 Δεκέμβρη, στην οποία τα συνδικάτα καλούν μόνο συγκέντρωση και όχι διαδήλωση “για να μην πολωθεί το κλίμα”. Η απεργία είναι τεράστια και η απόφαση των δυνάμεων της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς να γίνει διαδήλωση από το Μουσείο μέχρι τη Βουλή, βρίσκει μαζική ανταπόκριση από τα σωματεία, τους φοιτητικούς συλλόγους, τους μαθητές.

Οι διαδηλώσεις συνεχίζονται μέχρι τη Χριστούγεννα και η συνέχεια ορίζεται για το Γενάρη, με αφορμή την επέτειο της δολοφονίας του καθηγητή **Τεμπονέρα** το 1991 στην Πάτρα από μέλη της ΟΝΝΕΔ. Μέσα στην περίοδο των Χριστουγέννων το Ισραήλ ξεκινά νέα σφαγή στη Γάζα και η εξέγερση συνδέεται με το αντιπολεμικό κίνημα. Αυτές οι εξελίξεις μετατρέπουν τη διαδήλωση στις 9 Γενάρη σε ένα τεράστιο ποτάμι με κεντρικό σύνθημα “Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη, από τα Εξάρχεια μέχρι την Παλαιστίνη”.

Η εξέγερση του Δεκέμβρη, σφράγισε τις εξελίξεις. Λίγους μήνες μετά, τον φθινόπωρο του 2009 η κυβέρνηση των δολοφόνων, πέφτει. Και η νέα ριζοσπαστικοποίηση που δημιουργήθηκε μέσα στη φωτιά της μάχης, μπόλιασε τους χώρους της νεολαίας με νέο δυναμικό, αυτό που λίγο καιρό μετά θα ενωθεί με τις εμπειρίες του φοιτητικού κινήματος του 2006-2007 και θα δώσει τη συνέχεια ενάντια σε κάθε επίθεση των κυβερνήσεων μέχρι και σήμερα. Έβαλε το στοίχημα της ανατροπής κάθε μέτρου και κάθε κυβέρνησης που βάζει τα κέρδη των τραπεζιτών πάνω από τις ζωές των ανθρώπων, νεολαίων και μη.

Έλλη Πανταζοπούλου

Οι φοιτητές επιμένουν

Αρκετές σχολές σε όλη τη χώρα συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις και τις καταλήψεις ενάντια στην υποχρηματοδότηση και την προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της Παιδείας. Μετά τη μαζική συμμετοχή της νεολαίας στα απεργιακά συλλαλητήρια στις 27 Νοέμβρη, αυτή τη βδομάδα οργανώνεται πανεκπαιδευτική διαδήλωση στις 3 Δεκέμβρη στις 12μ στα Προπύλαια.

“Η πρόταση του αντιπρύτανη για ηλεκτρονικό κουμπαρά και χορηγίες στο ΤΕΙ Αθήνας έχει προσωρινά αποσυρθεί, δείχνοντας πως η αντίστασή μας μπορεί να έχει αποτέλεσμα”, μας λέει η **Διοτίμα Χριστοπούλου** από τη ΣΓΤΚΣ του ΤΕΙ Αθήνας. “Η μάχη προφανώς δεν έχει κριθεί ακόμα, καθώς το Συμβούλιο Ιδρύματος θα συνεδριάσει κάποια στιγμή και εκεί σίγουρα θα τεθεί προς ψήφιση. Γι’αυτό χρειάζεται να συνεχίσουμε με καταλήψεις και κινητοποιήσεις, για να αποτρέψουμε κάθε προσπάθεια υλοποίησής του. Στη σχολή μου είχαμε πάρει απόφαση για συμμετοχή στην απεργία δυο βδομάδες πριν μέσα από τη μαζική συνέλευση που προχώρησε στην κατάληψη της σχολής. Κατεβήκαμε με πανό στη διαδήλωση των απεργών. Είχαμε να κατέβουμε μαζικά και οργανωμένα σε απεργία σχεδόν δυο χρόνια, και το ότι το καταφέραμε και συσπειρώσαμε και τους φοιτητές από τις υπόλοιπες σχολές του ΤΕΙ που δεν είχαν αντίστοιχη απόφαση, ήταν πολύ ενθαρρυντικό.”

“Εδώ και δυο βδομάδες το τμήμα Κινηματογράφου στην Θεσσαλονίκη βρίσκεται σε κατάληψη μαζί με όλα τα τμήματα της Καλών Τεχνών”, μας λέει η **Αλεξάνδρα Σιαφάκα**. “Το δρόμο άνοιξε το τμήμα Θεάτρου που βρίσκεται ενάμιση μήνα σε κατάληψη καθώς οι φοιτητές ήρθαν αντιμέτωποι με την «έξωσή» τους από το κεντρικό κτίριο που στέγαζε το τμήμα, απολύσεις και περικοπές καθηγητών σε βασικές ειδικότητες. Στο Τμήμα Κινηματογράφου πραγματοποιήσαμε πολλές γενικές συνελεύσεις από την αρχή της χρονιάς καθώς από την περασμένη χρονιά, με τις απολύσεις των διοικητικών υπαλλήλων και καθαριστριών στο Α.Π.Θ, οι σχολές γίνανε εστίες μόλυνσης και μικροβίων. Ο νέος νόμος έκτρωμα της κυβέρνησης σε συνδυασμό με τον αυταρχισμό των πρυτανικών αρχών το τελευταίο διάστημα ξεχείλισε το ποτήρι. Μέσα από τις κατα-

Φοιτητικά μπλόκ στη γενική απεργία 27/11

λήψεις συνδεθήκαμε με την τοπική κοινωνία και τους εργατικούς χώρους της περιοχής με εξορμήσεις, ενόψει της απεργίας, στο Ψυχιατρείο, στο νυχτερινό ΕΠΑΛ Σταυρούπολης, τους σχολικούς φύλακες και την 5η ΕΛΜΕ. Οργανώθηκε μια πετυχημένη συζήτηση με εργαζόμενους των δυτικών συνοικιών (Βοήθεια στο σπίτι, εκπαιδευτικούς, καθηγητές) για το αν «οι αγώνες μας μπορούν να νικήσουν» και πλήθος δράσεων σε άλλους φοιτητικούς συλλόγους προκειμένου να βαδίσουν στον δρόμο των καταλήψεων διαρκείας. Τα μέτρα τους θα μας βρουν μπροστά τους. Με καταλήψεις διαρκείας και απεργίες παλεύουμε για το μέλλον που μας αξίζει και θα νικήσουμε.”

Κατάληψη

“Σε κατάληψη βρίσκεται και το τμήμα Τουρκικών και Σύγχρονων Ασιατικών Σπουδών από την Πέμπτη 25/11”, μεταφέρει η **Μυρτώ Μαγγιώρου**.

“Το κράτος δίνει 4.000 ευρώ το μήνα ως ενοίκιο στη Μητρόπολη για ένα κτίριο με 3 αίθουσες, νίκανες να χωρέσουν έστω και τους μισούς φοιτητές που παρακολουθούν τα μαθήματα, ενώ η καθαριότητα είναι ανύπαρκτη και οι τουαλέτες είναι δυο για όλη τη σχολή (η μια δε λειτουργεί καν). Καθηγητές μας ενημέρωσαν ότι είναι πολύ πιθανό το τμήμα να συγχωνευτεί μέσα στο 2015 ή να ιδιωτικοποιηθούν τομείς του. Παράλληλα η εταιρία security έχει κάνει από νωρίς την εμφάνισή της με μοναδική της ενέργεια τις αποτυχημένες προσπάθειες να παρεμποδίσει τις αποφάσεις του συλλόγου. Διεκδικούμε να λυθεί άμεσα το ζήτημα του κτιριακού, να φύγουν οι ιδιωτικές εταιρίες από τη σχολή και να αντικατασταθούν με σταθερούς δημόσιους υπαλλήλους του πανεπιστημίου. Να σταματήσει η αυταρχική πολιτική

της πρυτανείας, να δοθεί άσυλο στους Σύριους πρόσφυγες και να σταματήσει η ελληνική συμμετοχή στον πόλεμο στη Μέση Ανατολή.

Στην κατάληψη υπάρχει συνέχεια κόσμος ενώ αποφασίσαμε να συμμετάσχουμε σε συνελεύσεις άλλων συλλόγων για να γνωστοποιήσουμε τόσο το πρόβλημα όσο και τον αγώνα μας και να καλέσουμε σε συνέχιση του φοιτητικού κινήματος. Οι αποφάσεις μας πάρθηκαν ομόφωνα στη συνέλευση, πάνω στο πλαίσιο του σχήματός μας ΑΝΤ.Ε.Π.- ΕΑΑΚ. Λίγο πριν είχε πραγματοποιηθεί η μεγαλύτερη εκδήλωση στα χρονικά της σχολής, με συμμετοχή 75 ατόμων (ένα έτος στη σχολή μας έχει μόλις 100 φοιτητές). Όταν το κύμα του φοιτητικού κινήματος καταφέρει να παρασύρει και τα πιο μικρά και απομονωμένα κομμάτια με το μέρος του, είναι δύσκολο κάτι τέτοιο να γυρίσει πίσω. Μετά από αυτές τις εμπειρίες οι φοιτητές του Τουρκικών δε θα είναι ίδιοι.”

“Για δεύτερη βδομάδα ο φοιτητικός σύλλογος της Παντείου προχωρά σε αγωνιστική απόφαση μέσα από τη συνέλευση που έγινε την 1η Δεκέμβρη όπου συμμετείχαν πάνω από 350 άτομα. Την περασμένη Τρίτη αποφασίσαμε να προχωρήσουμε σε διήμερη κατάληψη και να συμμετέχουμε στο φοιτητικό συλλαλητήριο στις 26/11 αλλά και στη Γενική απεργία μια μέρα μετά. Τώρα συνεχίζουμε με κατάληψη την Τετάρτη την ώρα του φοιτητικού συλλαλητηρίου που καλείται στα Προπύλαια. Θα συμμετέχουμε επίσης στη διαδήλωση στις 6 Δεκέμβρη, ενώ από τη συνέλευση πέρασε και το ψήφισμα της ΚΕΕΡΦΑ για συμμετοχή των φοιτητών στη διαδήλωση την πρώτη μέρα της δίκης των φασιστών της Χρυσής Αυγής”, μας είπε ο **Μάνος Αναγνώστου** από το τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας.

“Στο πανεπιστήμιο του Ρεθύμνου,

την Τετάρτη 26/11 πραγματοποιήθηκε μια από τις μαζικότερες συνελεύσεις που έχουμε ζήσει από το 2011”, δηλώνει η **Μαριλού Νταούλη** από την Κοινωνιολογία. “Συμμετείχαν 1.500 φοιτητές μαζί με μεταπτυχιακούς και αποφασίσαμε συνέχιση του αγώνα με κατάληψη έως τις 3/12 με νέα γενική συνέλευση τότε. Το συντονιστικό κατάληψης, το οποίο απαρτίζεται από διαφορετικές πολιτικές δυνάμεις (ΕΑΑΚ-αυτόνομα σχήματα- ΑΡΕΝ-ανένταχτοι) έδωσε σκληρή μάχη απέναντι στο μπλοκ αντικατάληψης που δημιουργήθηκε από τις παρατάξεις ΔΑΠ και ΠΑΣΠ για να καταφέρει στο τέλος να πετύχει την συνέχεια της κατάληψης.

Κλιμάκωση

Αισίως διανύουμε την 3η εβδομάδα κατάληψης σε όλες τις σχολές με προοπτική για κλιμάκωση του αγώνα που εκφράστηκε και στις 27/11 στην Πανεργατική Απεργία. Στο πλευρό των εργαζομένων διαδήλωσαν φοιτητές με πανό του Συντονιστικού Κατάληψης ενώ πανό είχαν και οι φοιτητές του ΤΕΙ Ρεθύμνου το οποίο τελεί και αυτό υπό κατάληψη από τις 25/11 έως τις 2/12.

Στο πλαίσιο των αιτημάτων μας είναι αυτό για δωρεάν σίτιση, στέγαση, μεταφορά. Την Δευτέρα 1/12 πραγματοποιήθηκε συνάντηση φοιτητών με τον δήμαρχο για την παραχώρηση χώρου για εστίες και τοποθετήθηκε δημόσια ότι θα το θέσει επίσημα ως θέμα συζήτησης στο επόμενο δημοτικό συμβούλιο. Παράλληλα προχωράμε σε συντονισμό με τους φοιτητές του Ηρακλείου καθώς έχουν αρχίσει οι απειλές από τη διοίκηση του Πανεπιστημίου Κρήτης για χάσιμο της εξεταστικής και του εξαμήνου, προσπαθώντας να σταματήσουν το κίνημα των καταλήψεων. Ούτε βήμα πίσω από αυτά που μας ανήκουν!”

Ε. Π.

Μαζί με τους εργάτες, ενάντια στον προϋπολογισμό

Την Κυριακή γίνεται η ψήφιση του νέου προϋπολογισμού στη Βουλή. Ένας προϋπολογισμός- σφαγείο σε μισθούς και συντάξεις, στο δικαίωμα του συνδικαλισμού, στην ίδια την Υγεία και την Παιδεία.

Για το 2015 ετοιμάζουν μείωση ύψους 6% για τη χρηματοδότηση της Παιδείας. Αυτό θα επηρεάσει τους μισθούς των εκπαιδευτικών, αλλά και θα φέρει μείωση στα λειτουργικά έξοδα. Την ίδια στιγμή κλείνει αυτή τη βδομάδα το εργαστήριο της ανατομίας στην **Ιατρική Αθήνας** καθώς λήγει και δεν ανανεώνεται η σύμβαση του μοναδικού τεχνίτη- ταριχευτή. Ταυτόχρονα, με ανακοίνωσή του, το εργαστηριακό τμήμα του **Χημικού Αθήνας** δηλώνει πως αδυνατεί να λειτουργήσει, καθώς η χρηματοδότησή του έχει σταματήσει από το 2013. Μελλοντικοί γιατροί χωρίς ανατομία και χημικοί χωρίς εργαστηριακή εμπειρία είναι αυτά που οργανώνουν όσοι υποστηρίζουν πως για την κατάσταση της Παιδείας φταίνε οι καταλήψεις.

Η πάλη για να μπλοκάρουμε τον προϋπολογισμό σφαγείο μαζί με τα συνδικάτα είναι το επόμενο βήμα. Γι’ αυτό η συνέχεια των καταλήψεων και η συμμετοχή των φοιτητών στη διαδήλωση έξω από τη Βουλή στις 7 Δεκέμβρη, στις 5μμ, είναι αναγκαία. Καθώς και η κλιμάκωση του κοινού αγώνα που διεκδικεί λεφτά για την Παιδεία και τις ανάγκες μας και όχι για τις τράπεζες και το ΝΑΤΟ.

Χρειάζεται αυτό να γίνει κέντρο για όλη την αριστερά μέσα κι έξω από τις σχολές. Η πάλη για τη διαγραφή του χρέους, τις προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, την επιστροφή των απολυμένων στις δουλειές τους, είναι αυτή που μπορεί να σώσει την Παιδεία και να ανοίξει το δρόμο για τη συνολικότερη ανατροπή.

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΑΘΗΝΑ

Γερή σφαλιάρα στην κυβέρνηση αλλά και την καλύτερη απάντηση στη ρητορική περί “κόσμου στον καναπέ”, έδωσαν οι μαζικές διαδηλώσεις που έγιναν με αφορμή τη Γενική Απεργία της 27ης Νοέμβρη.

Συγκεντρώσεις έγιναν σε αρκετούς εργασιακούς χώρους νωρίς το ίδιο πρωί. “Έξω από το 39ο λύκειο στην Κυψέλη, συγκεντρωθήκαμε από νωρίς μαθητές και καθηγητές κρατώντας πανό για το νέο λύκειο, την αξιολόγηση και τις περικοπές” μας λέει η Ντίνα Γκαρανέ από τη Γ’ΕΛΜΕ και καθηγήτρια στο συγκεκριμένο σχολείο. “Ένα από τα ζητήματα που βάζαμε ήταν η άμεση πρόσληψη καθηγητή φυσικής στο σχολείο μας”.

“Αποκλεισμός και απεργιακή περιφρούρηση με συμμετοχή δεκάδων εργαζόμενων έγινε από τις 8πμ στη ΜΕΤΚΑ στο Μαρούσι” μετέφερε στην “Ε.Α” η Γεωργία. “Η κινητοποίηση έγινε ύστερα από κάλεσμα του Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών. Πρόκειται για εταιρία του Όμιλου Μυτηληναίου στην οποία απολύθηκε εργαζόμενος με το πρόσχημα ότι ‘δεν ήταν χαρούμενος’. Επί της ουσίας, απολύθηκε γιατί διεκδίκησε τη σύμβαση και τις υπερωρίες του”.

Λίγες ώρες αργότερα δεκάδες χιλιάδες απεργοί πλημμύριζαν τους μεγάλους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας, δίνοντας την χαρακτηριστική εικόνα ενός πλήθους που διαδήλωνε την ίδια στιγμή από την Πατησίων, στο ύψος του Μουσείου, μέχρι τις Στήλες του Ολυμπίου Διός, γεμίζοντας τη Σταδίου, την Πανεπιστημίου, τη Φιλελλήνων και τη Βασ.Αμαλίας, μπροστά από τη Βουλή.

Από το υπουργείο Υγείας ξεκίνησε η προσυγκέντρωση των απεργών στα νοσοκομεία, για να ενωθεί με τη συγκέντρωση του Μουσείου, με τα μπλοκ της ΠΟΕΔΗΝ, του Συντονιστικού των Νοσοκομείων και πολλών πρωτοβάθμιων σωματείων υγειονομικών, να μπαίνουν επικεφαλής της διαδήλωσης. Τα μπλοκ της ΕΡΤ, του Συντονισμού Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες, των εργαζομένων της Ιντρακόμ, της Νόκια, της Wind, του υπουργείου Πολιτισμού, συλλόγων δασκάλων και καθηγητών, του ΣΕΚ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, των μαθητών Anticapitalista, της ΟΚΔΕ και πολλών ακόμα ακολουθούσαν.

Μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ και την Ένωση Μεταναστών Εργατών διαδήλωσαν και εργάτες γης από τη Μανωλάδα. “Είμαστε εργάτες από τη Μανωλάδα. Ζητάμε να έχουμε τα δικαιώματά μας ως εργάτες γης” δήλωσε στην Ε.Α, ο Αριφουραχμάν. “Είμαστε εδώ γιατί παλεύουμε να πάρουμε τα χαρτιά μας. Να έχουμε δικαιοσύνη. Παλεύουμε μαζί με όλους τους εργάτες, για αυτό κατεβήκαμε στην απεργία”.

Η συζήτηση που κυριαρχούσε είχε να κάνει με τη συνέχεια των κινητοποιήσεων μετά την 24ωρη γενική απεργία. “Συνεχίζουμε και από την επόμενη της απεργίας γιατί καταλαβαίνουμε ότι δεν αρκεί μια 24ωρη, αλλά χρειάζεται κλιμάκωση. Η πρότασή μας, μέσω του Συντονι-

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΑΤΡΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΧΑΝΙΑ

ΣΕΙΣΜΟΣ

στικού των Νοσοκομείων, είναι για νέα απεργία στο πρώτο 15ήμερο του Δεκεμβρίου” δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Μαρία Αλιφιέρη**, από το σωματείο του νοσοκομείου Παίδων Αγλ.Κυριακού.

Μέσω Ακαδημίας, η πορεία κατευθύνεται στην κατάμεστη Σταδίου όπου ενώνεται με τους υπόλοιπους απεργούς. Οι απεργοί στην **Κόκα Κόλα** με τα κόκκινα μπαλόνια του μπούκοτάζ, μπαίνουν στην κεφαλή της διαδήλωσης, που απλώνεται από τη Βουκουρεστίου μέχρι την Ομόνοια. “Οι εργαζόμενοι στηρίζουν τον αγώνα μας και την καμπάνια για μπούκοτάζ. Συνεχίζουμε γερά. Δουλειά για όλους. Αυτό διεκδικούμε” μας λέει απεργός της Κόκα Κόλα.

Την ίδια ώρα η διαδήλωση που έχει καλέσει το **ΠΑΜΕ** γεμίζει την Πανεπιστημίου ενώ στα Προπύλαια βρίσκονται συγκεντρωμένοι μαθητές από μια σειρά σχολεία της Αττικής. Μαζικά είναι και τα μπλοκ του **ΜΕΤΑ**.

Πρόσφυγες

Ιδιαίτερη προσοχή συγκεντρώνει το μπλοκ των Σύριων προσφύγων που από τις προηγούμενες ημέρες βρίσκονται νυχθημερόν στο Σύνταγμα. “Ερχόμαστε από τον πόλεμο αναζητώντας μια καινούργια ζωή” μας λέει ο Ασλάν. “Διεκδικούμε από το ελληνικό κράτος άσυλο και το δικαίωμα να ταξιδέψουμε σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Είμαστε εδώ και 4 ημέρες σε απεργία πείνας. Έχουμε μεγάλη υποστήριξη από τον κόσμο, που έρχεται να δείξει την αλληλεγγύη του. Είμαστε σήμερα στην απεργία για να παλέψουμε μαζί με όλο αυτόν τον κόσμο”.

Η Γενική Απεργία ένωσε όλες τις μάχες. Τους Σύριους πρόσφυγες που παλεύουν για άσυλο και δικαιώματα, τις καθαρίστριες, τους σχολικούς φύλακες, τους διαθέσιμους εκπαιδευτικούς, τους εργάτες των ναυπηγείων που παλεύουν για την επιστροφή στη δουλειά, την ΕΡΤ που κοντεύει στη συμπλήρωση 18 μηνών αγώνα ενάντια στο “μαύρο”, χιλιάδες εκπαιδευτικούς ενάντια στην αξιολόγηση και τη γενικότερη απαξίωση της Παιδείας, σωματεία του ιδιωτικού τομέα διεκδικώντας συλλογικές συμβάσεις και πλήθος ακόμα κλάδων, όλους μαζί ενάντια στο πακέτο επιθέσεων που φέρνουν τα παζάρια της κυβέρνησης με την Τρόικα.

Στο ζήτημα των συντάξεων και της επίθεσης στο ασφαλιστικό, επικεντρώνεται ο **Γιάννης Κιντής** από την **Ομοσπονδία Εργαζομένων στα Ασφαλιστικά Ταμεία**, μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Απεργούμε κι αντιστεκόμαστε στη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης. Η επικουρική ασφάλιση, το ταμείο πρόνοιας, το εφάπαξ, το ΤΑΥΤΕΚΩ και το ταμείο πρόνοιας του ιδιωτικού τομέα, συγχωνεύονται και δίνονται δώρο πακέτο στο ΙΚΑ. Η ασφάλιση διαλύεται κι όλα τα αποθεματικά των επικουρικών ταμείων που είναι 3,2 δις, γίνονται ένεση για το ήδη χρεοκοπημένο ΙΚΑ. Έρχονται οι μειώσεις των κύριων συντάξεων. Η επικουρική σύνταξη και το εφάπαξ θα συρρικνωθούν και θα καταργηθούν. Ολοκληρώνεται η καταστροφή του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης. Είμαστε κάθετα αντίθετοι σε όλη αυτή την ιστορία. Οι επιταγές της Τρόικας γίνονται πραγματικότητα μέσω της

συγκυβέρνησης. Ανατρέπουν κατακτήσεις ενός αιώνα. Έφτασε η ώρα για τη ρήξη και την ανατροπή”.

Ακόμα μια χαρακτηριστική παρουσία ήταν οι γονείς, οι εργαζόμενοι και οι θεραπευόμενοι του **18 Άνω**, που διαδήλωσαν από κοινού.

“Το 18 Άνω πληρώνει τις συνέπειες της μνημονιακής πολιτικής και των περικοπών στα νοσοκομεία” εξηγεί η επιστημονική υπεύθυνη του 18 Άνω, **Κατερίνα Μάτσα**. “Το 18 Άνω ανήκει διοικητικά στο ΨΝΑ που με βάση τις συμφωνίες της κυβέρνησης με την τρόικα, θα κλείσει του χρόνου. Το ερώτημα είναι τι θα γίνει το 18 Άνω όταν κλείσει το ΨΝΑ; Η πολιτική που εφαρμόζεται είναι μια πολιτική εξόντωσης όλων των κοινωνικά αποκλεισμένων, ψυχικά ασθενών και τοξικοεξαρτημένων. Είναι μια πολιτική επίθεση στα στεγνά προγράμματα αλλά και γενικότερα την απεξάρτηση. Θέλουν να εφαρμόσουν στην Ελλάδα αυτό που ήδη εφαρμόζεται στην Ευρώπη, δηλαδή την πολιτική της εξατομίκευσης, ο καθένας να κοιτάζει τον εαυτό του και να σκύβουμε το κεφάλι. Η σημερινή απεργία και διαδήλωση δείχνει ότι αυτό δεν περνάει, οι αγώνες είναι εδώ, δεν σκύβουμε το κεφάλι. Το 18 Άνω είναι στους δρόμους και κινητοποιείται. Αυτή τη στιγμή το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι το σχολείο που είναι κλειστό γιατί ο Λοβέρδος αρνείται να διορίσει εκπαιδευτικούς για να το ανοίξει. Και δεν είναι οικονομικό το ζήτημα, είναι πολιτικό, καθώς το κόστος δεν ξεπερνά τις 6.000 ευρώ το χρόνο! Όλοι μαζί να οργανώσουμε την αντίστασή μας”.

Με σύνθημα “φοιτητές εργατιά – μια φωνή και μια γροθιά” διαδήλωσαν μια σειρά φοιτητικών συλλόγων πολλοί από τους οποίους είχαν προχωρήσει σε κατάληψη των σχολών τους τις προηγούμενες ημέρες. Ξεκινώντας από το Μουσείο διαδήλωσαν οι σύλλογοι του **ΕΜΠ**, της **Νομικής**, του **Πολιτικού**, της **Ιατρικής**, των **Νηπιαγωγών**, της **Παντείου**, της **Γεωπονικής**, της **Καλών Τεχνών**, της **ΣΓΤΚΣ** του **ΤΕΙ Αθήνας**, της **ΦΜΣ**.

Μια μέρα πριν, στις 26/11, πραγματοποιήθηκε η απεργία στα ΜΜΕ, κατά την προσφιλή τακτική των συνδικαλιστικών ηγεσιών του κλάδου να απεργούν χωριστά από τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Η απεργιακή διαδήλωση ξεκίνησε από τα γραφεία της ΕΣΗΕΑ για να καταλήξει στο Σύνταγμα. Κεντρικό ζήτημα στις ομιλίες, τις συζητήσεις, τα πανό, ήταν η επαναλειτουργία της ΕΡΤ, καθώς και ζητήματα απολύσεων και απληρωσιάς στον κλάδο. Στα χαρακτηριστικά της διαδήλωσης ήταν η παρουσία απεργών της Κόκα Κόλα, στο πλευρό των απεργών του Τύπου και οι διαδοχικές “συναντήσεις” με τους φοιτητές που συγκεντρώνονταν την ίδια ώρα στα Προπύλαια, τις καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών στο Σύνταγμα και τους Σύριους πρόσφυγες έξω από τη Βουλή, με τους οποίους αντάλλαξαν μηνύματα συμπαράστασης. Παρουσία με πανό είχαν οι εργαζόμενοι της **ΕΡΤ**, η **ΕΤΕΡ**, η **ΠΟΕΣΥ**, η **ΕΣΗΕΑ**, οι **Financial Crimes** και το **ΠΑΜΕ Τύπου**. Την ώρα της συγκέντρωσης κλιμάκιο συνδικαλιστών έκανε περιοδεία σε γραφεία ειδησεογραφικών site, όταν μαθεύτηκε ότι τα συγκεκριμένα site έσπαγαν την απεργία.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ

Μαζικά ήταν τα απεργιακά συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα.

“Χιλιάδες κόσμος συμμετείχε στην απεργιακή διαδήλωση στη **Θεσσαλονίκη**. Μεγάλη συμμετοχή δεν είχε μόνο η διαδήλωση αλλά και η ίδια η απεργία με πολλά σχολεία και υπηρεσίες να μένουν κλειστά. Μαζική ήταν η συγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης όπου κατέληξαν διάφορες προσυγκεντρώσεις όπως των ΕΛΜΕ που ξεκίνησαν από την Καμάρα, του δικηγορικού συλλόγου που μαζί με την Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων ξεκίνησαν από τα δικαστήρια, και των ΕΛΤΑ που νωρίτερα πραγματοποιήσαν περιφρουρήσεις στα ταχυδρομεία. Η διαδήλωση κατέληξε στο υπουργείο Μακεδονίας Θράκης. Οι εργαζόμενοι στην ΕΥΑΘ, το νερό της Θεσσαλονίκης, στο ΜΕΤΡΟ, οι σχολικοί φύλακες, οι απεργοί της Κόκα Κόλα με τα χαρακτηριστικά κόκκινα μπαλόνια, ήταν μερικοί από τους κλάδους με μεγάλη παρουσία. Μεγάλη συζήτηση γινόταν για την απεργιακή συνέχεια αλλά και για την πολιτική. Η συζήτηση που έλεγε ότι με τη στάση αναμονής δεν πέφτει η κυβέρνηση αντίθετα φέρνει νέα μέτρα. Ότι χρειάζεται απεργιακή κλιμάκωση για να τους ανατρέψουμε άμεσα” μετέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Μπάμπης Κουρουνδής**.

“Ήταν μια απεργία που οργανώθηκε από πολύ κόσμο, ιδιαίτερα της Αριστεράς” μας είπε η **Φωτεινή Λυσσικάτου** από την **Πάτρα**. “Παρά τη βροχή η συμμετοχή στην απεργιακή διαδήλωση ήταν μαζική. Περισσότεροι από 1000 διαδηλωτές, μεταξύ τους διοικητικοί του πανεπιστημίου, συνταξιούχοι της ΔΕΗ, αγωνιστές από την ΕΡΑ Πάτρας, καθηγητές, εργαζόμενοι στην περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας και το Άσυλο Ανιάτων Πατρών. Δυναμική ήταν η παρουσία από το ΣΕΚ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Μεγάλη συζήτηση άνοιγε για την υπόθεση των εργατών γης της Μανωλάδας και τη συνέχεια της μάχης μετά την σκανδαλώδη αθώωση του Βαγγελάτου. Αρκετός κόσμος μάλιστα ενίσχυε οικονομικά την καμπάνια στήριξης των μεταναστών εργατών γης”.

Πάνω από 2.000 απεργοί διαδήλωσαν στα **Γιάννενα**, παρά τη βροχή. “Κατέβηκε κόσμος που είχε καιρό να κατέβει στο δρόμο” μεταφέρει η **Λουίζα Γκίκα**. “Οι δάσκαλοι για παράδειγμα είχαν μαζική παρουσία. Τον τόνο έδιναν με τη ζωντάνια τους οι καθαρίστριες του υπ.Οικονομικών, οι οποίες μαζί με την ΕΡΑ Ιωαννίνων φώναζαν συνθήματα για το συντονισμό των αγώνων. Οι φοιτητές της Ιατρικής είχαν καταλάβει τη σχολή τους ενώ για πρώτη φορά συμμετείχε ο σύλλογος των φοιτητών που κατοικεί στις εστίες της Δουρούτη”.

Πάνω από 3.500 αγωνιστές κι αγωνίστριες συμμετείχαν στην διαδήλωση στο **Ηράκλειο Κρήτης**. Όπως περιγράφει ο **Μύρων Μαρκάκης**:

“Μπροστά από τα μπλοκ των εργαζομένων και των φορέων, βρέθηκαν γύρω στους 500 μαθητές που απαιτούσαν την κατάργηση του «Νέου Λυκείου» και δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους, ξεκαθαρίζοντας ότι αυτή τη μάχη την δίνουν μαζί με τους καθηγητές τους που παλεύουν κόντρα στην αξιολόγηση και την κατάργηση των εργασιακών τους δικαιωμάτων. Το σύνθημα “διαγραφή του χρέους οριστική – αυτή είναι η απάντηση η εργατική”, όσο ποτέ επίκαιρο, ακούστηκε στα περισσότερα μπλοκ. Διακινώντας την Εργατική Αλληλεγγύη κατά την διάρκεια της πορείας φάνηκε η αγωνιστική διάθεση του κόσμου που δεν διατίθεται να κάνει ούτε μισό βήμα πίσω στη μάχη ενάντια στην πιο μισητή κυβέρνηση των τελευταίων χρόνων. Αυτό που αποτέλεσε την μεγαλύτερη έμπνευση για μας ήταν η εξόρμηση την επόμενη μέρα στο ΠΑΓΝΗ, όπου όλοι οι εργαζόμενοι συζητούσαν την μεγάλη επιτυχία της απεργίας”.

Κορυφαία

Ως κορυφαία κινηματική στιγμή χαρακτηρίζει την απεργιακή διαδήλωση στο **Ρέθυμνο**, η **Άλε Κρήτη**: “Για πρώτη φορά βρέθηκαν μαζί στο δρόμο με μαζικούς όρους, τόσο οι εργαζόμενοι στην Υγεία, όσο και εργαζόμενοι στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση. Με πανό συμπαράστασης προς τους συναδέλφους τους που διώκονται από τον αυταρχικό διοικητή Ξυπολυτά, συμμετείχαν οι εργαζόμενοι του υπό διάλυση Νοσοκομείου Ρεθύμνης.

Μαζικό παρών έδωσαν και οι φοιτητές του κατηλειμμένου πανεπιστημίου, κάτω από το πανό του Συντονιστικού Κατάληψης”.

“Στην **Αλεξανδρούπολη**” μεταφέρει η **Ζανέττα Λυσσικάτου**, “διαδήλωσαν 500 άτομα περίπου. Χαρακτηριστικό ήταν το μεγάλο ποσοστό συμμετοχής δασκάλων και καθηγητών ενώ εντύπωση προκάλεσε το γεγονός ότι μεγάλο κομμάτι από κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ, φώναζε το σύνθημα για οριστική διαγραφή του χρέους. Από τη μεριά μας συζητώντας με τον κόσμο βάζαμε την ανάγκη για κλιμάκωση με νέα πανεργατική απεργία το Δεκέμβρη και τα μέτρα του αντικαπιταλιστικού προγράμματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σαν τη μόνη ρεαλιστική διέξοδο από την κρίση”.

“Από τις μεγαλύτερες απεργιακές διαδηλώσεις τα τελευταία χρόνια, ήταν αυτή της 27/11, με ιδιαίτερα μαζικά τα μπλοκ των φοιτητών” μας είπε ο **Δημήτρης Στεφανάκης**, από το **Βόλο**. “Η πορεία κατέληξε στην ΕΡΑ Βόλου, καθώς οι εργαζόμενοι ήταν σε επιφυλακή μετά τις προσπάθειες κυβέρνησης – ΝΕΡΙΤ, να τους κόψουν το ρεύμα”.

Μεγάλα ήταν και τα απεργιακά συλλαλητήρια που έγιναν στα **Χανιά**, τη **Λάρισα**, την **Ξάνθη**, την **Ηγουμενίτσα**, τη **Μυτιλήνη**, τον **Άγιο Νικόλαο** και πολλές ακόμα πόλεις της Ελλάδας.

70 χρόνια από τον “Κόκκινο Δεκέμβρη”

Στα τέλη του 1944 ήταν φανερό ότι η τελική ήττα της χιτλερικής Γερμανίας ήταν θέμα χρόνου. Οι ρώσικες, αμερικάνικες και βρετανικές στρατιές προέλαυναν προς την καρδιά του Γ΄ Ράιχ των ναζί. Τέσσερα χρόνια φασιστικού σκοταδίου που σκέπαζε σχεδόν ολόκληρη την Ευρώπη, έφταναν στο τέλος τους. Τα κινήματα της Αντίστασης πανηγυρίζαν την απελευθέρωση. Όμως, σε ποιον θα ανήκε αυτή η απελευθέρωση; Ποιος θα έδρεπε τους καρπούς της;

Στις 5 Δεκέμβρη ο Τσόρτσιλ, ο βρετανός πρωθυπουργός, έστελνε ένα τηλεγράφημα στον Σκόμπι, τον βρετανό στρατηγό, στην Αθήνα που είχε πανηγυρίσει την απελευθέρωσή της λιγότερο από δυο μήνες πριν: «Μην διατάσσετε να ενεργήσετε ωσάν να ευρίσκεστε σε μια κατακτημένη πόλη όπου έχει ξεσπάσει μια τοπική εξέγερσις». Στις μέρες που ακολούθησαν οι ρουκέτες κι οι οβίδες από τα βρετανικά αεροπλάνα και κανόνια έπεφταν βροχή στις εργατογειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά.

Στόχος ήταν οι μαχητές του ΕΛΑΣ που είχαν πολεμήσει τους φασίστες στην Κατοχή. Κι όπως σε όλες τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις από τότε μέχρι σήμερα, οι βόμβες των «απελευθερωτών» είχαν τις μαζικές «παράπλευρες απώλειές» τους –δηλαδή ο κόσμος που ζούσε σε αυτές τις γειτονιές κι έπρεπε να τιμωρηθεί γιατί στήριζε τον «εχθρό». Ήταν μια ωμή ιμπεριαλιστική επέμβαση τη στιγμή που τελειωνε ένας πόλεμος που υποτίθεται ότι ήταν δίκαιος, απελευθερωτικός και αντιφασιστικός. Όμως, δεν ήταν μια παραφωνία. Ήταν εκδήλωση του πραγματικού χαρακτήρα του πολέμου.

Η Βρετανία είχε πολεμήσει μόνη της την Γερμανία του Χίτλερ για ένα ολόκληρο χρόνο, από τον Ιούνη του 1940 μέχρι τον Ιούνη του 1941. Ο Τσόρτσιλ ήταν ο «πατέρας της νίκης». Ο βρετανικός ιμπεριαλισμός είχε πολεμήσει για να διατηρήσει τις θέσεις του και δεν ήταν διατεθειμένος να αφήσει ένα κρίσιμο στρατηγικό σημείο να ξεφύγει από τον έλεγχό του. Οι ΗΠΑ κι η Ρωσία είχαν συναινέσει –είχαν κι αυτές τις δικές τους ιμπεριαλιστικές βλέψεις.

Η μοιρασιά ήταν δύσκολη. Όμως, όλοι, Ρούζβελτ, Τσόρτσιλ, Στάλιν, συμφωνούσαν ότι η Αντίσταση, οι εργάτες, οι αγρότες και οι νέοι που πολέμησαν τους ναζί, θα ήταν οι μόνοι που δεν θα είχαν λόγο για το μέλλον, για το περιεχόμενο δηλαδή της Απελευθέρωσης. Στην Ελλάδα αυτό σήμαινε αιματοκύλισμα μιας «συμμαχικής» πόλης.

Από τη γιορτή στη σφαγή

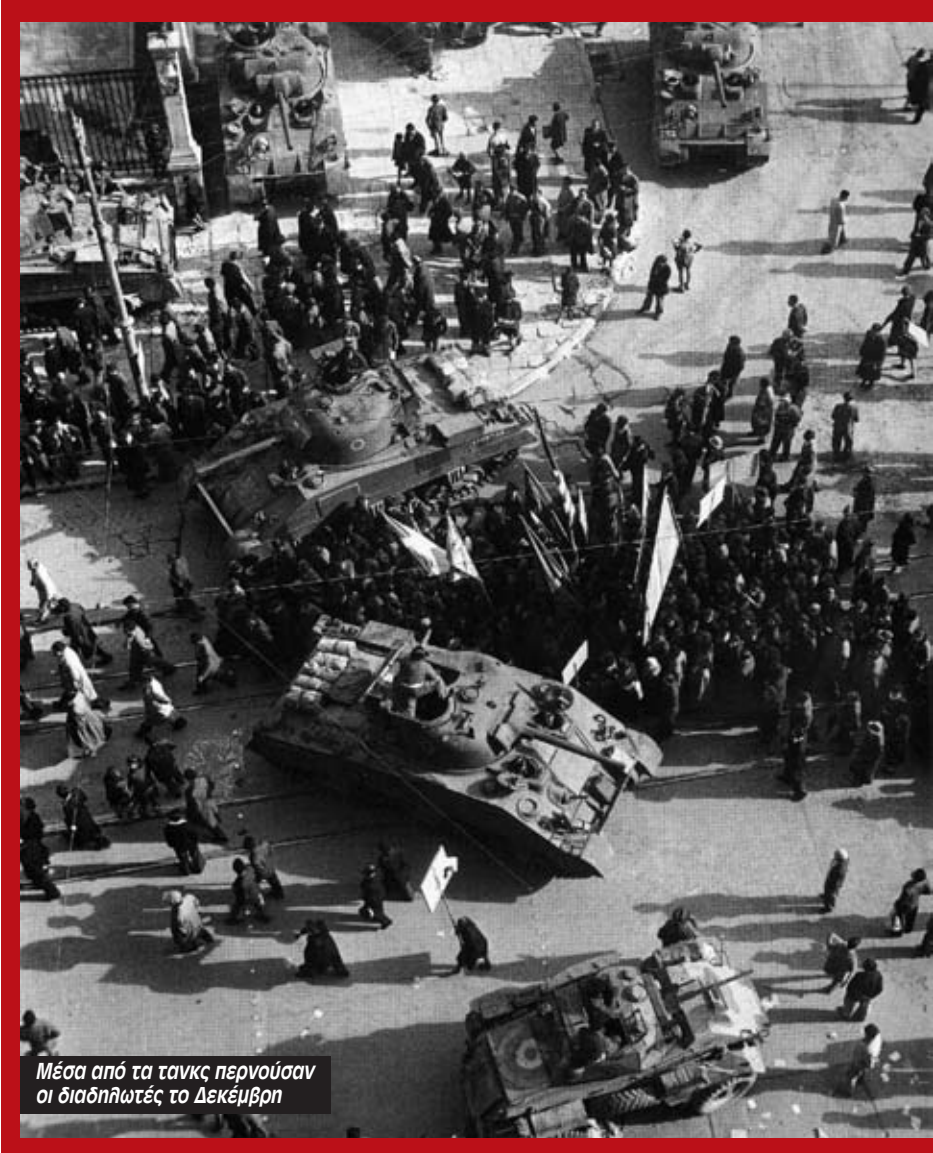
Το πρωί της 3 Δεκέμβρη, μέρα Κυριακή, τεράστιες φάλαγγες διαδηλωτών συνέρρεαν στην πλατεία Συντάγματος. Ξαφνικά, η φρουρά του αρχηγείου της αστυνομίας (στη συμβολή της Πανεπιστημίου με τη Β. Σοφίας) άρχισε να πυροβολεί στο φαχνό. Είκοσι οχτώ νεκροί, πάνω από εκατόν σαράντα τραυματίες ήταν ο απολογισμός.

Ήταν μια σφαγή αόπλων. Τα επόμενα χρόνια, η δεξιά ιστοριογραφία ανάμεσα στα τόσα άλλα ψέματα, πρόβαλε και διάφορες δικαιολογίες περί απάντησης των «αμυνόμενων» αστυνομικών στην «ένοπλη» επίθεση των διαδηλωτών. Βέβαια, αν ήθελε το ΕΑΜ να εξαπολύσει «ένοπλο» πραξικόπημα εκείνη τη μέρα, αρκούσε να στρέψει τα πολυβόλα που φρουρούσαν τα γραφεία της ΚΕ του ΚΚΕ στο Σύνταγμα προς την αστυνομία. Αντί γι’ αυτό, τα μπλοκ των διαδηλωτών ανασυγκροτήθηκαν και το συλλαλητήριο συνεχίστηκε μέχρι το μεσημέρι. Την επόμενη μέρα, όταν γίνονταν οι κηδείες των δολοφονμένων, η αστυνομία και οι παρακρατικοί των «εθνικών οργανώσεων» άνοιξαν πυρ πάλι ενάντια στις διαδηλώσεις –ακόμα και μέσα στα νεκροταφεία.

Την απόφαση να χτυπηθεί η συγκέντρωση του ΕΑΜ στο Σύνταγμα την είχε πάρει η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου το προηγούμενο βράδυ. Και την εντολή για να ανοίξουν πυρ οι αστυνόμενες την έδωσε ο ‘Άγγελος Έβερτ διοικητής της Αστυνομίας Πόλεων (πατέρας του Μ. Έβερτ που διέπρεπε ως τραμπούκος της ΕΚΟΦ στη δεκαετία του ‘50 και του ‘60 και μετά έγινε και αρχηγός της ΝΔ).

Από αυτή την κυβέρνηση μόλις είχαν παραιτηθεί οι υπουργοί του ΕΑΜ και του ΚΚΕ. Όταν η ηγεσία του ΕΑΜ και του ΚΚΕ αποφάσιζε να μπει σε αυτή την κυβέρνηση τον Σεπτέμβρη του ‘44 εμφανίζε αυτή την επιλογή ως τη μόνη συνετή και προωθητική για το κίνημα. Ο Γιώργος Σιάντος, ο γραμματέας του ΚΚΕ είχε εξηγήσει τους λόγους στην ομιλία του στη τεράστια συγκέντρωση που έκανε το κόμμα του στο Σύνταγμα στις 19 Νοέμβρη για την επέτειο της ίδρυσής του:

«Μετέχουμε και υποστηρίζουμε την Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας γιατί βασικά συμφωνούμε με τους προγραμματικούς της σκοπούς». Ελευθέρω δηλωσιφίσημα για το πολιτειακό και προτομομασία για εκλογές για Συνταχτική Εθνοσυνέλευση, αυτοί ήταν οι

Μέσα από τα танκς περνούσαν οι διαδηλωτές το Δεκέμβρη

άμεσοι στόχοι της ηγεσίας του ΚΚΕ γιατί «μόνο έτσι μπαίνουμε πραγματικά στον ομαλό πολιτικό βίο και την πραγματική ανοικοδόμηση της Ελλάδας».

Κάλπες

Τη λύση θα δώσουν οι κάλπες, αυτή ήταν η γραμμή της ηγεσίας. Εντωμεταξύ, οι υπουργοί του ΕΑΜ και του ΚΚΕ εφάρμοζαν μια πολιτική που έρχινε κουβάδες κρύου νερού στη βάση του κινήματος, που θεωρούσε ότι η απελευθέρωση από τους ναζί ήταν η πρώτη πράξη της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Υπουργός Οικονομικών της κυβέρνησης ήταν ο Αλ. Σβώλος, που πριν λίγους μήνες ήταν πρόεδρος της ΠΕΕΑ, της Κυβέρνησης του Βουνού. Υφυπουργός ο Αγγ. Αγγελόπουλος της γνωστής οικογένειας και μέλος του ΕΑΜ κι αυτός. Στις 9 Νοέμβρη ο Σβώλος ανακοίνωσε το νόμο «περί νομισματικής διαρρυθμίσεως». Η νέα δραχμή (ίση με 50 δις πληθωριστικές) θα ήταν δεμένη με τη χάρτινη βρετανική λίρα. Και βέβαια, όπως συμφωνούσαν βρετανοί «ειδικοί», έλληνες «εμπειρογνώμονες» και οι υπουργοί της Αριστεράς, για να πετύχει η σταθεροποίηση,

χρειάζόταν «ισοσκελισμένος προϋπολογισμός», περιορισμός των δημοσίων δαπανών και λιτότητα.

Το άλλο καυτό μέτωπο ήταν η ανεργία. Οι εργάτες απαιτούσαν την κρατικοποίηση και την επαναλειτουργία των κλειστών εργοστασίων. Σε κάποιες περιπτώσεις το πέτυχαν, όπως στα λιγνιτωρυχεία της Καλογρέζας, την «Εριουργική». Όμως, στις 11 Νοέμβρη δημοσιεύτηκε ο νόμος που άρνηνε τους καπιταλιστές ελεύθερους να θέτουν σε διαθεσιμότητα το «πλεονάζον» προσωπικό:

«Βιομηχανικά Επιχειρήσεις το προσωπικών των οποίων υπάγεται εις την ασφάλειαν του παρόντος Νόμου, δύνανται να θέσουν το πλεονάζον τμήμα τούτου εις κατάστασιν διαθεσιμότητος, συνεπαγόμενην αναστολήν της μισθοδοσίας, άνευ λύσεως της εργασιακής σχέσεως».

Μπορεί η ηγεσία να κατόρθωνε να φρενάρει την πάλι, αυτό, όμως καθόλου δεν σημαίνει ότι καθιστούχαζε τη δυσαρέσκεια του κόσμου της, που έβλεπε τους βρικόλακες της Κατοχής να συνεχίζουν να πλουτίζουν από την πείνα και τη δυστυχία των φτωχών.

Ταυτόχρονα, η ανασύνταξη, γύρω από την κυβέρνηση Παπανδρέου, των ταγματασφα-

Στάλιν, Ρούσβεττ, Τσόρτσιλ στην Τεχεράνη το 1943.

Η κυβέρνηση του Λιβάνου.

λιτών, των δωσιλόγων και των φασιστών της κατοχής, προξενούσε ακόμα μεγαλύτερες ανησυχίες. Οι ταγματασφαλίτες που αφοπλιζε ο ΕΛΑΣ, πχ στην Πελοπόννησο, οδηγούνταν υπό την προστασία Άγγλων αξιωματικών ως «κρατούμενοι» στο στρατόπεδο του Γουδιού ή τις Σπέτσες –όπου εγκατέστησαν ένα ιδιότυπο «κράτος εν κράτει». Φυσικά, οι «κρατούμενοι» ήταν οπλισμένοι και συνέχιζαν να εκπαιδεύονται.

Πραποριανοί

Στις 9 Νοέμβρη κατέφτασε στην Αθήνα και η 3η Ορεινή Ταξιαρχία, η μονάδα που είχαν συγκροτήσει οι Εγγλέζοι από «εθνικόφρονες» αξιωματικούς την άνοιξη του 1944 μετά την καταστολή του κινήματος των φαντάρων και των ναυτών στη Μ. Ανατολή. Ήταν ένα σώμα πραποριανών που όλοι γνωρίζανε ότι είχε συγκροτηθεί για να χτυπήσει την Αριστερά.

Ο αντίκτυπος της δυσαρέσκειας από αυτές τις εξελίξεις έφτανε μέχρι την ηγεσία. Η πιο γνωστή περίπτωση είναι του Άρη Βελουχιώτη. Στις 17/18 Νοέμβρη κάλεσε μια σύσκεψη καπετάνιων των μεγάλων μονάδων

του ΕΛΑΣ στη Λαμία, όλοι τους μέλη και στελέχη του ΚΚΕ, στην οποία πρότεινε μέτρα προετοιμασίας του ΕΛΑΣ για μια πιθανή σύγκρουση με τους Άγγλους ιμπεριαλιστές. Ο φόβος που γινόταν και μεγαλύτερος κάθε μέρα που περνούσε, ήταν ότι η «αντίδραση» με την στήριξη και παραίνεση των Άγγλων θα προχωρούσε σε πραξικόπημα για να εμποδίσει την επικράτηση της Αριστεράς σε εκλογές.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες εκτυλίσσονταν οι διαπραγματεύσεις για την αποστράτευση του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ και τη δημιουργία του «εθνικού στρατού». Στις 2 Δεκέμβρη οι υπουργοί του ΕΑΜ παραιτήθηκαν από την κυβέρνηση μετά το αδιέξοδο των διαπραγματεύσεων. Η ΚΕ του ΕΑΜ αποφάσισε να καλέσει σε συλλαλητήριο στην Αθήνα την επόμενη μέρα και Γενική Απεργία τη Δευτέρα 4 Δεκέμβρη. Τις ίδιες ώρες, το υπουργικό συμβούλιο αποφάσιζε την απαγόρευση της διαδήλωσης και να δώσει εντολή στην αστυνομία να εφαρμόσει την απαγόρευση χρησιμοποιώντας ακόμα και τα όπλα.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Μπορούσε να νικήσει;

Στο συνέδριο που έγινε πριν δυο βδομάδες στο Πάντειο Πανεπιστήμιο για την Απελευθέρωση και τον Δεκέμβρη του 1944, ο ιστορικός Μιχάλης Λυμπεράτος, επεσήμανε ότι το σημείο καμπή που οδήγησε στην σύγκρουση, «δεν ήταν τόσο η απόφαση για την οργάνωση του συλλαλητηρίου της 3 Δεκέμβρη, όσο η απόφαση της ηγεσίας του ΕΑΜ να καλέσει Γενική Απεργία στις 4 Δεκέμβρη». Γιατί, για την άρχουσα τάξη αυτό σηματοδότησε «την αποτυχία της προσπάθειας να διατηρηθεί το υπάρχον μοντέλο σωσώρευσής με την Αριστερά να συμμετέχει στην κυβέρνηση».

Ο W. Byford-Jones, αξιωματικός του βρετανικού στρατού έχει αφήσει αυτή τη μαρτυρία για την Γενική Απεργία της 4 Δεκέμβρη: «[Η απεργία] είχε τεράστια επιτυχία... Οι υποστηρικτές του ΕΑΜ ήταν πολύ περισσότεροι από ό,τι ήθελαν να πιστέψουμε οι αντίπαλοί τους. Η Αθήνα παρέλυσε. Δεν υπήρχε νερό, γκάζι ή ηλεκτρικό. Όλα τα καταστήματα κλειστά. Δεν λειτουργούσαν ούτε τα σινεμά και τα θέατρα ούτε οι συγκοινωνίες. Τα τραμ έμειναν στους δρόμους στα σημεία που βρέθηκαν όταν ξεκίνησε η απεργία. Οι υπάλληλοι στο Δημαρχείο, στα Υπουργεία και στις Τράπεζες άφησαν τις θέσεις τους και μόνο λιγοστά τηλέφωνα λειτουργούσαν. Το προσωπικό των ξενοδοχείων που τα χρησιμοποιούσαν σαν καταλύματα οι υπηρεσίες μας, απεργούσε μέχρις ενός. Η ευγνωμοσύνη στους απελευθερωτές ερχόταν σε δεύτερη μοίρα μπροστά στην υποστήριξη του ΕΑΜ».

Την ίδια ώρα, ο ΕΛΑΣ της Αθήνας άρχισε να χτυπάει και να κυριεύει ένα-ένα τα αστυνομικά τμήματα και τις οχυρωμένες θέσεις της συμμορίας της Χ του Γρίβα στο Θησείο. Η μάχη είχε αρχίσει, χωρίς να έχει επιλέξει η ηγεσία του κινήματος. Η πίεση της ταξικής πόλωσης και της πολιτικής κρίσης είχαν δυο πλευρών να χάσουν τον έλεγχο της κατάστασης. Όμως το ερώτημα παραμένει: μπορούσε ο ΕΛΑΣ να νικήσει;

Υπάρχει μια μεγάλη συζήτηση για το κατά πόσο ο ΕΛΑΣ μπορούσε να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις μιας αναμέτρησης με εμπειροπόλεμες και άρτια εξοπλισμένες μονάδες, όπως η Ορεινή Ταξιαρχία ή οι βρετανοί αλεξιπτωτιστές και τα τεθωρακισμένα Sherman που έριξε στη μάχη ο Σκόμπι. Στις παραμονές της σύγκρουσης ο ΕΛΑΣ της Αθήνας διέθετε οπλισμό για 6.300 περίπου μαχητές, με πολύ λίγα πυρομαχικά και καθόλου βαρύ οπλισμό.

Οι επιθέσεις σε οχυρωμένες θέσεις σε κατοικημένους χώρους, όπως το στρατόπεδο της Χωροφυλακής στου Μακρυγιάννη ή το στρατόπεδο της Ορεινής Ταξιαρχίας στο Γουδί, ήταν πέρα από την εκπαίδευση, τον οπλισμό και την εμπειρία όχι μόνο των ελαστών της Αθήνας αλλά και των μονάδων του ΕΛΑΣ του βουνού που έσπευσαν να τους ενισχύσουν κατά τη διάρκεια των μαχών (9 με 10 χιλιάδες μαχητές συνολικά). Όμως, αυτή η πραγματικότητα δεν πρέπει να γίνεται διολογία για απόψεις που θεωρούν προδιαγεγραμμένη την ήττα.

Αντίσταση

Καταρχήν γιατί και οι δυνάμεις της κυβέρνησης και οι ίδιοι οι Βρετανοί πέρασαν πολύ δύσκολες ώρες στην Αθήνα, μέχρι τις αρχές του δεύτερου δεκαήμερου του Δεκέμβρη. Όταν στις 11 Δεκέμβρη ήρθαν στην Αθήνα ο στρατάρχης Αλεξάντερ και ο υπουργός Μέσης Ανατολής Μακμίλαν και οι εκπλήσοι στην κατάσταση, ο πρώτος ομολόγησε ότι: «υποτιμήσαμε την στρατιωτική επιδεξιότητα, την αποφασιστικότητα και την ισχύ των επαναστατών». Οι επιθέσεις του ΕΛΑΣ στα Παραπήγματα, στο αρχηγείο της RAF στη Κηφισιά, η πεισματώδης αντίσταση, μέχρις ενός, όπως στη Καστέλα ή το εργοστάσιο του Φίε στη Συγγρού, και αμέτρητες άλλες «στιγμές» της μάχης που κράτησε 33 μέρες, επιβεβαιώνουν αυτή τη διαπίστωση.

Όμως, είναι λάθος να μπαίνουν τα ερωτήματα για τον Δεκέμβρη του 1944 με ένα στενό «τεχνικό» τρόπο που στην ουσία αποφεύγει τα ουσιαστικά πολιτικά ζητήματα. Το ζήτημα δεν είναι αν ο ΕΛΑΣ μπορούσε να πάρει την Αθήνα στις 4 ή στις 10 Δεκέμβρη, αλλά γιατί δεν την πήρε στις 12 Οκτώβρη.

Μια Αριστερά που θα είχε ξεκά-

θαρη αντιμετώπιση για τον «συμμαχικό» ιμπεριαλισμό, όχι μόνο δεν θα υποδεχόταν σαν «ελευθερωτές» τον βρετανικό στρατό, αλλά θα προσπαθούσε να κερδίσει τους φαντάρους του με το μέρος της επανάστασης. Μια προφανής κατηγορία ήταν οι χιλιάδες Ινδοί στρατιώτες της 4ης Ινδικής Μεραρχίας που βρέθηκαν στην Ελλάδα στην Απελευθέρωση και πολλοί συμμετείχαν στις μάχες του Δεκέμβρη. Μια Αριστερά που θα στήριζε το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα στην Ινδία, αντί να το καταγγέλλει ως «5η φάλαγγα του Άξονα» (όπως έκανε η σταλινική αριστερά στην Ινδία και τη Βρετανία) θα προκαλούσε μεγάλα προβλήματα στο Σκόμπι και τους διοικητές του.

Ούτε οι βρετανοί στρατιώτες ήταν ρομπότ στην υπηρεσία του ιμπεριαλισμού. Πίστευαν ειλικρινά ότι συμμετείχαν σε ένα «καλό πόλεμο» ενάντια στη ναζιστική πανούκλα, αλλά αυτό δεν τους εμπόδιζε να μαυρίσουν τον Τσόρτσιλ στις εκλογές που έγιναν το 1945. Όταν ο Π. Πουλιόπουλος έβαζε το 1941, στις προτεραιότητες των καθηκόντων των επαναστατών για τον πόλεμο τη ταξική συναδέλφωση με τους φαντάρους των ιμπεριαλιστικών στρατών (γερμανικού και βρετανικού) δεν σκεφτόταν «σεχταριστικά» αλλά πρόβλεπε το μέλλον.

Αυτό που έλειπε από το κίνημα τον Δεκέμβρη του 1944 δεν ήταν η δύναμη. Ήταν η ηγεσία και η στρατηγική που θα έκαναν αυτή τη δύναμη νικηφόρα βήματα προς την εξουσία.

Διαβάστε επίσης

Ιδέες και οργάνωση για

Απαντήσεις του Μαρξισμού στα πιο καυτά ερωτηματικά του κόσμου που παλεύει, έδωσε το μονοήμερο συζητήσεων που οργάνωσε το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα την Κυριακή 30 Νοέμβρη στην ΑΣΟΕΕ. Ήταν η πρώτη τέτοια διοργάνωση -ακολουθούν στα Χανιά, το Ηράκλειο και τη Θεσσαλονίκη - και έδειξε, τόσο από τη συμμετοχή όσο και από τις τοποθετήσεις που έγιναν, πόσο μεγαλώνει το ακροατήριο των επαναστατικών ιδεών.

Ένα μονοήμερο αφιερωμένο στο Μαρξισμό δε θα μπορούσε παρά να ξεκινήσει με τη συζήτηση **“Γιατί ο μαρξισμός;”**. Ο **Κώστας Βλασόπουλος** παρουσίασε τη δύναμη των μαρξιστικών ιδεών όχι μόνο για να εξηγήσει κανείς τον κόσμο γύρω του αλλά και για να παλέψει να τον αλλάξει. Ήταν η καλύτερη εισαγωγή για όλες τις συζητήσεις του μονοήμερου, κεντρίζοντας το ενδιαφέρον όλων όσων την παρακολούθησαν. Πολλοί αναφέρθηκαν σε αυτή στις επόμενες κουβέντες.

Την ίδια ώρα η **Δήμητρα Κυρίλλου** εξηγούσε πώς ο μαρξισμός εξηγεί την καταπίεση, στη συζήτηση **“Σεξισμός, ρατσισμός και ομοφοβία”**, σε τρία μέτωπα που έχουν έρθει πολύ μπροστά στην ατζέντα του κινήματος σε όλο τον κόσμο. Ακολούθησε μεγάλη συζήτηση. “Η κλιμάκωση των σεξιστικών, ρατσιστικών και ομοφοβικών επιθέσεων λογοδοτεί στην προσπάθεια των αφεντικών να φορτώσουν την κρίση τους στις πλάτες των εργατών” είπε η Αργυρή. Τις κατακτήσεις της ρώσικης επανάστασης ενάντια στην καταπίεση θύμισε η Νίκη για να πει ότι η απελευθέρωση “είναι μάχη συνολικά του εργατικού κινήματος και της ανατροπής του συστήματος”.

Ήρθα καταρχήν στη συζήτηση για τη Χρυσή Αυγή γιατί είμαι από την Αλβανία και αυτό το πράγμα με κυνηγούσε πολλά χρόνια.

Φοβόμουν να πω από που είμαι. Ζούσα στην Πανόρμου, το σχολείο που πήγαινα ήταν στη μαύρη λίστα, με χρυσαυγίτες. Και όταν έγιναν κόμμα στη Βουλή, δε ήξερα τι να κάνω, πώς να αντιδράσω. Ήξεραν όλοι ότι είμαι από την Αλβανία και αυτό με φόβιζε. Δεν έφυγα για να μη δείξω ότι έχουν κερδίσει, αλλά υπήρχε φόβος. Τώρα που είναι στη φυλακή, είναι μια μεγάλη νίκη για μένα. Νόμιζα

“Το Θεατρικών Σπουδών στην Πάτρα, μία σχολή με συντριπτική πλειοψηφία γυναίκες που πολλοί θεωρούσαν ως το γυναικονίτη των φοιτητών, είναι πέντε βδομάδες τώρα σε κατάληψη” ενημέρωσε η Βάσω. Την αναγκαιότητα να εξοπλιστούμε με τις επαναστατικές ιδέες σε μια περίοδο που πολύς κόσμος ψάχνει απαντήσεις σε αυτά τα θέματα ανέδειξε η Φωτεινή, ενώ για τον καθοριστικό ρόλο που έχει παίζει στο ΛΟΑΤ κίνημα η συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ LGBTQ μίλησε η Μυρτώ.

Εργατική τάξη

Στο ποιος έχει τη δύναμη να ανατρέψει τη σημερινή βαρβαρότητα ήταν αφιερωμένη η συζήτηση **“Γιατί η εργατική τάξη;”**. Ο **Λεάνδρος Μπόλαρης** στην εισήγησή του εξήγησε τι εννοούν οι μαρξιστές με την έννοια τάξη και γιατί επιμένουν ότι η εργατική τάξη είναι το υποκείμενο της επαναστατικής αλλαγής. Η σχέση που έχει κάποιος με τα μέσα παραγωγής, αν τα ελέγχει ή τα δουλεύει, είναι αυτό που καθορίζει σε ποια τάξη ανήκει, εξήγησε, για να αναδείξει στη συνέχεια τρία βασικά χαρακτηριστικά της εργατικής τάξης που την κάνουν το υποκείμενο της αλλαγής: το τεράστιο ειδικό βάρος που έχει στην κοινωνία, αφού χωρίς αυτή και την εργασία της δεν μπορεί να υπάρξει κεφάλαιο, τη συλλογικότητά της στο τρόπο πάλης, που προκύπτει από τη συλλογικότητά της στον τόπο δουλειάς, και τη δυνατότητά της να δημιουργήσει τα δικά της όργανα δημοκρατικού ελέγχου της κοινωνίας. Τέλος εξήγησε με στοιχεία και παραδείγματα πώς οι αλλαγές που συνεχώς κάνει ο καπιταλισμός στον τρόπο παραγωγής και άρα και στην εργατική τάξη, δεν έχουν κάνει την τελευταία

παλιά ότι όλοι μισούν τους μετανάστες, τώρα βλέπω ότι έχω συντρόφους και δε φοβάμαι να πω τον τόπο μου. Νιώθω ότι ανήκω κάπου και ότι μπορώ να παλέψω για τα δικαιώματά μου, για την οικογένειά μου, για όλο τον κόσμο, είναι δύναμη η οργάνωση. Μου άρεσαν οι τοποθετήσεις ότι το θέμα δεν είναι να κυνηγάμε τους φασίστες τη νύχτα, αλλά να σπάμε το ρατσισμό και να δημιουργούμε μαζικό κίνημα που διώχνει τους φασίστες από παντού και τους απομονώνει.

Πιερέτα Πετάνη
Αγία Παρασκευή

πιο αδύναμη και κατακερματισμένη, όπως ακούγεται συχνά σήμερα. Αντίθετα την έχουν κάνει πιο μεγάλη και ισχυρή.

Την ίδια ώρα ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** παρουσίαζε τη μαρξιστική ανάλυση του συστήματος απαντώντας στο ερώτημα **“Από πού προέρχονται οι κρίσεις;”**. Ξεκινώντας από το βασικό στοιχείο του καπιταλισμού, το κυνήγι του κέρδους, περιέγραψε γιατί είναι ένα σύστημα καταδικασμένο να πέφτει σε κρίσεις. Στη συζήτηση πολλοί πήραν το λόγο για να εξηγήσουν γιατί ούτε ο κεϋνσιανισμός ούτε ο νεοφιλελευθερισμός δεν έχουν καταφέρει να απαλλάξουν τον καπιταλισμό από την τάση του να πέφτει σε κρίση.

Στο επίσης κεντρικό αυτή την περίοδο ερώτημα γιατί να ασχολείται το αντιφασιστικό κίνημα και η αριστερά, ειδικά η επαναστατική, με τη δίκη της Χρυσής Αυγής, αφιέρωσε το πρώτο μέρος της εισήγησής του ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** στη συζήτηση **“Η δίκη της Χρυσής Αυγής”**. “Πού κολλάει μια δίκη στα αστικά δικαστήρια με την επαναστατική παράδοση που μιλά όχι για τη διαχείριση αλλά για το τσάκισμα του αστικού κράτους και των θεσμών του;”, αναρωτήθηκε και έδωσε την απάντηση γυρίζοντας στο Λένιν και τους μπολσεβίκους που επέμεναν ότι οι επαναστάτες έχουν χρέος να παρεμβαίνουν, εκτός από το οικονομικό, στο πολιτικό και ιδεολογικό πεδίο και να βάζουν και εκεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Στη συνέχεια εξήγησε ότι η παρέμβαση στα δικαστήρια στηρίζεται στο αντιφασιστικό κίνημα που ξέσπασε μετά τη δολοφονία Φύσσα και που δημιούργησε το συσχετισμό για τη δίωξη της Χρυσής Αυγής, ενώ θύμισε και τη δράση του ΣΕΚ τα προηγούμενα χρόνια και δεκαετίες που έδινε μάχες ενάντια στους χρυσαυγίτες παρότι η υπόλοιπη αριστερά υποτιμούσε τον κίνδυνο. Τέλος, απάντησε σε μια σειρά ζητήματα που αφορούν στη δίκη, ενώ επέμεινε και στην καμπάνια που χρειάζεται να οργανωθεί και να κερδίσει όλη την αριστερά για να καταδικαστούν οι νεοναζί.

Η συζήτηση ανέδειξε τα βήματα που έχουν γίνει στο αντιφασιστικό κίνημα με τη συμβολή της ΚΕΕΡΦΑ αλλά και τί διακυβεύεται από την εξέλιξη αυτής της μάχης. “Το 2013 η ΧΑ ήταν σε άνοδο, έχτιζε τάγματα εφόδου, άνοιγε γραφεία, κέρδιζε δημοσκοπικά”, είπε ο **Τάκης Ζώτος**,

“Σήμερα η πορεία είναι αντίθετη και ο αποφασιστικός παράγοντας ήταν το αντιφασιστικό κίνημα”. Την επιτυχημένη καμπάνια για τον Σαχζάτ Λουκμάν θύμισε η Έλλη, τονίζοντας πόσο μεγάλη νίκη ήταν η καταδίκη των νεοναζί δολοφόνων του. “Η μάχη με τη Χρυσή Αυγή έχει σχέση και με τις πολιτικές εξελίξεις, ποιος θα είναι η αντιπολίτευση αν η αριστερά κερδίσει τις εκλογές”, είπε η **Μαρία Στύλλου**, “χρειάζεται να εξαφανίσουμε τη ΧΑ, αντιπολίτευση να είναι η εργατική τάξη που παλεύει και οργανώνεται”.

Κρατικός καπιταλισμός

Η συζήτηση για τα καθεστώτα του Ανατολικού Μπλοκ ήταν πάντα έντονη στην αριστερά, τόσο πριν όσο και μετά την κατάρρευσή τους. Η συζήτηση επανέρχεται ειδικά μετά την κόντρα Δύσης και Ρωσίας στην Ουκρανία και το ενδιαφέρον φάνηκε και στο μονοήμερο από το γεμάτο αμφιθέατρο στη συζήτηση **“Ρωσία – Από την εργατική εξουσία στον κρατικό καπιταλισμό”**. Στην εισήγησή του ο **Κώστας Πίπτας** εξήγησε πώς η νικηφόρα ρώσικη επανάσταση του 1917 οδηγήθηκε στη σταλινική αντεπανάσταση και από εκεί στον κρατικό καπιταλισμό. Είναι κάθε επανάσταση καταδικασμένη στην αποτυχία; Περνούσε και αυτό το καθεστώς τις κρίσεις του καπιταλισμού; Ήταν αναγκαία τα σκληρά μέτρα του Στάλιν για να αντιμετωπιστεί ο φασισμός; Είναι σοσιαλισμός ο κρατικός έλεγχος; Ήταν η Ρωσία το “αντίπαλο δέος” στις ΗΠΑ, είναι μόνο μερικά από τα ζητήματα που απαντήθηκαν αμέσως

μετά στην κουβέντα.

Η προοπτική της νίκης του ΣΥΡΙΖΑ στις επόμενες εκλογές δε θα μπορούσε να λείπει σαν συζήτηση από το μονοήμερο. Στην εισήγησή του ο **Πάνος Γκαργκάνας** εξήγησε γιατί είναι τα όρια της ρεφορμιστικής στρατηγικής και του κοινοβουλευτικού δρόμου που οδηγούν στους συμβιβασμούς της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ.

“Ο κόσμος, από τη Μέση Ανατολή μέχρι την ανατολική Ευρώπη, μοιάζει ξαφνικά να φλέγεται, γιατί;” ξεκίνησε την εισήγησή του ο **Γιάννης Σηφακάκης** στη συζήτηση **“Ιράκ, Γάζα, Ουκρανία: Τι προκαλεί τους πολέμους”**. Χρησιμοποιώντας τη θεωρία του Λένιν και των άλλων επαναστατών του προηγούμενου αιώνα για τον ιμπεριαλισμό, ο ομιλητής έδωσε μια αναλυτική εικόνα για το τι συμβαίνει σε κάθε ένα από τα πολεμικά μέτωπα, δείχνοντας πόσο επίκαιρη εξακολουθεί να είναι η συγκεκριμένη μαρξιστική ανάλυση - όχι μόνο για να καταλάβουμε την κατάσταση αλλά και για το πώς θα παλέψουμε. “Γιατί η Αριστερά είναι τόσο μπρεδωμένη πάνω σε αυτά τα ζητήματα;” ρώτησε η Ιωάννα στην αρχή της κουβέντας. Ήταν μια καίρια ερώτηση που άνοιξε τη συζήτηση για το πώς πρέπει να απαντά το αντιπολεμικό κίνημα και η αριστερά στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τη συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνησης σε αυτές.

Το μονοήμερο έκλεισε με τη συζήτηση “Γιατί χρειαζόμαστε το επαναστατικό κόμμα”.

Λένα Βερδέ

Μου άρεσε η συζήτηση για το σεξισμό, το ρατσισμό και την ομοφοβία. Είναι επιθέσεις που έχουν αυξηθεί και πρέπει να τις καταπολεμήσουμε. Με τέτοιες συζητήσεις βγάζουμε ένα συμπέρασμα, ότι μπορούμε. Μου άρεσε επίσης η συζήτηση για την ρώσικη επανάσταση το 1917. Έκαναν κάτι πολύ μεγάλο τότε και είναι έμπνευση για σήμερα.

Μαρία, φοιτήτρια Επιστήμης Υλικών, Πάτρα

Η συζήτηση για το ρατσισμό ήταν ενδιαφέρουσα, γιατί όταν μιλάμε για την αντικαπιταλιστική αριστερά και ότι θέλουμε να ρίξουμε τον καπιταλισμό και να αλλάξουμε την κοινωνία, πρέπει να παλέψουμε στα κοινωνικά ζητήματα.

Όλοι έχουμε ένα κοινωνικό ζήτημα που μας αφορά και έχει σημασία να γνωρίζουμε από που προέρχεται, ποια πολιτική το τρέφει και πώς το παλεύουμε. Επίσης μου άρεσε η συζήτηση από που προέρχονται οι κρίσεις και τις απαντήσεις του μαρξισμού. Είναι εντυπωσιακό μετά από τόσα χρόνια να εξηγείς την κοινωνία σήμερα. Το κίνημα πρέπει να συνεχίσει να παλεύει όπως ήδη κάνει και αυτό όχι ο καθένας μόνος με την ιδιότητα που έχει. Οι φοιτητές μόνοι δε μπορούν, ούτε οι γκέι, ούτε οι εργάτες, ούτε οι μετανάστες, αλλά όλοι μαζί.

Ιουλία, φοιτήτρια Λογιστικής, Πάτρα

να νικήσουμε

Ήταν πολύ ουσιαστικές οι συζητήσεις που παρακολούθησα, χωρίς περιττά πράγματα και το κυριότερο, προχωρώντας επί της ουσίας για το αύριο. Είναι ανάγκη η οργάνωση σήμερα, οι μονάδες είναι καλές, αλλά η οργάνωση έχει μεγαλύτερο αποτέλεσμα. Συνέχιση και κλιμάκωση των αγώνων χρειάζεται και τέτοιες συζητήσεις βοηθάνε σε αυτή την κατεύθυνση. Ανοιχτά, με καλέσματα σε όλη την κοινωνία.

Δημήτρης
εργαζόμενος στο TPAM

Μου άρεσε η συζήτηση για τον κρατικό καπιταλισμό στη Ρωσία γιατί μας δείχνει πώς να μην κάνουμε τα ίδια λάθη, πώς μπορεί το κίνημα αυτή τη φορά να κερδίσει. Επίσης η συζήτηση για το ΣΥΡΙΖΑ. Οι μαθητές από τις καταλήψεις φαίνεται ότι δεν επαναπαύονται τότε θα έρθει μια άλλη κυβέρνηση για να αλλάξει τα πράγματα, αλλά έχουν βγει και παλεύουν. Αυτή είναι η προοπτική του κινήματος, στο δρόμο.

Ανέστης
2ο Λύκειο Βριλησίων

Ακούσαμε καινούργιες οπτικές, σε κάποια ήμασταν κοντά, κάποια χρειάζεται να τα ξανα συζητήσουμε. Η συζήτηση για τη Ρωσία μου άρεσε περισσότερο, ίσως γιατί είχα τις ίδιες απόψεις ότι δεν ήταν κομμουνισμός ο σταλινισμός. Γενικά είναι χρήσιμο το μονήμερο γιατί ακούγονται πολλές απόψεις. Έχει ανάγκη το κίνημα να συζητά, να διαφωνεί και να ξεκαθαρίζει, αλλά ενωμένο να παλεύει.

Δημήτρης
φοιτητής ΤΕΙ Πειραιά

Δύο καινούργιες αφίσες του ΣΕΚ διακοσμούσαν το χώρο της ΑΣΟΕΕ στον μονήμερο Μαρξισμό την Κυριακή. Με αυτές ξεκίνησε την εισήγησή της η Μαρία Στύλλου στην τελευταία συζήτηση “Γιατί χρειαζόμαστε το επαναστατικό κόμμα;”

“Η μία αφίσα σας καλεί να οργανωθείτε στο ΣΕΚ γιατί θέλουμε να τονίσουμε ότι μέσα σε αυτές τις συνθήκες δεν υπάρχει άλλος τρόπος να παλέψουμε την κυβέρνηση και το σύστημα από το να είμαστε οργανωμένοι”, είπε. “Η δεύτερη αφίσα είναι για την Εργατική Αλληλεγγύη και σας καλεί να την αγοράσετε, να τη διαβάσετε και να τη διαδώσετε. Γιατί αυτά τα δύο είναι δεμένα; Γιατί η επικοινωνία με τους χώρους, τις σχολές, τις γειτονιές γίνεται μέσα από την εφημερίδα. Αυτός είναι ο τρόπος για να επικοινωνήσεις με τον κόσμο, να κάνεις αυτό που κάνουν τα μέλη του ΣΕΚ, χέρι-χέρι κάθε βδομάδα να είσαι εκεί και να συζητάς όλα τα ζητήματα”.

Μπαίνει το ερώτημα: γιατί χρειαζόμαστε ένα επαναστατικό κόμμα και μάλιστα λενινιστικού τύπου “που βγάζει εφημερίδα, συνεδριάζουν οι πυρήνες, που συζητά συλλογικά, αποφασίζει και όλα τα μέλη εφαρμόζουν τις αποφάσεις; Γιατί όχι κάτι πιο χαλαρό, τύπου ΣΥΡΙΖΑ ή Podemos στην Ισπανία; Κόμματα όπως των μπολσεβίκων είναι μιας άλλης περιόδου του κινήματος και της Αριστεράς, λένε. Είναι λάθος αυτό. Όταν ο Λένιν έβαλε το 1900 την αναγκαιότητα ενός επαναστατικού κόμματος στη Ρωσία, με τσάρο, φεουδάρχες, εκατομμύρια αγρότες και κάποιες νησίδες εργατών σε μεγάλες πόλεις, οι αντιρρήσεις ήταν πάλι μεγάλες.

Ο Λένιν, συνεχιστής του Μαρξ, έβλεπε ότι ανοίγει μια περίοδος επαναστατική και ότι μέσα σε αυτή χρειάζεται ένα κόμμα διαφορετικό από τα υπόλοιπα εργατικά κόμματα. Έβλεπε ότι διαμορφώνεται μια εργατική πρωτοπορία, ότι η εργατική τάξη είναι ομοιογενής σαν τάξη αλλά διαφοροποιημένη στις ιδέες της, ότι υπάρχουν κομμάτια πιο προχωρημένα και άλλα πιο πίσω. Το κομμάτι της πρωτοπορίας, έλεγε, χρειάζεται να οργανωθεί ξεχωριστά σε ένα κόμμα με τη δική του στρατηγική για να αντιμετωπίσει μια περίοδο που άνοιγαν οι επαναστατικές συνθήκες. Στο κέντρο του είναι η πολιτική συζήτηση και η κοινή δράση του συνόλου των μελών του στα πράγματα που αποφασίζονται, δηλαδή ένα κόμμα που συνδέει τη θεωρία με τη πράξη. Αυτή είναι η λειτουργία του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού”.

Οι ιδέες του Λένιν δικαιώθηκαν τα επόμενα χρόνια -και ειδικά το 1914 όταν η σοσιαλδημοκρατία στήριξε τον Α' Π.Π. επιβεβαιώνοντας την ανάγκη δημιουργίας των νέων κομμάτων που μέχρι τότε έμοιαζαν εξαίρεση. Και ξαναήρθαν στο προσκήνιο, μετά από την μακρά περίοδο της σταλινικής αντεπανάστασης, το Μάη του 1968. Κάνοντας αυτή την αναδρομή, η εισηγήτρια έθεσε τα ζητήματα του σήμερα: “Έχουμε να απαντήσουμε αν μέσα στις καινούργιες συνθήκες κρίσης του καπιταλισμού, αλλά και ενός κινήματος που έχει ξαναβγεί στο προσκήνιο σε όλο τον κόσμο, μπορούμε να ξαναχτίσουμε την επαναστατική αριστερά με μεγάλο μέγεθος και ρίζες στους εργατικούς χώρους και να βάλουμε την επαναστατική προοπτική που έβαζαν πριν έναν αιώνα. Αυτό είναι το στοίχημα σήμερα. Ας κάνουμε όλοι το επόμενο βήμα”.

Τοποθετήσεις

Πολλές τοποθετήσεις έγιναν μετά την εισήγηση. Ξεχώρισαν δύο που έφρασαν και τη διάθεση και τη σύνθεση του ακροατήριου.

Η πρώτη από το Γιώργο Μ. συνταξιούχο από τις τράπεζες: “Είχα μια εμπειρία από το ΣΕΚ πριν 15 χρόνια. Έβλεπα τότε μια ομάδα κύρια φοιτητών και είχα μια αμφιβολία για την αναγκαιότητα ύπαρξης αυτής της οργάνωσης στα ελληνικά δεδομένα. Χαίρομαι πάρα πολύ σήμερα που βλέπω ότι εκτός από φοιτητές υπάρχουν πια εργαζόμενοι, συνταξιούχοι και όχι μόνο. Χαίρομαι πολύ περισσότερο που βλέπω πολλούς συντρόφους από εδώ σε πάρα πολλές κινητοποιήσεις, ίσως είναι η μοναδική οργάνωση που αντιμετώπισε τη ΧΑ και όχι μόνο. Βλέπω σήμερα μια αισιόδοξη νότα ότι σε μια ενδεχόμενη άνοδο της αριστεράς θα παίξει καθοριστικό ρόλο στα πράγματα μετά. Είναι ελπιδοφόρο ότι ήσαν ακούραστοι σε αυτό τον αγώνα και αυτό δίνει ελπίδα και σε μένα”.

Η δεύτερη ήταν από το Νάσο, μαθητή: “Είμαι σχεδόν 17 χρονών και γι' αυτό θα μιλήσω με το μάτι ενός ανθρώπου που δεν έχει ζήσει πολλά. Βλέπω ότι η επαναστατική αριστερά είναι μονόδρομος και το μόνο που μπορούμε να κάνουμε για να νικήσουμε τον καπιταλισμό. Πρέπει να διαδώσουμε αυτές τις ιδέες και να γίνουμε πιο δυνατοί. Με την εργατική αλληλεγγύη, συζητώντας στη γειτονιά, έτσι ώστε να καταφέρουμε να ανατρέψουμε αυτό το καταραμένο σύστημα”.

ΟΡΓΑΝΩΘΕΙΤΕ

Γίνε μέλος στο Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr
sek@otenet.gr
τηλ. 210 5221509

Το πρόγραμμα σε Χανιά, Ηράκλειο

12μες-1.30μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ο καπιταλισμός, οι κρίσεις και ο “ιστορικός νεκροθάφτης”
Ομιλητής: Κώστας Βλασόπουλος

4.30μμ-6.00μμ
Τί αλλαγή θα φέρει ο ΣΥΡΙΖΑ;
Τα όρια της ρεφορμιστικής στρατηγικής
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

2.30μμ-4.00μμ
Ιράκ, Γάζα, Ουκρανία: τι προκαλεί τους πολέμους
Μαρξισμός και ιμπεριαλισμός
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

6.30μμ-8.00μμ
Γιατί χρειαζόμαστε το επαναστατικό κόμμα;
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

Χανιά
ΣΑΒΒΑΤΟ
6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Εργατικό Κέντρο
12μες-8μμ

Ηράκλειο
ΚΥΡΙΑΚΗ
7 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Αίθ. Παλιάς
Περιφέρειας
12μες - 8μμ

Νομιμοποιούν σκάνδαλα NEPIT, κόβουν το ρεύμα στις ΕΡΑ

Νέο σκάνδαλο καταγγέλλουν εργαζόμενοι της ΕΡΤ εξαιτίας της επιλογής της κυβέρνησης να καταθέσει τροπολογία σε νομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας με τίτλο «Ρυθμίσεις για την ειδική διαχείριση της περιουσίας της καταργηθείσας ΕΡΤ Α.Ε.».

Η συγκεκριμένη τροπολογία περιλαμβάνει την ανανέωση των συμβάσεων των εργαζόμενων στη ΔΤ (που έχουν δανειστεί στην NEPIT), ενώ αναφέρει ότι «το σύνολο των πράξεων καθώς και οι δαπάνες που διενεργήθηκαν από τον ειδικό διαχειριστή [...] θεωρούνται νόμιμες, [...] στο πλαίσιο εκτέλεσης των κάθε είδους συμβάσεων για την παροχή υπηρεσιών, προμήθεια υλικών ή ανάθεση έργων που έχουν συναφθεί μέχρι και τη δημοσίευση του παρόντος νόμου».

Με αυτό τον τρόπο κρίνονται νόμιμες η σύμβαση κυκλωμάτων (για ΟΤΕ, DIGEA και NOVA), η μίσθωση εταιρίας security για την φύλαξη του Ραδιομεγάρου, η μη ετοιμότητά τους να εκπέμψουν ψηφιακά που οδήγησε σε πληρωμές ρήτρας προς την DIGEA κ.ά.

Εν τω μεταξύ, αποχώρησε από την NEPIT το Εποπτικό Συμβούλιο χωρίς να δώσει δημόσια συνέντευξη Τύπου για τα πεπραγμένα του. Ανάμεσα στα μέλη του Εποπτικού Συμβουλίου ήταν ο γνωστός και μη εξαιρετός, **Φορτσάκης**,

η Βούλτεψη, ο Παντελής Καψής, ο Σίμος Κεδίκογλου και άλλοι.

Ακόμα, οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ συνεχίζουν τις διαδικασίες όπου συζητούν για τη συνέχεια του αγώνα τους και πως πρέπει να είναι η μελλοντική ΕΡΤ. Το Σάββατο 29/11 σε συνέλευση (όπου συμμετείχαν περίπου 100 εργαζόμενοι) στην ΕΣΗΕΑ συζήτησαν πάνω σε προτάσεις που έχουν κατατεθεί από όλη την Ελλάδα. Η

διαδικασία θα συνεχιστεί 13-14 Δεκέμβρη σε νέα συνάντηση στην Αθήνα.

Τέλος, σε επιφυλακή βρίσκονται όλοι οι σταθμοί της ΕΡΑ σε όλη τη χώρα αφού η διοίκηση της NEPIT ζητάει από την ΔΕΗ να τους κόψει το ρεύμα. Οι εργαζόμενοι σε κάθε πόλη, σε συντονισμό με τους συμπαραστάτες, έχουν καταφέρει να το αποτρέψουν σχεδόν σε όλα τα σημεία.

Στιγμιότυπο από τη Συνεδρίαση των εργαζόμενων της ΕΡΤ το Σάββατο 29/11 στην ΕΣΗΕΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Συνεχίζεται το λοκ-άουτ στην εφημερίδα **Ελευθεροτυπία** αφού οι εργαζόμενοι επέστρεψαν την πρόταση της εργοδοσίας (Τρίτη Όψη ΑΕ) «να γίνουν μέτοχοι της επιχείρησης», ως **απαράδεκτη**.

Η απόφαση της συνέλευσής τους στις 27 Νοέμβρη αναφέρει: «Το βασικό μας αίτημα με το οποίο καταβήκαμε σε απεργιακές κινητοποιήσεις είναι η διεκδίκηση δεδουλευμένων 9 μηνών και η διασφάλιση της τρέχουσας μισθοδοσίας με την άμεση καταβολή ενός μισθού. Αυτό παραμένει το κύριο και βασικό μας αίτημα και αποδεικνύεται από τις απεργιακές αποφάσεις των συνδικαλιστικών μας φορέων, καθώς και από τα ψηφίσματα των συνελεύσεών μας τόσο της 20ης Νοεμβρίου, όσο και της 24ης Νοεμβρίου».

Στη συνέχεια προσθέτει ότι «η μοναδικά πρωτότυπη κι «εμφυής» πρόταση που θέλει να μετατρέψει τους απλήρωτους για ένα χρόνο εργαζόμενους σε οφειλέτες και διαχειριστές μιας ληξιπρόθεσμης επιχείρησης κρίνεται επιεικώς απαράδεκτη και επιστρέφεται ως έχει χωρίς καμία περαιτέρω συζή-

τηση πλην της καταβολής ενός μισθού και της διασφάλισης καταβολής του δώρου Χριστουγέννων».

Ολόκληρη την απόφαση τους μπορείτε να την διαβάσετε στο μπλογκ τους **ergazomenoi.net.gr.blogspot.gr**. Χρησιμοποιούν αυτό το μπλογκ αφού η διοίκηση έχει αποκλείσει την δυνατότητά τους να χρησιμοποιούν τους λογαριασμούς του σάιτ της εφημερίδας, ενώ το κτίριο της Ελευθεροτυπίας (ανήκει στην Χ.Κ Τεγόπουλος, την προηγούμενη εργοδοσία) πλέον παίρνει ρεύμα από γεννήτρια και δεν διαθέτει νερό αφού είχαν μείνει απλήρωτοι οι λογαριασμοί.

Η ΕΣΗΕΑ έχει ζητήσει τριμερή συνάντηση από το Υπουργείο Εργασίας με τη συμμετοχή της Τρίτης Όψης για την κατάσταση στην εφημερίδα, ενώ έχουν γίνει καταγγελίες στο ΣΕΠΕ (Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας).

Οι Financial Crimes προτείνουν να γίνουν όλες οι απαραίτητες νομικές κινήσεις και να είναι δεμένες με κινηματικές πρωτοβουλίες, όπως διαδήλωση έξω από το γραφείο του εκδότη στο Κολωνάκι.

ΚΑΝΑΛΙ 1

Οι περίπου 60 εργαζόμενοι στο δημοτικό ραδιόφωνο του Πειραιά **κανάλι 1** δεν έχουν πληρωθεί τους τελευταίους 3 μήνες (Σεπτέμβρη-Νοέμβρη). Επίσης δεν έχουν πληρωθεί οι εργαζόμενοι στο δημοτικό οργανισμό αθλητισμού-πολιτισμού ΟΠΑΝ του Πειραιά.

Η προηγούμενη δημοτική αρχή **Μιχαλολιάκου** και η νέα δημοτική αρχή **Γιάννη Μώραλη**, τονίζουν ότι για τη μη πληρωμή των μισθών φταίνε οι χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Τα δημοτικά ραδιόφωνα σε Αθήνα, Πειραιά και Ν. Ηράκλειο βρίσκονται σε χρόνια κρίση που χειροτερεύει, καθώς οι δημοτικές αρχές πιέζονται οικονομικά από τις κυβερνητικές περικοπές, αλλά ούτε και οι ίδιες έχουν τη διάθεση να συζητήσουν με τους εργαζομένους προοπτικές επιβίωσης και βελτίωσης.

Η πίεση στους εργαζομένους στο Κανάλι 1 - αρκετοί απ' αυτούς με πραγματικά προβλήματα επιβίωσης - δημιουργεί αγωνιστικό κλίμα αντίστασης αλλά και το αντίθετό του, υποκειμενικές θέσεις συμβιβασμού και ουσιαστικά υποταγής στο αμαρτωλό καθεστώς που κυριαρχεί στα δημοτικά ραδιόφωνα, που πηγάζουν από τις αντιδραστικές και διασπαστικές πολιτικές και πρακτικές των Δημάρχων και των συμφερόντων που εκπροσωπούν.

Στον Πειραιά ένα ακόμη πρόβλημα είναι η άρνηση της ηγεσίας των συνδικάτων του δήμου να υποστηρίξουν τους συναδέλφους τους στις «δημοτικές επιχειρήσεις».

Πριν 3 χρόνια η δημοτική αρχή Μιχαλολιάκου απέλυσε εργαζομένους στο Κανάλι 1, μείωσε μισθούς και έστειλε μπράβους και τη δημοτική αστυνομία ενάντια στην απεργία των εργαζομένων. Πριν λίγους μήνες σε συνέλευση εργαζομένων τα διευθυντικά στελέχη του σταθμού επιτέθηκαν με χυδαίες εκφράσεις σε εκπρόσωπο των εργαζομένων. Σε πρόσφατη συνάντηση των εργαζομένων στο Κανάλι 1, η χυδαία επίθεση επανηλθόθηκε και μάλιστα καθώς συζητιούνταν η συμμετοχή των εργαζομένων στη γενική απεργία.

Είναι πασιφανές ότι η επίλυση των προβλημάτων στο Κανάλι 1 - και σ' όλους τους δημοτικούς ραδιοσταθμούς αλλά και γενικά στα ΜΜΕ - εξαρτάται από τον ενωτικό αγώνα των εργαζομένων σε παράλληλη δράση με το κίνημα αντίστασης όλης της εργατικής τάξης.

Εργαζόμενος στο Κανάλι 1

ΡΕΘΥΜΝΟ

Οι φοιτητές στο πλευρό των προσφύγων

“**Ο**λοι οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι”, ανακοίνωσε το Συντονιστικό Κατάληψης πανεπιστημίου Κρήτης δίνοντας απάντηση στην συγκυβέρνηση, που παίζει για άλλη μία φορά το χαρτί του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας σε βάρος των Σύρων προσφύγων, που έφτασαν με το πλοίο **Baris** έξω από την Ιεράπετρα την περασμένη εβδομάδα και κλείστηκαν στο Κλειστό Γυμναστήριο Μπάσκετ της πόλης.

“Για άλλη μία φορά γινόμαστε μάρτυρες ενός ανελέητου ανθρωποκνηγμού εις βάρος προσφύγων πολέμου”, αναφέρει η ανακοίνωση της κατάληψης. “Ενώ οι χαρακτηρισμοί «τζιχαντιστές» και «υγειονομική βόμβα» δίνουν και παίρνουν, η κυβέρνηση τους ‘υποδέχεται’ στοιβάζοντάς τους στο κλειστό γυμναστήριο της Ιεράπετρας, προκειμένου να πάρουν μία μικρή γεύση από τις ‘ανέσεις’ των στρατοπέδων συγκέντρωσης μεταναστών, όπως αυτό της Αμυγδαλέζας.

Καραντίνα

Ενώ τα κυρίαρχα μέσα και οι θεσμικοί φορείς διαδίδουν πόσο άριστη είναι η φροντίδα και η περίθαλψη των προσφύγων, η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Γνωρίζουμε ότι οι πρόσφυγες, υπό τον ασφυκτικό κλοιό σωματών ασφαλείας, υποσιτίζονται και έχουν τεθεί σε **καραντίνα**. Γνωρίζουμε ότι δεν έχουν τα απαραίτητα: τρόφιμα, ρούχα, φάρμακα, βρεφικό γάλα για τα μικρά παιδιά και άλλα είδη πρώτης ανάγκης.

Εμείς, ως αγωνιζόμενοι φοιτητές ενάντια στην επιχειρηματοποίηση της εκπαίδευσής μας αλλά και στον εξευτελισμό της εργασιακής μας προοπτικής, στεκόμαστε αλληλέγγυοι, δίπλα στους πρόσφυγες, ενάντια σε θεσμικό και μη ρατσισμό, φτώχεια, μνημόνια, εκμετάλλευση. Δε δεχόμαστε κανέναν ισλαμοφοβικό και ρατσιστικό στιγματισμό των προσφύγων που επιχειρεί να νομιμοποιήσει τον εγκλεισμό τους σε σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Κατά αυτόν τον τρόπο, επιχειρώντας να συνδέσουμε τα αιτήματά μας για δημόσια δωρεάν παιδεία για όλους, για δωρεάν σίτιση, στέγαση, μεταφορά και παροχή ασύλου: συγκεντρώνουμε τρόφιμα, πάνες, ρούχα, φάρμακα και όλα τα είδη πρώτης ανάγκης για τους πρόσφυγες. Καλούμε ολόκληρη την τοπική κοινωνία και τους φορείς της πόλης να πάρουν θέση ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης”.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Διαδήλωση στα Δυτικά

Διαδήλωση από το Περιστερί στο Αιγάλεω οργανώνουν την Πέμπτη 4 Δεκέμβρη, τα σωματεία των νοσοκομείων ενάντια στη διάλυση της δημόσιας υγείας. Η πορεία θα ξεκινήσει από το σταθμό του ΜΕΤΡΟ στο Περιστερί στις 6μμ.

Την πρωτοβουλία έχουν πάρει τα σωματεία από το Αττικό, το ΨΝΑ, το Εθνικό Κέντρο Αποκατάστασης, το Δρομοκαΐτειο, το Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Δυτικής Αθήνας και το Θριάσιο. Την κινητοποίηση στηρίζουν ακόμα ο Συντονισμός ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες, το Συντονιστικό των Νοσοκομείων Αθήνας, ο Σύλλογος Δασκάλων Αιγάλεω και άλλες τοπικές κινήσεις και συλλογικότητες, όπως το δημοτικό σχήμα «Ρήγμα στα Δυτικά».

Στην ανακοίνωση τους τα σωματεία επισημαίνουν ότι «στη Δυτική Αθήνα η δημόσια υγεία έχει διαλυθεί. Έχει ήδη κλείσει ένα νοσοκομείο (Λοιμωδών) και τα μισά πολυϊατρεία του πρώην ΙΚΑ (μαζί με τους μισούς γιατρούς τους). Επιδιώκουν να κλείσουν μέσα στο επόμενο εξάμηνο και τα δύο ψυχιατρεία (Δαφνί και Δρομοκαΐτειο). Το Αττικό, το Θριάσιο, το Εθνικό Κέντρο Αποκατάστασης είναι σε κατάσταση κατάρρευσης. Οι μονάδες πρόνοι-ας βρίσκονται ένα βήμα πριν το λουκέτο».

Υποχρηματοδότηση

Και προσθέτουν πως «Η υποχρηματοδότηση είναι συνεχής και ακατάπαυστη (κάτω από το 50% του προ 4ετίας ποσού). Οδηγεί σε διακοπή λειτουργίας βασικών μηχανημάτων, όπως του μαγνητικού τομογράφου, των αναπνευστήρων, σε έλλειψη κλινών ΜΕΘ, χειρουργικών αιθουσών, σε περιορισμό συνεδριών ακτινοθεραπείας, σε τραγικές συνθήκες νοσηλείας, σε ελλείψεις φαρμάκων και βασικών υγειονομικών υλικών, σε αναβολή χειρουργείων. Η υποβάθμιση και συνειδητή απαξίωση των δημόσιων νοσοκομείων προσφέρει έτοιμη πελατεία στις ιδιωτικές κλινικές και τα ιδιωτικά κέντρα αποκατάστασης, στην ανάθεση μιας σειράς υπηρεσιών σε εργολάβους με υπερτιμημένες προμήθειες».

“Δεν σε θέλει ο λαός”

«Δεν σε θέλει ο λαός πάρ' την πεθερά και μπρός» ήταν ένα από τα συνθήματα με το οποίο εκατοντάδες κάτοικοι του Ναυπλίου υποδέχτηκαν την Κυριακή 30 Νοέμβρη τον Σαμαρά στην πόλη τους ενάντια στην απόφαση της δημοτικής αρχής της πόλης να τον χαρακτηρίσει «επίτιμο δημότη» και να του παραδώσει το «χρυσό κλειδί της πόλης». Πριν ακόμα το πάρει, το παρέδωσε στα ΜΑΤ τα οποία με τα γκλομπ ανά χείρας προσπάθησαν να τρομοκρατήσουν τον κόσμο για να μην χαλάσει η προκλητική φιάστα.

«Η φιάστα αυτή θα γίνει αφενός για να εμφανιστεί στο πανελλήνιο ότι η κυβέρνηση αυτή χαίρει της υποστήριξης του κόσμου, και αφετέρου για να καλλιεργήσει στον κόσμο της Αργολίδας και του Ναυπλίου τη μοιρολατρία και την υποταγή απέναντι σε αυτούς που του καταστρέφουν τη ζωή και το μέλλον» ανέφερε ανάμεσα σε άλλα η τοπική επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που καλούσε στην κινητοποίηση.

Εκλογές για ΠΟΕΔΗΝ στο Γεννηματά

Εκλογές για αντιπροσώπους στο 14ο Συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ διεξάγονται στο νοσοκομείο Γεννηματά στις 4 Δεκέμβρη. Το Συνέδριο της Ομοσπονδίας των εργαζόμενων στα δημόσια νοσοκομεία θα γίνει στις 9-11 Φλεβάρη 2015.

Στις εκλογές συμμετέχει η Ενωτική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, συνδυασμός της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Ο Χρίστος Αργύρης μας μίλησε για την σημασία των εκλογών. «Γνωρίζοντας ότι παντού αλλάζουν οι συσχετισμοί αναμένουμε να υπάρχει η ίδια εξέλιξη και στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ. Τα μηνύματα έρχονται από παντού. Αυξάνουν οι αντιπρόσωποι της αριστεράς και μειώνονται αυτοί των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ. Στις εκλογές στο Γεννηματά θέλουμε να υπάρξει μαζικό «μαύρισμα» ειδικά της ΔΑΚΕ που στο νοσοκομείο μας παίζει απεργοσπαστικό ρόλο, φέρεται άσχημα στο προσωπικό και παζαρεύει με τη διοίκηση και το Υπουργείο για την εύρυθμη λειτουργία, ενώ δεν γίνονται προσλήψεις. Ταυτόχρονα, προβοκάρει τις απεργίες λέγοντας ότι

δεν αλλάζει τίποτα έτσι αφού υποτίθεται δεν υπάρχει συμμετοχή».

Πρόσθεσε ακόμα ότι «θέλουμε να ενισχυθεί η αντικαπιταλιστική αριστερά, να έχει περισσότερους αντιπροσώπους. Στις προηγούμενες εκλογές είχαμε μία έδρα, τώρα στοχεύουμε σε δεύτερη για να βοηθήσουμε να αλλάξουν οι συσχετισμοί μέσα στην ΠΟΕΔΗΝ. Έχουμε πρωτοστατήσει ειδικά στη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, έχουμε οργανώσει κάθε 24ωρη ή 48ωρη απεργία που έχει βγει τα τελευταία χρόνια, έχουμε οργανώσει επιτροπή αγώνα που κυριολεκτικά έχει οργώσει το νοσοκομείο»

Με το ψηφοδέλτιο της Ενωτικής Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή κατεβαίνουν οι: Χρίστος Αργύρης, ειδικευόμενος Ακτινοδιαγνωστικής, Στέλιος Κοκκινόπουλος, ειδικευόμενος Ακτινοδιαγνωστικής, Γιάννης Κότσας, ειδικευόμενος Ορθοπαιδικής, Κωνσταντίνος Κωσταρέλος, τεχνολόγος-ραδιολόγος, Λευτέρης Σερλής, τραυματιοφορέας, Μαρίνα-Ειρήνη Φασούλα, γιατρός, Αναστάσιος Χατζηγιάννης, διοικητικός Πληροφορικής.

Νέο ΔΣ στο σωματείο εργαζόμενων ΜΕΤΡΟ

Εκλογές για το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου εργαζόμενων στο ΜΕΤΡΟ (ΣΕΛΜΑ) πραγματοποιήθηκαν την Τρίτη 25 Νοέμβρη.

Από το Ενιαίο Ψηφοδέλτιο εκλέχτηκαν στο ΔΣ οι: Σπύρος Ρεβύθης (183 ψήφοι), Μάνθος Τσάκος (179), Κωνσταντίνος Ευσταθόπουλος (167), Θάνος Παπασωτηρίου (138), Θανάσης Τζίνης (119), Δημήτρης Γερογιάννης (115), Βασιλική Μπαμπάτσικου (98), Γιώργος Βουρδαμής (96), Ματθαίος Χατζημιχάλης (96).

Από το ψηφοδέλτιο της ΑΕΣ εκλέχτηκε ο Παντελής Κοσμίδης με 39 ψήφους, ενώ από τη ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) ο Σταύρος Κατσιγιάννης με 19.

Ο Σπύρος Ρεβύθης μας δήλωσε: «Έχουμε μπροστά μας να αντιμετωπίσουμε μεγάλες δυσκολίες. Ειδικά με τις Συλλογικές Συμβάσεις. Έρχονται νέες αλλαγές συνολικά στον ΟΑΣΑ. Είναι ίσως πιο δύσκολη περίοδος ακόμα και από την προηγούμενη, αφού κυβέρνηση και Τρόικα ετοιμάζονται να προχωρήσουν σε μειώσεις μισθών, εγκατάσταση ηλεκτρονικού εισιτηρίου και μειώσεις των θέσεων εργασίας. Εμείς πρέπει να παλέψουμε να διαφυλάξουμε τις θέσεις εργασίας μας. Να παλέψουμε για απεμπλοκή από το Ενιαίο Μισθολόγιο. Το ίδιο πρέπει να κάνει όλη η εργατική τάξη. Καμιά Συλλογική Σύμβαση Εργασίας δεν πρέπει να έχει σχέση με τις αλλαγές του νέου μισθολογίου».

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΕΛΜΑ θα συνεδριάσει την Πέμπτη 4 Δεκέμβρη, όπου και θα οριστούν οι θέσεις ανάμεσα στους εκλεγμένους.

73ο Δημοτικό Πετραλώνων

Σε κινητοποίηση στο Δημοτικό Συμβούλιο Αθήνας καλεί ο Σύλλογος Γονέων του 73ου Δημοτικού Σχολείου Πετραλώνων την Πέμπτη 4 Δεκέμβρη στις 4μμ. Οι γονείς διεκδικούν να παραμείνει το σχολείο δημόσιο και δωρεάν κι όχι να το «αρπάξει» η ΓΕΧΑ (Γονεϊκή Ένωση Χριστιανικής Αγωγής) που το διεκδικεί.

ΔΙΕΘΝΗ Μαζικές διαδηλώσεις στην Αίγυπτο

Νέες μαζικές διαδηλώσεις έχουν ξεσπάσει στην Αίγυπτο τις τελευταίες μέρες μετά την μη καταδίκη του πρώην δικτάτορα Χόσι Μουμπάρακ και συνεργατών του για τις δολοφονίες που έγιναν την 18η μέρα της εξέγερσης που έριξε το καθεστώς του το 2011.

Οι διαδηλώσεις που πλημμύρισαν την πλατεία Ταχρίρ ένωσαν για πρώτη φορά από το 2012 μέλη των Αδελφών Μουσουλμάνων και των αριστερών οργανώσεων, ενώ συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις καταστολής του Μόρσι.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 καφέ Τριώτα (Μετρό Αγ.Αντώνης) 7.30μμ
ΣΕΚΕ: το κόμμα της εργατικής επανάστασης στην Ελλάδα
Ομιλητής: Κώστας Πολυδωρος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 Στέκι (Κ.Βάρναλη 66) 8μμ
Μετριοπαθής, ριζοσπαστική ή αντικαπιταλιστική πρόταση από την αριστερά;
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Τριαντοπούλου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 καφέ «3 λαλούν» 8μμ
Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά στην 3η Συνδιάσκεψη
Ομιλητής: Ηλίας Ασημακόπουλος

ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 καφέ Μαγαζί 7.30μμ
Πώς αλλάζουν οι συσχετισμοί
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 Κίνημα στην Πόλη 7μμ
Τα διδάγματα του Οκτώβρη
Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Μετριοπαθής, ριζοσπαστική ή αντικαπιταλιστική πρόταση από την αριστερά;
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Μετριοπαθής, ριζοσπαστική ή αντικαπιταλιστική πρόταση από την αριστερά;
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 κοινωνικός χώρος (Κο-λοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Βαδίζοντας προς τη δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 δημαρχείο 7.30μμ
Γιατί ο μαρξισμός;
Ομιλητής: Μιχάλης Πέπτας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΧΟΛΑΡΓΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 Δημαρχείο Χολαργού 7.30μμ
Καταλήψεις και απεργίες για δημόσια και δωρεάν παιδεία
Ομιλητής: Οδυσσέας Κατσούλης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 «Εκτός των Τειχών» 7μμ
Χρέος: μόνη λύση η διαγραφή του Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 καφέ Ερνέστο 6μμ
Μετριοπαθής, ριζοσπαστική ή αντικαπιταλιστική πρόταση από την αριστερά;
Ομιλήτρια: Μαρία Γεωργάκα

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 Στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ
Μετριοπαθής, ριζοσπαστική ή αντικαπιταλιστική πρόταση από την αριστερά;
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ - ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 καφέ Κιβωτός (Γκύζη) 7.30μμ
Από πού προέρχονται οι κρίσεις
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Βαδίζοντας προς τη δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Αντικαπιταλιστική απάντηση στην καταστροφή του κλίματος
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρκάκης

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 καφέ Τέχνη (παραλία Νέας Χώρας) 7μμ
Αντικαπιταλιστική απάντηση στην καταστροφή του κλίματος
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 Στοά Σάρκα, Α' κτήριο, Β' ορ., 7μμ
Τι αλλαγή θα φέρει ο ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλήτρια: Αλίκη Τολίδου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 καφέ Κύτταρο 7.30μμ
Μαρξισμός, θεωρία και πράξη
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 καφέ Τσιού 6μμ
Εθνικισμός και ιστορία
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαιωάννου

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΕΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 καφέ Τσιού 7.30μμ
Ουκρανία
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 κυλικείο δημαρχείου 7μμ
Εθνικισμός και ιστορία
Ομιλητής: Παναγιώτης Ζουγανέλης

ΚΑΛΙΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 κοινωνικός χώρος (Κο-λοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Βαδίζοντας προς τη δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλήτρια: Ευγενία Ποντικού

ΠΕΡΑΜΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 Everest (Καραβάκια) 7μμ
Πώς αλλάζουν οι συσχετισμοί
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Αλ Αοσάντ

ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 Στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Εθνικισμός και ιστορία
Ομιλήτρια: Αγγελική Λιώκη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 καφέ El Viaje 6.30μμ
Αντικαπιταλιστική απάντηση στην καταστροφή του κλίματος

Ομιλητής: Δάνος Πηνιάτογλου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 καφέ Quiz 7μμ
Μετριοπαθής, ριζοσπαστική ή αντικαπιταλιστική πρόταση από την αριστερά;
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 καφέ 1968 (Θησέως και Αγ.Πάντων) 7.30μμ
Μέση Ανατολή – Αντιπολεμικό κίνημα ενάντια στις επεμβάσεις
Ομιλητής: Νικηφόρος Παπαδόπουλος
ΠΕΜΠΤΗ 18/12 καφέ 1968 (Θησέως και Αγ.Πάντων) 7.30μμ
Ουκρανία
Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσας

ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 καφέ Αγ. Νικόλαος 7μμ
Μετριοπαθής, ριζοσπαστική ή αντικαπιταλιστική πρόταση από την αριστερά;
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 γρ. ΕΛΜΕ (Γκράβα) 7.30μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 καφέ Κούνια 7.30μμ
Από πού προέρχονται οι κρίσεις
Ομιλήτρια: Μαρία Γρυσμπολάκη

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Εθνικισμός και ιστορία
Ομιλητής: Φώτης Τριάντας
ΠΕΜΠΤΗ 11/12 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 Σπιρτόκουτο 8μμ
Εθνικισμός και ιστορία
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η πάλη ενάντια στο σεξισμό και την ομοφοβία
Ομιλήτριες: Βάσω Δάκα, Αγγελική Δου-

λαβέρη

ΒΟΛΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/12 Θόλος 4μμ
Ουκρανία – σταυροδρόμι ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών
Ομιλητής: Βοαντόρ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/12 Θόλος 4μμ
Πώς παλεύουμε την φασιστική απειλή
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/12 Θόλος 4μμ
Τα όρια της ρεφορμιστικής πολιτικής – τι αλλαγή θα φέρει ο ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

Στις σχολές

ΠΑΝΤΘ

ΠΕΜΠΤΗ 4/12 κυλικείο 12μμ
Η μάχη ενάντια στον προϋπολογισμό
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΤΒ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/12 στέκι 4μμ
Ο ρόλος της επαναστατικής εφημερίδας
Ομιλητής: Λούκας Χμιελέβσκι

ΤΒ ΛΑΜΙΑΣ

ΤΡΙΤΗ 9/12 2μμ
Ο αγώνας για δημόσια δωρεάν παιδεία και ο ρόλος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΤΒ ΠΕΡΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/12 Α010 1μμ
Οι εξελίξεις στην Ουκρανία
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΑΣΚΤ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/12 3μμ
Σεξισμός, ρατσισμός, ομοφοβία – πώς εξηγήει ο μαρξισμός την καταπίεση

ΦΛΣ

• ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/12 Εντευκτήριο 10μμ
Μετριοπαθής, ριζοσπαστική ή αντικαπιταλιστική πρόταση από την αριστερά;
Ομιλήτρια: Σύλβια Κατρινάκη
• ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/12 Αίθριο 3μμ
Εθνικισμός και Ιστορία

Συνελεύσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τ.Ε. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΘΗΣΙΟ - ΤΑΥΡΟΣ - ΚΟΥΚΑΚΙ - ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 καφέ Δολίχη (Δημη-τρακοπούλου 51,Κουκάκι) 6.30μμ
Παρουσίαση των θέσεων

Τ.Ε. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/12 Πολιτιστικό Κέντρο Τούμπας 6.30μμ

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/12

ΙΛΙΟΝ πλατεία 7μμ
ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 5.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Φίε 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 6/12

ΝΙΚΑΙΑ Σκλαβενίτης 11μμ
ΠΕΡΑΜΑ Πλ. Ηρώων 11μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 12μμ
ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ πλ. δημαρχείου 12μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11.30μμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 11μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Σιβτανίδου & Αραπάκη 11.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή 11μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 11μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 11.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ λαϊκή 11μμ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 11μμ
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 11.30μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 11μ Everest
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Εθνικής Αντίστασης 11.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 12μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ισωνίδου 11μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 11.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ ΗΣΑΠ 11μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 11μ
ΧΑΛΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαϊμαντά 11μμ
ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 11μ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελίας 11.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 11μ
ΒΟΛΟΣ άγιος Νικόλαος 11μμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Ολγα 10.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 12μ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 11.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 12μ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 11.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 11μμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 11μμ
ΚΕΝΤΡΟ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ λαϊκή της Βούλγαρη 11μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πλατεία 11.30μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου, Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Δ. Λυγίζος

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Εκδηλώσεις

Ο ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΤΟΥ ‘44

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την

ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Ανταπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Πανελλαδικό Συντονιστικό της ANTAPΣYA

Ένα σημαντικό βήμα μπροστά ήταν η συνεδρίαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου (ΠΣΟ) της ANTAPΣYA το Σάββατο 29 Νοέμβρη, στο οποίο πάρθηκαν οι αποφάσεις για την 3η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη του μετώπου της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που θα πραγματοποιηθεί στις 17 και 18 Γενάρη 2015.

Παρουσιάζοντας την εισήγηση, ο Αντώνης Δραγανίγος από την ΚΣΕ υπογράμμισε την αναγκαιότητα, η ANTAPΣYA να βρεθεί μπροστά στην πάλη για την ανατροπή της κυβέρνησης χωρίς καμιά αναμονή, μιας κυβέρνησης που εμπλέκει ξανά την χώρα στον νέο γύρο της όξυνσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, ενώ ταυτόχρονα κλιμακώνει την επίθεση στο λαό σε όλα τα μέτωπα. Μπροστά στις σοβαρές πολιτικές εξελίξεις της επόμενης περιόδου με ρεαλιστική την πιθανότητα της κυβέρνησης “με κέντρο το ΣΥΡΙΖΑ”, η ANTAPΣYA πρέπει σταθερά να προσανατολισθεί προς την κατεύθυνση της αριστερής εργατικής αντιπολίτευσης, που θα μπαίνει μπροστά στους αγώνες του λαού μολιάζοντάς τους με αντικαπιταλιστικό-αντιιμπεριαλιστικό περιεχόμενο.

Διαφορετικό σχέδιο κατέθεσαν οι APAN και APAS που παρουσίασε ο Ηλίας Κεφαλάς, ενώ ένα τρίτο σχέδιο εισήγησης κατέβασαν 7 μέλη του ΠΣΟ. Την πρόταση της ΚΣΕ για καθιέρωση της απλής αναλογικής στην εκλογή αντιπροσώπων για τη Συνδιάσκεψη παρουσίασε ο Δημήτρης Σαραφινός, ενώ αντιπρόταση παρουσίασε ο Τάκης Τσίτσος.

Στην συζήτηση που ακολούθησε, ο Γιάννης Σηφακάκης τόνισε πως “οι εξελίξεις επιβεβαιώνουν την ANTAPΣYA, που μπαίνει στην επόμενη φάση από καλύτερες θέσεις. Απέναντι στην κρίση του καπιταλισμού δεν μπορούμε παρά να έχουμε αντικαπιταλιστικές απαντήσεις, αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που θα αναδεικνύει τα ζητήματα για το χρέος, για την κρατικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων, του εργατικού ελέγχου, της ρήξης με το ευρώ και την ΕΕ. Το προηγούμενο διάστημα όλα αυτά φαινόταν σαν να είναι ζητήματα που μπορεί να θεθούν αργότερα, σήμερα όμως οι εξελίξεις τα φέρνουν στην καρδιά της συζήτησης.

Μεγάλη επιβεβαίωση της πολιτικής μας εκτίμησης είναι και η εικόνα του πολέμου, της όξυνσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και η ανάγκη να υπάρξει δυνατό αντιπολεμικό και αντιιμπεριαλιστικό κίνημα. Με ό,τι διαφορές και αν υπάρχουν ανάμεσά μας, είμαστε καθαροί: απέναντι στον ιμπεριαλισμό, δεν υπάρχουν υποκατάστατα για τη διεθνιστική και ταξική ενότητα των εργατών ενάντια στις επεμβάσεις και την ελληνική συμμετοχή.

Προχώρημα

Η ANTAPΣYA έχει παίξει ρόλο στο προχώρημα του κινήματος. Έχουμε φτάσει εδώ, όχι μόνο γιατί υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι από την κρίση των από πάνω, αλλά και γιατί έχουμε ένα κίνημα που όλη την περίοδο των μνημονίων έχει παλέψει και τους

Το διήμερο 17-18 Γενάρη θα πραγματοποιηθεί η 3η Συνδιάσκεψη της ANTAPΣYA όπως αποφάσισε το ΠΣΟ.

Η πολιτική απόφαση του ΠΣΟ (που θα είναι η βάση για την εισήγηση στη Συνδιάσκεψη) επιμένει στο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και στη στάση της ANTAPΣYA ως αριστερή εργατική αντιπολίτευση. Η απόφαση πάρθηκε κατά πλειοψηφία - 48 υπέρ (NAP, ΣΕΚ, ΟΚΔΕ, ΕΚΚΕ, ΑΡΙΣ, ανένταχτοι), 16 κατά (APAN, APAS), 4 η τρίτη πρόταση (Σ. Αλεξίου, Π. Βαϊνάς, Δ. Κουτσούμπα, Γ. Μάντζαρης).

Η ANTAPΣYA επιμένει ενιαιομετωπικά σε όλους τους μεγάλους αγώνες των εργαζόμενων και της νεολαίας την επόμενη περίοδο. Απλώνει και βαθιάει το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα ως εργαλείο προώθησης της μαχητικής διάθεσης του λαού ξεκινώντας μεγάλες πρωτοβουλίες για την διαγραφή του χρέους, για τον καλύτερο συντονισμό του εργατικού κινήματος, για την υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Επίσης το ΠΣΟ εξουσιοδότησε την ΚΣΕ για έναν νέο γύρο συναντήσεων με οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς για διερεύνηση συνεργασιών που θα εγκριθούν, σε περίπτωση συμφωνίας, από την Συνδιάσκεψη.

Οι εγγραφές νέων μελών θα ολοκληρωθούν μέχρι τις 31 Δεκέμβρη (εκτός αν κάποιες τοπικές επιτροπές κάνουν εκλογή αντιπροσώπων πιο νωρίς). Η εκλογή αντιπροσώπων θα γίνει με απλή αναλογική. Η απόφαση για την απλή αναλογική πάρθηκε και αυτή κατά πλειοψηφία - 39 υπέρ (ΣΕΚ, APAN, APAS, ΟΚΔΕ, ΑΡΙΣ, ανένταχτοι), 27 κατά (NAP, ΕΚΚΕ και ανένταχτοι), 2 λευκά.

έχει οδηγήσει σε πολιτικά αδιέξοδα.

Γι' αυτό έχει σημασία η αυτοτέλεια της επαναστατικής, αντικαπιταλιστικής αριστεράς, σαν δύναμη εργατικής αριστερής αντιπολίτευσης. Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι σε όσους μας λένε πως η ANTAPΣYA πρέπει να περιορίσει τον αντικαπιταλισμό της. Ούτε αποκοβόμαστε, ούτε απομονωνόμαστε από τον κόσμο όταν προβάλλουμε το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Χωρίς τις αντικαπιταλιστικές αιχμές τα «προγράμματα ανακούφισης» μπορεί να μείνουν προεκλογικές εξαγγελίες”.

Η συζήτηση που ακολούθησε ήταν ιδιαίτερα εποικοδομητική με 34 παρεμβάσεις και τοποθετήσεις μελών του ΠΣΟ από όλη την Ελλάδα.

Για τα βήματα συντονισμού του εργατικού κινήματος, την σημασία των αγώνων διαρκείας της ΕΡΤ, των καθαριστριών, των σχολικών φυλακών, αλλά και της Coca-Cola, κ.α., μίλησε στην τοποθέτησή του ο Γιάννης Αγγελόπουλος, εξηγώντας πως ο Συντονισμός των Νοσοκομείων και ακόμη περισσότερο ο Συντονισμός, γύρω από την ΕΡΤ, ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες, έχουν δώσει δείγματα γραφής μέσα στο εργατικό κίνημα, πιέζοντας τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να ακολουθήσουν και φέρνοντας σε αδιέξοδο την κυβέρνηση.

Στον ίδιο τόνο η Αργυρή Ερωτοκρίτου αναφέρθηκε στις μεγάλες μάχες του φοιτητικού κινήματος τις τελευταίες εβδομάδες, εξηγώντας πως η απάντηση των φοιτητών στον Φορτσάκη απέδειξε με τον καλύτερο τρόπο τις διαθέσεις της νεολαίας και τονίζοντας πως ο καλύτερος συντονισμός των δυνάμεων της ANTAPΣYA μέσα στα πανεπιστήμια και τη νεολαία δεν θα δώσει μόνο κινηματική ώθηση στην αντίσταση, αλλά θα μπολιάσει το φοιτητικό και νεολαιίστικο κίνημα με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. “Την ώρα που κλείνουν σχολές και εργαστήρια, την ώρα που πετάνε στο δρόμο εργαζόμενους και διαλύουν τα ιδρύματα, το αίτημα της διαγραφής του χρέους μπορεί να απαντήσει στο πού θα βρεθούν τα λεφτά για την παιδεία”.

“Η αυτοτελής και ανεξάρτητη παρουσία της ANTAPΣYA έχει παίξει καταλυτικό ρόλο μέσα στην αριστερά και σε ολόκληρη την εργατική τάξη τα τελευταία χρόνια, και είναι ιστορικό μας καθήκον να δώσουμε χωρίς ταλαντεύσεις την μάχη για την μεγαλύτερη και βαθύτερη συγκρότησή της την επόμενη περίοδο, ως εκείνη τη δύναμη που μπορεί να εγγυηθεί την στήριξη των εργατικών αγώνων και το άπλωμα των εργατικών αιτημάτων”, τόνισε ο Βασίλης Συλαϊδής από το ΔΣ της Intracom. Αναφερόμενος στην Γενική Απεργία της 27/11 περιέγραψε τις οργα-

νωτικές προσπάθειες, με συγκεντρώσεις στους διαφορετικούς χώρους της Intracom και υπογράμμισε πως η παρουσία των εργαζόμενων ήταν μεγαλύτερη από την αναμενόμενη.

“Υπάρχει πολιτικός χώρος για να υπάρχει αντικαπιταλιστική αριστερά; Υπάρχουν άνθρωποι, διαμορφωμένοι εκεί έξω μετά την τελευταία 5ετία των αγώνων, των εμπειριών και των συγκρούσεων, που να μπορούν να σηκώσουν το πολιτικό μας σχέδιο; Η μεγάλη πλειοψηφία του σημερινού ΠΣΟ διαμορφώνει, παρά τις διαφορές, μια καθαρή απάντηση που λέει πως ναι, υπάρχει αυτός ο κόσμος, ένα μεγάλο αντικαπιταλιστικό δυναμικό συντρόφων και συντροφισσών. Μήπως ο αντικαπιταλισμός είναι πολύ προωθημένος για την ελληνική κοινωνία; Αντιθέτως βρισκόμαστε στην καλύτερη περίοδο για να ριζώσει το αντικαπιταλιστικό σχέδιο. Και πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τη συνδιάσκεψη σαν μια ευκαιρία για να κάνουμε αυτή την πλατιά συζήτηση με τις χιλιάδες συντρόφισσες/ους της ANTAPΣYA που δίνουν όλες αυτές τις μάχες”, υποστήριξε στην τοποθέτησή του ο Θανάσης Καμπαγιάννης, ο οποίος υπογράμμισε την αναγκαιότητα για πολιτικές πρωτοβουλίες της ANTAPΣYA σε όλα τα μέτωπα.

Στην δίκη της Χρυσής Αυγής και την αναγκαιότητα της στήριξης αυτής της μάχης αναφέρθηκε ο Τάκης Ζώτος, εξηγώντας πως “υπάρχει ένα θέμα που απασχολεί όλη την Ευρώπη. Είναι η άνοδος της ακροδεξιάς και της φασιστικής δεξιάς, αλλά και των ναζί στην Ελλάδα. Αυτό δεν μπορεί παρά να είναι ένα από τα βασικά ζητήματα του εργατικού κινήματος. Και παρόλο που θα έλεγε κανείς πως η Αριστερά θα έπρεπε να είναι ενωμένη τελικά δεν είναι. Η ANTAPΣYA εδώ έχει ένα προνομιακό πεδίο δράσης. Η ANTAPΣYA πρέπει να βαθύνει την σχέση της με την ΚΕΕΡΦΑ και να μπει μπροστά και σε αυτή τη μάχη”.

Ο Γιώργος Ράγκος αναφερόμενος στην σημασία της απλής αναλογικής, ως το πραγματικό βήμα βαθέματος της δημοκρατικής συγκρότησης, εξήγησε πως δεν πρόκειται απλά για μια οργανωτική αλλαγή αλλά για μια πραγματικά δημοκρατικά πρωτοβουλία που δίνει την δυνατότητα σε οργανωμένους και ανένταχτους συντρόφους να συμμετάσχουν ενεργά στο μετωπικό εγχείρημα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Ο Πάνος Γκαργκάνος τόνισε την σημασία ότι η ANTAPΣYA βγαίνει ενωμένη για να ξεδιπλώσει τις μεγάλες αντικαπιταλιστικές πρωτοβουλίες που είναι αναγκαίες “Συσπειρωθείτε στην ANTAPΣYA, δεν έχει λήξει ο ρόλος της, τώρα ξεκινάει και έχουμε να το αποδείξουμε την επόμενη περίοδο”.

“Το πρώτο μήνυμα που δίνει το σημερινό ΠΣΟ είναι πως βγαίνουμε με μια μάχιμη γραμμή για το επόμενο κρίσιμο τετράμηνο που έρχεται με όλα τα ενδεχόμενα, εκλογικά και μη, ανοιχτά”, υπογράμμισε ο Άγγελος Χάγιος που ήταν και ο τελευταίος ομιλητής.

Κυριάκος Μπάνος

“Κρατικός καπιταλισμός στη Ρωσία”

Στις σελίδες του βιβλίου «Ο Κρατικός καπιταλισμός στη Ρωσία» μπορεί να βρει κανείς όλα τα επιχειρήματα που μπορούν να απαντήσουν στην ιδεολογική επίθεση ότι ο «σοσιαλισμός οδήγησε στην καταστροφή» και ανήκει στο παρελθόν. Ο Τόνι Κλιφ υποστηρίζει ότι ήδη από το 1928-29 στην Ρωσία παύει να υπάρχει η οποιαδήποτε μορφή εργατικού κράτους και στην θέση του αρχίζει να χτίζεται ένας γραφειοκρατικός κρατικός καπιταλισμός.

Δεν ήταν ούτε ο πρώτος ούτε ο μόνος που μίλησε για τον καταστροφικό ρόλο της γραφειοκρατίας στην μετεπαναστατική Ρωσία. Ο Λένιν (μιλώντας για τα συνδικάτα) πρώτος επεσήμανε ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του '20 ότι: «Το σημερινό κράτος μας είναι εργατικό κράτος με γραφειοκρατική παραμόρφωση. Είναι τέτοιο που το γερά οργανωμένο προλεταριάτο πρέπει να προστατεύει τον εαυτό του ενάντια στο κράτος και πρέπει να χρησιμοποιήσουμε αυτές τις εργατικές οργανώσεις για να προστατέψουμε τους εργάτες από το ίδιο τους το κράτος...».

Μετά τον Λένιν, ο Τρότσκι -μέσα από μια σειρά έργων συγκρίνοντας λόγια και έργα των πρώτων χρόνων της επανάστασης με τα χρόνια της σταλινικής αντεπανάστασης- ανέλυσε περαιτέρω την ΕΣΣΔ σαν ένα εκφυλισμένο εργατικό κράτος. Ένα κράτος, δηλαδή, που ενώ η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής μέσα από την εθνικοποίηση της παραγωγής παρέμενε στην εργατική τάξη, η διαχείρισή τους είχε περάσει στα χέρια του στρώματος της γραφειοκρατίας με κύριο πολιτικό εκφραστή τον Στάλιν. Πίστευε επίσης ότι ο επερχόμενος δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος θα οδηγούσε σε νέο κύμα επαναστάσεων και μια τελευταία ευκαιρία για την εργατική τάξη στην ΕΣΣΔ με μια πολιτική επανάσταση να τσακίσει την γραφειοκρατία και να πάρει ξανά την πολιτική εξουσία στα χέρια της.

Ο Τρότσκι δολοφονήθηκε από πράκτορα του Στάλιν στο ξεκίνημα του πολέμου και δεν έζησε για να διαπιστώσει ότι τελικά κάτι τέτοιο δεν συνέβη. Ο Κλιφ, τροτσκιστής ο ίδιος, προσπαθώντας αμέσως μετά τον πόλεμο να λύσει την αντίφαση στην θεωρία του εκφυλισμένου εργατικού κράτους κατέληξε να διατυπώσει την θεωρία του γραφειοκρατικού κρατικού καπιταλισμού.

Έχοντας δει μόλις τα ρώσικα τανκς να εγκαθιδρύνουν τον «σοσιαλισμό» καταλαμβάνοντας την μια μετά την άλλη τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και έχοντας στο μυαλό του την βάση της μαρξιστικής θεωρίας ότι «η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας» έθεσε το ερώτημα «Μπορεί ένα κράτος που δεν ελέγχεται από τους εργάτες να είναι ένα εργατικό κράτος;»

«Πατώντας πάνω στις πλάτες ενός γίγαντα» όπως συνήθιζε να λέει για τον Τρότσκι, ο Κλιφ μέσα από πλήθος επίσημα οικονομικά στοιχεία και συγκριτικούς πίνακες αποδεικνύει πώς η γραφειοκρατία μετατράπηκε σε τάξη, έγινε ο συλλογικός ιδιοκτήτης των μέσων παραγωγής και ταυτόχρονα μια κυρίαρχη τάξη με απόλυτη εξουσία, ενώ η εργατική τάξη και οι μεγάλες αγροτικές μάζες της Ρωσίας υπέστησαν άγρια εκμετάλλευση και καταπίεση.

Ο Κλιφ αναλύει πώς η εθνικοποίηση της παραγωγής και οι μεγάλοι ρυθμοί ανάπτυξης στην ΕΣΣΔ δεν σήμαιναν σοσιαλισμό. Γράφει χαρακτηριστικά: "Από σοσιαλιστική άποψη, το αποφασιστικό κριτήριο δεν είναι η αύξηση της παραγωγής, καθ' αυτή, αλλά οι κοινωνικές σχέσεις που συνοδεύουν αυτή την τρομακτική ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων. Συνοδεύεται ή όχι (αυτή η ανάπτυξη) από μια καλύτερευση της οικονομικής θέσης των εργατών, αυξάνει ή όχι η πολιτική τους δύναμη, ενισχύει ή όχι τη δημοκρατία, μειώνει ή όχι την οικονομική και κοινωνική ανισότητα, και τέλος περιορίζει ή όχι την κρατική καταπίεση; Αυτά είναι τα βασικά σοσιαλιστικά κριτήρια για την οικονομική ανάπτυξη. Η βιομηχανική ανάπτυξη είναι σχεδιασμένη και αν ναι, από ποιον και για το συμφέρον ποιών;"

Γραφειοκρατία

Ο Κλιφ απαντάει ξεκάθαρα σε αυτό το ερώτημα: από την γραφειοκρατία-τάξη και για το δικό της συμφέρον. Οι διευθυντές των εργοστασίων, οι στρατιωτικοί, τα ανώτερα κομματικά στελέχη αναδείχθηκαν σε μια νέα άρχουσα τάξη που βάλθηκε να πετύχει ό, τι πέτυχε η Αγγλία σε 200 χρόνια, μέσα σε μια 20ετία. Με δουλειά με το κομμάτι, τσακισμένους μισθούς, απάνθρωπα ωράρια, αφανισμό αγροτικών πληθυσμών, καταναγκαστική εργασία - «όπως ο καπιταλισμός στα πρώτα του βήματα μεταχειρίστηκε με απάνθρωπη κτηνωδία τους εργάτες, το ίδιο έκανε και η ρώσικη γραφειοκρατία εφαρμόζοντας την μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα στην καταπίεσή της».

Η άκρατη συσσώρευση του κεφαλαίου στον κρατικό καπιταλισμό πήγαινε χέρι-χέρι με το άλλο στοιχείο που ο Μαρξ περιέγραφε, σαν αλληλένδετο με τη συσσώρευση, συστατικό του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, τον ανταγωνισμό. Τον

ανταγωνισμό όχι μέσα από την ύπαρξη συγκρουόμενων καπιταλιστών στο εσωτερικό του κράτους όπως στην Δύση, αλλά μέσα από τη συμμετοχή του σε ένα παγκόσμιο σύστημα ανταγωνιστικών συμφερόντων συνδεδεμένων με παντοδύναμη κράτη, όπως είχε αναλυθεί εκτεταμένα ο ιμπεριαλισμός, η τελευταία φάση του καπιταλισμού από τον Λένιν και τον Μπουχάριν:

«Οι σταλινικές αποφάσεις παίρνονται με βάση παράγοντες που βρίσκονται έξω από κάθε δικό τους έλεγχο και συγκεκριμένα την παγκόσμια οικονομία και τον παγκόσμιο ανταγωνισμό. Απ' αυτή την άποψη, το ρώσικο κράτος βρίσκεται στην ίδια θέση με τον ιδιοκτήτη μιας καπιταλιστικής επιχείρησης που ανταγωνίζεται τις άλλες επιχειρήσεις».

Ο Κλιφ είδε ότι ο κρατικός καπιταλισμός υπόκειται στις ίδιες αντιφάσεις που περιέγραψε ο Μαρξ τον 19ο αιώνα. Με αυτόν τον τρόπο κατάφερε από το 1948 κιόλας να προβλέψει με σαφήνεια την βαθιά επερχόμενη κρίση στην οποία θα έμπαινε ο κρατικός καπιταλισμός μετά από τριάντα χρόνια προσπαθώντας ανεπιτυχώς μέσα από γιγάντιους εξοπλισμούς και διαστημικά επιτεύγματα να ανταγωνιστεί τους καπιταλισμούς της Δύσης.

Μια κρίση που άρχισε στα τέλη της δεκαετίας του '70, συνεχίστηκε με την προσπάθεια ενός τμήματος της γραφειοκρατίας να ανοιχτεί στην παγκόσμια αγορά μπας και επιβιώσει και τέλειωσε με την τελική κατάρρευση της ΕΣΣΔ και όλων των χωρών του ανατολικού μπλοκ μέσα από εξεγέρσεις άγριες ή ειρηνικές - αλλά και αλλαγής πλεύσης των γραφειοκρατών που από ανώτατα στελέχη του κόμματος σε μια νύχτα γίνανε οι νέοι ιδιοκτήτες των ιδιωτικοποιημένων επιχειρήσεων.

Την δεκαετία του '80 και του '90, η θεωρία του κρατικού καπιταλισμού βοήθησε ένα κομμάτι της Αριστεράς να παραμείνει όρθιο, όχι μόνο γιατί δεν βυθιζόταν στην απογοήτευση ότι τάχα αυτό που καταρρέει είναι ο «σοσιαλισμός», αλλά και γιατί θεωρούσε την κρίση του κρατικού καπιταλισμού σαν κομμάτι της παγκόσμιας κρίσης του καπιταλισμού - μπορούσε έτσι να προβλέπει ότι η κρίση που ξεκίνησε στην Ανατολή έρχεται και στην Δύση.

Σήμερα που η κρίση είναι παντού και ένα μεγάλο κομμάτι κόσμου αναζητεί μια νέα προοπτική, ο «Κρατικός καπιταλισμός στην Ρωσία» εξακολουθεί να είναι ένα χρήσιμο εργαλείο απέναντι στις χρεοκοπημένες ιστορικά απαντήσεις είτε της ελεύθερης αγοράς, είτε του καπιταλισμού «με ανθρώπινο πρόσωπο», είτε της επιστροφής σε καθεστώτα που όπως και αν λέγονταν ουδεμία σχέση με τον σοσιαλισμό είχαν.

Το βιβλίο εμφανίστηκε σε πολυγραφημένη μορφή τον Ιούνιο του 1948 με τίτλο «Η φύση της σταλινικής Ρωσίας» και, πριν από ακριβώς 40 χρόνια το 1974 εκδίδεται για πρώτη φορά στα αγγλικά με τον τίτλο «Κρατικός Καπιταλισμός στη Ρωσία». Θα κυκλοφορήσει σε πολλές γλώσσες. Στα ελληνικά για πρώτη φορά το 1983, με επανεκδόσεις το 1991 και το 2006 από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο.

Γιώργος Πίπτας

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

ΚΑΜΙΑ ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΟΖ, ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΚΑΠΗΛΟΥΣ

Επικίνδυνοι και αντιδραστικοί ανταγωνισμοί

Τίποτα καλό δεν πρόκειται να φέρει η συνάντηση του Σαμαρά με τον Αχμέτ Νταβούτογλου, τον πρωθυπουργό της Τουρκίας, που αναμένεται στο τέλος αυτής της εβδομάδας στην Αθήνα. Όπως δεν έφερε και τίποτα η επίσημη επίσκεψη, την περασμένη εβδομάδα, του Βενιζέλου στην Άγκυρα και την Κωνσταντινούπολη. Το κλίμα ανάμεσα στις δυο χώρες θα συνεχίσει να είναι ψυχροπολεμικό. Και η αντιπαράθεσή τους θα συνεχίσει να ρίχνει λάδι στη φωτιά της αστάθειας, της καταστροφής και του πολέμου που απλώνεται τώρα στη Μέση Ανατολή.

Η κυβέρνηση, οι εφημερίδες και τα κανάλια εδώ στην Ελλάδα θα συνεχίσουν να μιλάνε για τις τουρκικές “προκλήσεις”, την “παράνομη εισβολή” του Μπαρμπαρός, του τουρκικού σεισμογραφικού, στα “οικόπεδα της Κυπριακής ΑΟΖ” και τις εμπρηστικές δηλώσεις περί “εμπλοκής” των ναυάρχων του τουρκικού στόλου που περιπολεί στην Ανατολική Μεσόγειο. Οι “προκλήσεις”, όμως, οι “παραβιάσεις” και οι “εμπρηστικές δηλώσεις” δεν είναι τουρκικό προνόμιο. Η ελληνική πλευρά έχει αντίστοιχο κομμάτι ευθύνης για το ψυχροπολεμικό κλίμα που κυριαρχεί σήμερα στην Ανατολική Μεσόγειο.

Υδρογονάνθρακες

Από πρώτη άποψη, το μήλο της έριδας ανάμεσα στην Ελλάδα, την Κύπρο και την Τουρκία είναι οι υδρογονάνθρακες, το φυσικό αέριο, που βρίσκεται κρυμμένο βαθιά κάτω από την νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Πόσοι ακριβώς είναι αυτοί οι υδρογονάνθρακες, αυτό κανένας δεν το ξέρει. Το πόσο ακριβώς αξίζουν, αυτό είναι ακόμα πιο άγνωστο: η αξία τους δεν εξαρτάται μόνο από την ποσότητα αλλά και από την τρέχουσα, κάθε φορά, τιμή της ενέργειας στην αγορά. Τον περασμένο Ιούνη η τιμή του αργού πετρελαίου Brent είχε ξεπεράσει τα 110 δολάρια το βαρέλι στις διεθνείς αγορές. Σήμερα βρίσκεται κάτω από τα 70. Ο συνδυασμός της ύφεσης από τη μια και των νέων μεθόδων εξόρυξης από την άλλη -κύρια της μεθόδου fracking- θα έχουν, από ότι όλα δείχνουν, βαθιές και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις.

Οι εκτιμήσεις των ειδικών είναι ότι η καθίζηση αυτή των τιμών θα συνεχιστεί για πολλά χρόνια ακόμα. Οι επενδυτές, σύμφωνα με τις οικονομικές εφημερίδες, έχουν αρχίσει να εκφράζουν αμφιβολίες για την εκμεταλλευσιμότητα ακόμα και του Λεβιάθαν -του μεγαλύτερου γνωστού

μέχρι σήμερα κοιτάσματος φυσικού αερίου της Μεσογείου, που βρίσκεται 80 μίλια δυτικά του Ισραήλ. Και τα πράγματα είναι ακόμα πιο αμφίβολα όσον αφορά τα πολύ πιο άγνωστα και σκοτεινά ακόμα κοιτάσματα στα νότια της Κύπρου.

Αυτές οι αμφιβολίες, όμως, δεν έχουν καταφέρει να μειώσουν ούτε κατά ένα χιλιοστό την ένταση που δημιουργούν οι “Ζώνες αποκλειστικής οικονομικής εκμετάλλευσης” (ΑΟΖ) στην περιοχή. Και ο λόγος είναι απλός: τα γεωπολιτικά παιχνίδια στην περιοχή είναι ακόμα πιο σημαντικά και από τα 600 δισεκατομμύρια κυβικά μέτρα του αερίου που σύμφωνα με τις εκτιμήσεις περιέχονται στο Λεβιάθαν.

Η Κύπρος “οριοθέτησε” την ΑΟΖ της το 2004. Η λέξη “οριοθέτησε” είναι στην πραγματικότητα παραπλανητική: αυτό που έκανε ήταν να κλείσει μια συμφωνία με το Ισραήλ, τον Λίβανο και την Αίγυπτο με την οποία οι τέσσερις αυτές χώρες μοιράζονταν μεταξύ τους όλη την νοτιοανατολική Μεσόγειο, αποκλείοντας την Τουρκία -μια χώρα με μια ακτογραμμή εκατοντάδων χιλιομέτρων στην Ανατολική Μεσόγειο. Η Τουρκία δεν αναγνώρισε ποτέ τη μοιρασιά αυτή. Στη συνέχεια η Κυπριακή Δημοκρατία χώρισε την ΑΟΖ σε οικόπεδα και σε συμμαχία με την Αθήνα και το Τελ Αβίβ, κάλεσε τις πολυεθνικές της ενέργειας και τους κάθε λογής “επενδυτές” να τα εκμεταλλευτούν.

Η ελληνική και ελληνοκυπριακή πλευρά υποστηρίζει ότι η σημερινή όξυνση προκλήθηκε από την “εισβολή” του Μπαρμπαρός στην “κυπριακή ΑΟΖ”. Η αποστολή του Μπαρμπαρός, όμως, ήταν η απάντηση της Άγκυρας στην εγκατάσταση μιας κυπριακής πλατφόρμας διερευνητικής εξόρυξης στο “οικόπεδο 9”. Και ταυτόχρονα η απάντηση στην υπογραφή μιας ακόμα συμφωνίας “συνεργασίας” ανάμεσα στην Ελλάδα, την Κύπρο, την Αίγυπτο του στρατηγού Σίσι (του χασάπη της αιγυπτιακής επανάστασης) και το Ισραήλ του Μπενιαμίν Νετανιάχου (του σφαγέα της Γάζας).

Η Αθήνα και η Λευκωσία κατηγορούν την Άγκυρα ότι δεν σέβεται το διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συμβάσεις. Οι ίδιοι οι διεθνείς οργανισμοί, όμως, ρίχνουν επί της ουσίας

Το μαζικό κίνημα στην Τουρκία έχει δώσει σκληρούς αγώνες. Αυτός είναι ο πραγματικός συμμαχός μας

στην ελληνοκυπριακή πλευρά το μεγαλύτερο κομμάτι της ευθύνης για την σημερινή όξυνση. “Δυστυχώς”, σημειώνουν με πικρία Τα Νέα, οι απόψεις του εκπροσώπου του ΟΗΕ Έσπεν Μπαρθ Αϊντα, “απηχούν έντονα τις απόψεις της τουρκικής πλευράς... και αφήνουν την τουρκική πρόκληση αναπάντητη”.

Τι ζητάει το σχέδιο του ΟΗΕ; Πρώτον το σταμάτημα των ερευνών και από τις δυο πλευρές - την αποχώρηση του Μπαρμπαρός και την ταυτόχρονη αναστολή των ελληνοκυπριακών εξορύξεων. Δεύτερον προτείνει τη δημιουργία μιας μεικτής ελληνοκυπριακής και τουρκοκυπριακής επιτροπής “σοφών” που θα συζητήσει πως θα μοιραστούν τα ενδεχόμενα κέρδη από το φυσικό αέριο και στις δυο κοινότητες.

Για την κυβέρνηση του Αναστασιάδη είναι πολύ δύσκολο να διαφωνήσει με την πρόταση να έχουν και οι Τουρκοκύπριοι δικαιώματα πάνω στον (ενδεχόμενο) πλούτο της ΑΟΖ: αν το κάνει είναι σαν να παραδέχεται ότι οι Ελληνοκύπριοι έχουν παραιτηθεί από την διεκδίκηση της βό-

ρειας Κύπρου. Είναι αυτονόητο, έλεγε πριν από λίγες μέρες ο Φώτης Φωτίου, Επίτροπος της Κυπριακής Προεδρίας, “ότι ο φυσικός πλούτος ανήκει στο κράτος” και τα οφέλη του δικαιούνται να τα απολαμβάνουν και οι Τουρκοκύπριοι. Αλλά μόνο μετά την επίλυση του Κυπριακού. Με αυτόν τον τρόπο οι σχέσεις ελληνοκύπριων και τουρκοκύπριων γίνονται κομμάτι των ευρύτερων ανταγωνισμών της περιοχής.

Ο.Η.Ε.

Σε αυτό το παιχνίδι, ο ΟΗΕ δεν είναι βέβαια ένας “ουδέτερος” και “αμερόληπτος” άμοιρος ευθυνών κριτής. Ο ΟΗΕ ελέγχεται από τις μεγάλες δυνάμεις και απηχεί τα δικά τους συμφέροντα. Αυτό που οξύνει τον ψυχρό πόλεμο ανάμεσα στην Αθήνα, τη Λευκωσία και την Άγκυρα δεν είναι το φυσικό αέριο.

Είναι ακριβώς η γεωπολιτική αστάθεια που επικρατεί στη Μέση Ανατολή και οφείλεται στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Για τους πληθυσμούς της περιοχής -Σουνίτες, Σίιτες, Άραβες, Κούρδους- το χάος

που έχουν φέρει οι μεγάλες δυνάμεις στην περιοχή τους είναι μια ανείπωτη τραγωδία.

Για τις άρχουσες τάξεις των τοπικών “μεγάλων” δυνάμεων, όμως, είναι μια ευκαιρία: μια ευκαιρία να επιβάλλουν τις δικές τους “λύσεις” και να διεκδικήσουν μια καλύτερη θέση στη διεθνή ιεραρχία. Ετσι, ο πραγματικός στόχος τόσο της ανακήρυξης της κυπριακής ΑΟΖ όσο και των συμφωνιών συνεργασίας Ελλάδας, Κύπρου, Ισραήλ, Αιγύπτου είναι ο αποκλεισμός της Τουρκίας -όχι μόνο από τους υδρογονάνθρακες όσο και από κάθε έλεγχο πάνω σε ολόκληρη την περιοχή. Και ο πραγματικός στόχος της Τουρκίας δεν είναι ούτε να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των Τουρκοκυπρίων του βορρά, ούτε να διεκδικήσει απλά και μόνο ένα μερίδιο από το αέριο.

Αυτό που επιδιώκουν και οι δυο πλευρές είναι να διεκδικήσουν τη θέση και τον ρόλο της πιο σημαντικής τοπικής δύναμης, του πιο σημαντικού συμμάχου του ιμπεριαλισμού, στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Είναι μια αντιδραστική διαμάχη. Οι εργάτες και οι φτωχοί στην Κύπρο, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα από αυτή την αναμέτρηση - μια αναμέτρηση που ρίχνει λάδι στη φωτιά του πολέμου που μαίνεται στην περιοχή.

Γι’ αυτό και είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη η συναινετική στάση του ΣΥΡΙΖΑ σε αυτά τα σχέδια. Την 1η Δεκέμβρη μετά τη δίωρη (!) συνάντησή του με τον Βενιζέλο ο Τσίπρας δήλωσε: «Στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής χρειάζεται ένας εθνικός στρατηγικός σχεδιασμός, ψυχραιμία και νηφαλιότητα... Ήταν εξαιρετικά αρνητική εξέλιξη η παραβίαση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της κυπριακής δημοκρατίας με το Μπαρμπαρός εντός της κυπριακής ΑΟΖ. Πρέπει να καταστεί σαφές ότι αποτελεί μείζονα πρόκληση και να απομακρυνθεί, για να οδηγηθούμε ξανά σε μια διαδικασία διαλόγου για την επίλυση του κυπριακού».

Στη “μάχη” για την ΑΟΖ και τους υδρογονάνθρακες ο Σαμαράς και ο Αναστασιάδης δεν θα πρέπει να λογαριάζουν ότι είμαστε μαζί τους.

Οι εργάτες της Ελλάδας, της Τουρκίας και της Κύπρου δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν από αυτή τη σύγκρουση. Αντίθετα, έχουν κάθε λόγο να συντονίσουν τους αγώνες τους ενάντια στους Σαμαράδες και τους Ερντογάν απαιτώντας να σταματήσουν να στέλνουν φρεγάτες και να παίζουν πολεμικά παιχνίδια.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΛΥΩΝ

Ενάντια στους φασίστες της Λεπέν

Πέντε χιλιάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες διαδήλωσαν το Σάββατο 29 Νοέμβρη στην Λυών σε μια δυναμική διαδήλωση ενάντια στο συνέδριο του ακροδεξιού - φασιστικού "Εθνικού Μετώπου" της Μαρίν Λεπέν που γινόταν το διήμερο στην πόλη.

Στη διαδήλωση συμμετείχαν συνδικάτα, κόμματα της Αριστεράς, αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές οργανώσεις, ενώ ανάμεσά στους διαδηλωτές βρέθηκαν και διεθνείς αντιπροσωπείες από την ΚΕΕΡΦΑ, το βρετανικό Unite Against Fascism, την καταλανική "Ενότητα ενάντια στον φασισμό και το ρατσισμό".

Ο "σοσιαλιστής" Ολάντ χρησιμοποιώντας βία, μπλόκα, δακρυγόνα και ελικόπτερα έκανε ό, τι περνούσε από το χέρι του προκειμένου να εμποδίσει την πραγματοποίηση της διαδήλωσης - ενώ αγκάλιασε με θαλπωρή το συνέδριο του Εθνικού Μετώπου που επανεξέλεξε με το 100% των ψήφων πρόεδρο την (μοναδική υποψήφια) Μαρίν Λεπέν και αποφάσισε ένταση της "μάχης κατά της μετανάστευσης" και "υπεράσπιση της γαλλικής ταυτότητας".

"Πολλά πούλμαν με αντιφασίστες διαδηλωτές που έρχονταν από άλλες πόλεις δεν έφτασαν ποτέ στην Λυών γιατί εμποδίστηκαν από την αστυνομία" μας μεταφέρει ο **Μανώλης Σααβέδρα** που συμμετείχε στην διαδήλωση. "Παρόλα αυτά κάποια πούλμαν από το Μπορντό και άλλες πόλεις έφτασαν και έστω και καθυστερημένα, η διαδήλωση ξεκίνησε με παλμό, αντιφασιστικά, αντιρατσιστικά και αντικατασταλτικά συνθήματα προς το κέντρο της πόλης όπου θα γινόταν συναυλία.

Ελικόπτερα

Μπροστά βάδιζαν η **CONEX**, (πανεθνικός συντονισμός ενάντια στην ακροδεξιά) μετά τα κόμματα της Αριστεράς, ύστερα μπλόκ αυτόνομων και αντιεξουσιαστών. Η αστυνομία και τα CRS, τα γαλλικά MAT, από την πρώτη στιγμή προκαλούσαν προσπαθώντας χωρίς λόγο να συλλάβουν διαδηλωτές μέσα από την πο-

Η διεθνής αντιπροσωπεία στη διαδήλωση της Λυών

ρεία. Έχοντας περικυκλώσει την πορεία από δεξιά και αριστερά, στο ύψος της γέφυρας πάνω από το ποτάμι που διασχίζει την πόλη, έσπασαν την πορεία στη μέση, ενώ ελικόπτερα της αστυνομίας πετούσαν δακρυγόνα".

«Το ραντεβού είχε δοθεί στην πλατεία Jean Mac, στην λεγόμενη "αριστερή όχθη". Θα περνούσαμε το ποτάμι για να φτάσουμε στην πλατεία des Terreaux, πιο βόρεια» μας μεταφέρει μια άλλη αντιφασίστρια από την διαδήλωση. "Οι έλεγχοι της αστυνομίας, όπως φτάναμε στην πλατεία για να συγκεντρωθούμε, ήταν συστηματικοί. Άνοιγαν τσάντες, χωρίς εξαίρεση. Κάθε οργάνωση, κόμμα, συνδικάτο παρόντα, οργανωμένα, ο καθένας με εκπροσώπους για ασφάλεια. Προχωρούσαμε προς τη γέφυρα, στα περιθώρια γίνονταν προβοκάτιες, με τους μπάτσους να ψάχνουν προφανώς τη σύγκρουση, όπου τους έβριζαν γυναίκες και νέοι από την πορεία.

Τελικά έκλεισαν όλους, μα όλους τους δρόμους. Βρεθήκαμε αποκλεισμένοι από την υπόλοιπη πορεία. Οι μπάτσοι πάρα πολλοί, έκλεισαν όλους τους δρόμους. Μας είχαν μιάμιση ώρα πάνω στη γέφυρα, και λίγο πιο πέρα. Προχωρούσαμε πέντε μέτρα, μας σταματούσαν..."

Την επόμενη μέρα στη Λυών πραγματοποιήθηκαν αντιφασιστικές εκδηλώσεις.

Γ.Π.

Πανευρωπαϊκός συντονισμός

Η κινητοποίηση στην Λυών ήταν ένα πετυχημένο βήμα του αντιφασιστικού κινήματος στη Γαλλία.

Ήταν ένας σημαντικός σταθμός διότι συνδικαλιστές από αρκετούς χώρους, κόμματα της Αριστεράς και αντιφασίστες-τριες από την πόλη, μέσα από την κίνηση την οποία συγκρότησαν, κατάφεραν να έχουν 5.000 διαδηλωτές.

Έστειλαν ξεκάθαρο μήνυμα ότι πλέον το Εθνικό Μέτωπο το αντιμετωπίζουν σαν ένα ακροδεξιό φασιστικό κόμμα. Χαρακτηριστικό ήταν το αυτοκόλλητο που μοίρασε το συνδικάτο Solidaires με το σύνθημα «είμαστε αντιφασίστες».

Κίνημα

Και στην Γαλλία οργανώνεται ένα κίνημα για να εμποδίσει την άνοδο των φασιστών και αυτό είναι **ενηθαρρυντικό βήμα**. Ένας συνδικαλιστής επικεφαλής της κίνησης **Βίζα του Δικτύου Συνδικαλιστών**, είπε ότι ήταν διπλάσια από τη διαδήλωση που κάναμε στην Μασσαλία και αυτό δείχνει ότι **χτίζεται αυτό το κίνημα, κάνει τα πρώτα του βήματα και συγκροτείται**.

Στη διαδήλωση είχε μεγάλη παρουσία το συνδικάτο **Solidaires** που κινητοποίησε εργαζόμενους και από άλλες πόλεις. Διαδήλωσαν φοιτητές, νέοι από την Λυών και τα κόμματα της Αριστεράς με το **NPA** να έχει την πιο έντονη παρουσία, κινητοποιώντας τους **Sans Papiers** (τους μετανάστες χωρίς χαρτιά), οι αυτόνομοι. Παρουσία είχε και μια ελληνική πρωτοβουλία, η Πρωτοβουλία Εργαζόμενων και Φοιτητών από την Γκρενόμπλ.

Την επόμενη μέρα έγιναν συζητήσεις πώς επί της ουσίας αντιμετωπίζουμε τους φασίστες και πώς τα συνδικάτα θα αντιμετωπίσουν την απόπειρα των φασιστών να φτιάξουν κίτρινα συνδικάτα.

Υπήρχε η συζήτηση για την διεθνή αλληλεγγύη κατά της ακροδεξιάς στην Ευρώπη που μάζεψε πολύ κόσμο. Εκεί συζητήθηκε η πρόταση να υπάρξει συντονισμένη πανευρωπαϊκή απάντηση στις 21 Μάρτη, που είχε υποστήριξη ιδιαίτερα από το δίκτυο των συνδικαλιστών.

Στο κλείσιμο των εργασιών της μέρας, τοποθετήθηκαν εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ βάζοντας και από τη μεριά μου αυτήν την πρόταση. Αυτό θα αποφασιστεί στην μεγάλη συγκέντρωση που θα γίνει στην Γαλλία στις 12 Δεκέμβρη για να αποτιμηθεί η δράση με κεντρική πρόταση την πανευρωπαϊκή συνέχεια για τις 21 Μάρτη.

Πέτρος Κωνσταντίνου

ΛΟΝΔΙΝΟ

Όχι στη Χ.Α.

Αντιφασιστική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε έξω από την ελληνική πρεσβεία στο Λονδίνο, το Σάββατο 29 Νοέμβρη με συμμετοχή αντιφασιστών-τριών από το Unite Against Fascism, το Greece Solidarity Campaign, την ΚΕΕΡΦΑ και άλλες συλλογικότητες.

Οι βρετανοί και ευρωπαίοι νεοναζί που επιχείρησαν να καλέσουν «συγκέντρωση» με αίτημα την αποφυλάκιση του Μιχαολιάκου και των υπόλοιπων βουλευτών της Χρυσής Αυγής, δεν ξεπερνούσαν τους είκοσι και δε μπόρεσαν να φτάσουν στην πρεσβεία.

Ενώ τω μεταξύ την προηγούμενη Τετάρτη 26/10 και στο Λονδίνο πάνω από 1.000 άτομα διαδήλωσαν ενάντια στην ρατσιστική βία της αστυνομίας σε συμπαράσταση των κινητοποιήσεων που συνεχίστηκαν την προηγούμενη βδομάδα στο **Φέργκιουσον** και άλλες πόλεις των ΗΠΑ.

Οι διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν έξω από την αμερικάνικη πρεσβεία και στη συνέχεια βάδισαν στο κέντρο της πόλης. Η πορεία μαζικοποιήθηκε και άλλο, από περαστικούς που ένωσαν τις φωνές τους με τους διαδηλωτές. Τα συνθήματα θύμιζαν μια σειρά από ρατσιστικές δολοφονίες σε βάρος μαύρων και μεταναστών εκ μέρους της βρετανικής αστυνομίας, όπως ο **Mark Duggan** που δολοφονήθηκε από την αστυνομία το 2011.

Η διαδήλωση πέρασε από την Αστυνομική Διεύθυνση, την πλατεία Κοινοβουλίου και κατέληξε έξω από την Σκότλαντ Γιάρντ. Στη συγκέντρωση έξω από την αμερικάνικη πρεσβεία μίλησαν ανάμεσα σε άλλους η θεία του δολοφονημένου **Mark Duggan** και ο **Brian Richardson**, από το **UAF** που πρόσφατα βρέθηκε στην Ελλάδα στην διάρκεια της Διενθούς Αντιφασιστικής Συνάντησης στο γήπεδο του Ρουφ.

ΦΕΡΓΚΙΟΥΣΟΝ

Στις ΗΠΑ συνεχίζονται οι αντιρατσιστικές διαμαρτυρίες σε δεκάδες πόλεις, ενώ τους δρόμους του Φέργκιουσον, εν είδη στρατού κατοχής, περιπολεί η ένοπλη Εθνοφρουρά. Παίκτες ακόμα και επαγγελματικών ομάδων ράγκμπι, εδώ των Red Skins, σήκωσαν συμβολικά μέσα στο στάδιο τα χέρια τους ψηλά στέλνοντας μήνυμα αλληλεγγύης στους διαδηλωτές. Παράλληλα με την καταστολή, η κυβέρνηση Ομπάμα προσπαθεί να εκτονώσει την οργή που έχει ξεσπάσει, με την παραίτηση του αστυνομικού που δολοφόνησε τον Μάικλ Μπράουν από την αστυνομία.